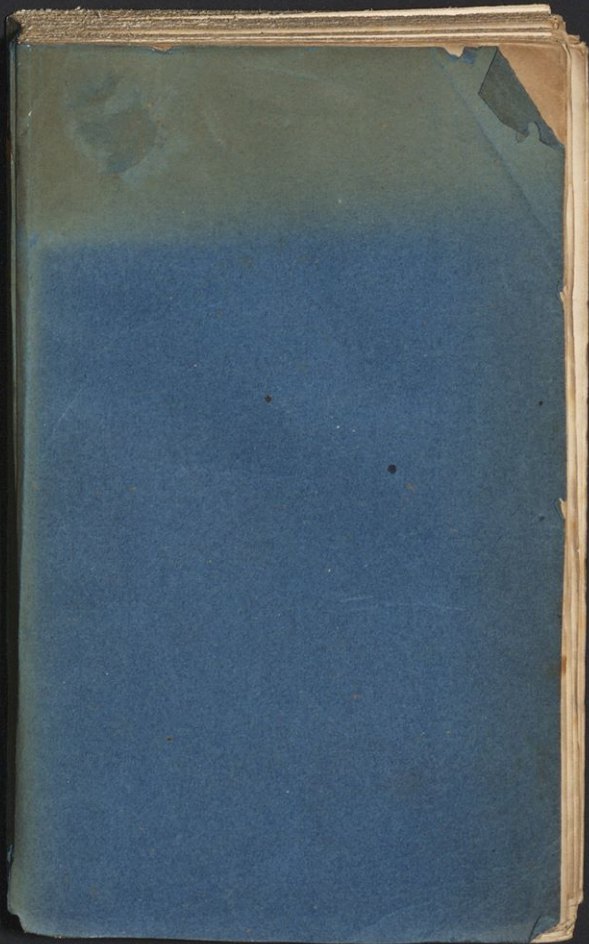

24371. II. C. g. 2

Molitne

B U K V I C A

za tretji spokorni red

sv. očeta Franciška Asizjana,

v katerih so tudi mnoge

druge molitve in litanije celega leta

za

katoliške kristjane.

Poleg nemškega spisal

F. W.

kaplan pri B. D. Marii v Negovi.

V MARBURGU 1861.

Založil in prodaja Frid. Leyrer, knigar.

Preis 80 S

Št. 4157.

Z dovoljenjem visokočastitljivega Sekovskega Škofijstva
v Gradcu 2. grudna 1857.

Jož. Kramer, stolni prošt.

Jož. Dreisibner, tajnik.

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Jož. Kramer', written in a cursive style.

U 300 47201

Predgovor.

Terda tema nevere leži v zdanjem času na revni zemlji, strašna nevednost božjih nauk se je po svetu razširila, ljubezen do Boga in bližnjega se je iz človeškega serca pomaknila; in malo jih je, ki bi prav, stanovitno in keršansko živeli. Strahovite razpertije so svet popačile tako, da ste keršanska čednost in pobožnost zaterte, greh pa povikšan. — Skerb za pravo izrejo in podučenje otrok od strani staršev skoz bolj in bolj peša, mlajši so starejšem nepokorni, usmiljenje do siromaka je prešlo, poželenje po božjih naukih in službi božji sčasama ugasuje; redko in le samo od nekterih še se sv. Zakramenti sprejemajo; resnično: kdo očitno ne spozna, da je revni svet poln hudobije? — Žalostni nasledki nevere in brezbožnosti! —

Tim dušnim nadlogam v okom

priiti, ter daljni pot nesreče modro zajeziti, da človeškega serca še bolj ne ranijo, je sveta cirkva, vsikdar skerbna mati svojih zapušenih otrok, tudi zdaj za dobro spoznala, revnemu svetu milostivo roko podati in ga po mnogih sv. potih k keršanskemu življenju zbuditi, da bo spet Bogu dopadljiv. Ta pomoč ni nova, ni še le zdaj najdena, ampak više kakor šest sto let stara, od nekega sv. moža po božji volji zmišljena, ter od več rimskih papežev v sv. cirkvi poterjena in vernim priporočena. — Je pa to tretji red sv. Franciška za spokorjenje grešnikov, ali duhovno življenje za posvetne ljudi.

Sv. Francišk je bil v Asizii laške pokrajne Umbrije, od imenitnih staršev leta 1182 rojen, ktere je terštvo obogatilo, da so za tega voljo močno želeli, naj bi se fantič tudi terštva učil. Bil je mladeneč pohleven, priljuden, pаметen, sosebn pa do ubogih jako smilčen, le samo nekaj vnemaren in gizdav. V neki bolezni, ktero mu je Bog v mladosti poslal, je pa obljubil, te svoje navadne pregreške popolnoma

opustiti, ter namesto v bogastvu rajši v revšini samotno in spokorno živeti.

Berž je sv. Francišk zapazil, da se je po njegovem izgledu tudi v sercu mnogih vernih kristjanov veliko poženje do samotnega in samostanskega življenja vnelo, pa tudi, da vsem ni mogoče po samostanskem živeti. Sklenil je tedaj nekatere posebne pravila spisati, ktere bi, ako jih človek tudi zunaj klostra v svetovnem življenji zvesto spolnuje, iz oblasti rimskega papeža ravno tisti dušni hasek zgrévanemu grešniku prinašale, kakor ko bi v klosterski pokoršini živel. Zato pa tretji red sv. Franciška ni bratovšina in se ne sme tako imenovati, ampak je v resnici le duhovno življenje med svetovnimi ljudmi. Tretji red tudi ni samo za molitvo, ampak je po namenu sv. Franciška tudi za delavno življenje odločen; v katerem naj se keršanska ljubezen na zemlji razširja, ino posebno duhovne in telesne dela usmiljenja opravljajo, grehom pa se pot močno ovira in zastavlja.

Glej, ljubi kristjan! tolika je bila ljubezen sv. Franciška, s ktero je on

svojega križanega Jezusa častil in hvalil, da ga je božji Sin vrednega spoznal, ter mu je po serafskem angelji, ki v zraku priplava, svojih sv. pet kervavih ran v njegovo telo vtisnil, v znamenje velikega dopadenja. Bil je takrat na gori Alverni v premišljevanji sv. skrivnost božjih, dve leti pred svojo smertjo.

Prevelike ljubezni do Boga, svojega stvarnika, je vedno zdihaval: „O Bog, kdo si ti, in kdo sem jaz!“ Kajti le serčno in živo premišljevanje Jezusovega rojstva, terpljenja in smerti je sv. Franciška k tako pobožnemu življenju in k toliki svetosti povzdignilo. — Od bogatih staršev rojen je vendar v siromaštvu srečnejši živeti upal po besedah Jezusa, ki pravi: „Če hočeš popolen biti, prodaj vse, kar imaš, in hodi za menoj.“ — Reven na svetu, brez minljivega blaga je pa bil ti svetnik bogat s keršanskimi čednostmi. Zadovoljen s svojo revšino je bil oča siromakov, pomočnik zapuščenih in učenik nevednih. Bil je tako ponižen, da si ni upal se mešnika posvetiti dati; tudi vso drugo sebi ponujeno

čast zaverže, ter je rajši brat in strežaj v kloštru.

Koga ne bi te prelepe čednosti pobožnega življenja sv. Franciška primorale, da se jih ne bi tudi z veseljem poprijel? —

Razun Jezusa je sv. Francišk tudi prečisto devico, mater Marijo, visoko častil, jo v Lavretanski kapelici z molitvami vedno obiskaval, in si pri njej za svoj red od njenega božjega Sina popolnoma odpustke sprosil. Po tako svetem življenji je srečno umerl 4. oktobra leta 1226, v 45. pa svoje starosti.

Od te dobe se je pobožno življenje svetega moža bolj in bolj po svetu razglašalo; ino kmalo je veliko število kristjanov vsake starosti in vsakega stana goreče želelo v tem svetem redu ojstre pokore sv. Franciška pobožno živeti. Tudi zdaj se tretji red sv. Franciška od sv. cirkve vernim priporoča, da bi v njem pobožno in spokorno živeli, v kterega z dopušenjem in po dobri previdnosti svojega duhovnika ali spovednika vsak lahko stopi, ki le brez zamujenja drugih dolžnost

*svojega stana predpisane pravila ali
regelce spolniti more.*

*Bog daj, da bi bili vsi, ki tu v
solzni dolini živé, enega, bogaboječega
serca, enega duha, ene vere, in ene
same edino prave ljubezni!*

Na den svetega Leopolda

15. listopada 1857.

Krajše pravila tretjega spokornega reda sv. Frančiška.

1. postava.

Tovarše v ti red sprejemati gre duhovnikom Frančiškanskega ali Kapucinskega reda in tistim drugim duhovnikom, ki to oblast imajo.

2. postava.

Sprejeti morajo celo leto v skušnji ostati, in se dobro skazati, ali so reda vredni ali ne. Potem še le smejo se zaobljubiti, potem pa naj v tem redu zvesti in pobožni ostanejo.

3. postava.

Pod svojim oblačilom naj nosijo veči škapulir in pas; in naj bo njihova obleka po vsakega stanu ponižna in priprosta.

4. postava.

Ogibajo naj se nevarne igre, plesa in grešnih veselic, veliko bolj še pajdaštva z osebami drugega spola; poštena ženitva jim je pa dopušena.

5. postava.

Naj se postijo — (poseben post, da se mesa zderžijo, in se na den samo enkrat do sitosti nahranijo):

1. Vse petke celega leta.
2. Vsak den (razun nedelje) od prve adventne nedelje do božiča.
3. Ob sredah od vseh svetnikov do velike noči.
4. Ob vseh od cirkve zapovedanih postnih dneh.

Mesnih jedi naj se zderžijo:

1. Vsako sredo celega leta.
 2. Vsako saboto.
 3. Ob nedeljah v adventu in postu.
- Ako pa z drugimi, ki meseno uživajo, pri eni mizi jesti morajo, smejo tudi ob zgorej imenovanih dnevih meseno jesti. Vselej pa naj pred in po jedi en očenaš molijo, in ako ga opustijo, naj za pokoro tri očenaše zmolijo.

6. postava.

Naj v letu večkrat, — posebno ob visokih praznikih — svete Zakramente sprejemajo; ali poprej se naj s svojimi sovražniki spravijo, in naj ptuje blago, če katero imajo, nazaj dajo in povernejo.

7. postava.

Orožja ne smejo nositi — razun za brambo dežele in svete vere.

8. postava.

Naj svoje vsakdanje molitve opravljajo, t. j. štiri in petdeset očenašev za vsaki den; od totih naj štirideset očenašev — ako je mogoče — pred poldnevom, štirinajst pa po poldne

zmolijo. Vsakemu očenašu naj pristavijo: Čast bodi Bogu Očetu i. t. d. — Češene Marije ni potreba za očenašem moliti; razun tega naj še v jutro in zvečer vero in pesem: Usmili se mene, o Bog ... (Miserere), če se da, molijo. Ako se pa te dnevne molitve po redu ne opravljajo, naj se za pokoro trije očenaši molijo; za dneve pa, o katerih se je tudi tota zapoved prelomila, naj si vsak da od svojiga redovnega predstojnika kako drugo pobožno opravilo naložiti.

9. postava.

Naj črez svoje premoženje, če ktero imajo, rano oporoko napravijo, da posvetnih skerbi bolj prosti, ložej Bogu služijo.

10. postava.

Naj vsak prepir, ki ga s kom imajo, z lepim po svojem duhovnem predpostavljjenem pogoditi in končati dajo.

11. postava.

Naj se, ako po nedolžnem preganjanje terpijo, k svojim duhovnim predpostavljjenim utečejo, in naj se posvetnih tožb, kolikor je mogoče, skerbno ogibljejo.

12. postava.

Naj dolžnosti svojega stana zvesto spolnujejo, — posebno naj starši in hišni gospodarji vestno skerb in pazko imajo na svoje otroke in družino. Naj ne preklinjajo in ne

prisegajo, in če so morde po nameri po dnevi kleli, naj zato pri večernem spraševanju svoje vesti za pokoro tri očenaše molijo.

13. postava.

Naj bodo vsak den, ako morejo, pri sv. meši; in kateri premorejo, naj pri zborih, kateri se v mescu kjerkoli snidejo, kako miloščino na pomoč ubogim in bolenim tovaršem tega reda darujejo.

14. postava.

Naj bodo bolenim bratom in sestram tega reda, kadar in kakor koli premorejo, k pomoči; — pokojne naj do pokopališča sprevažajo, in za vsakega naj petdeset očenašev s pridavkom: Gospod! daj mu večni mir i. t. d. molijo; ravno tako naj tudi enkrat v letu za vse pokojne poprek, sto očenašev ino: Gospod! daj jim večni mir i. t. d. zmolijo. Kteri pa tega storiti ne utegne, naj dá za nje eno sv. mešo služiti.

15. postava.

Naj vse dolžnosti tega reda zvesto spolnujejo.

16. postava.

Pregreškov krive tovarše naj predstojnik opominja in svari, naj jim tudi primerno pokoro nalaga; kateri se pa ne poboljšajo in drugim pohujšanje davajo, naj se iz reda izklenejo.

17. postava.

Naj med seboj in z drugimi mirno živijo, in po razdraženem miru naj se hitro spet spravijo.

18. postava.

Ako bi nekterih postav tega reda ne mogli spolnovati, naj pri svojih predpostavljjenih za polehčanje poprosijo, in bojo jim v kako drugo pobožno opravilo spremenjene.

19. postava.

Ako kateri ud kaj zagreši in posvarjenje souda nič ni pomagalo, naj se to redovnemu predstojniku naznani, da ga on opominja in popravi.

20. postava.

Te postave ne vežejo nikogar pod nobenim grehom; vendar naj vsi brati in sestre pokoro, ktera se jim od predstojnika zavolj zanemarjenja pravil naloži, radovoljno opravljajo.

Poduk zastran odpustkov.

Dvojin prebridek sad rodi greh na naši duši: Krivdo, ki nas ob milost in prijateljstvo božje, in kaznen, ki nas ob nebeško zveličanje pripravi. Krivda in večna kaznen (kaštiga) se nam zavolj preobilnih zaslužb Kristusovih čisto odpušča v zakramentu sv.

pokore, če jo prav opravljamo. Časna kaštiga ali kazen pa se nam v tem zakramentu ne odpušča. Jo moramo tedaj spokarjati v totem življenji z dobrimi in spokornimi deli ali na ovem svetu v očiščnem ognji. Ker so pa naše spokorne dela zavoljo naše kerhkosti rade slabe, je Jezus Kristus, kakor že papež Klemen VI. uče, v svojem neskončnem terpljenji tu na zemlji se vojskujoči cirkvi preobilan zaklad zapustil, ne da bi skrit bil ali globoko zakopan, temoč ga je sporočil sv. Petru, ki ima ključe nebeškega kraljestva, in njegovim naslednikom, naj bi od njega zajemali in pravovernim pomoč darili. V ti preobilni zaklad se tudi stekajo zaslužbe preblazene Device Marije, sv. mučencov in mučenic in drugih svetnikov in svetnic. In ti zaklad je neskončane vrednosti, kateri se nikoli ni zmenjšal in se tudi nikoli zmenjšal ne bo. Če pa se ravno vernemu kristjanu od tega dragega zaklada v odpustkih nekaj daruje, se mu vendar nikoli ne odpusti dolžnost pravo pokoro storiti; kajti odpustek t. j. odpušenje še zaostalih časnih kazni (kaštig) iz tega cirkvenega zaklada se podeluje le tistim resnično skesanim in prav spokornim grešnikom, katerim se je večna kaštiga za spovedane grehe v zakramentu sv. pokore že zbrisala, odpustki dostavljajo le to, česar mi iz svoje vlastne moči ne moremo storiti, da bi popolnoma zadostili za svoje grehe, in podpirajo našo slabočo, da bi mogli vreden sad prave pokore doprinašati. Za tega del ne dobi vsak

odpustkov, ampak le tisti, ki neke pogoje spolnuje, pred vsem naslednje:

1. Se mora v stanu posvečujoče milosti božje znajti, t. j. da je dolg, ki nas milosti in ljubezni božje obropa, odpušen; kajti kdor je pred Bogom dolžnik in k večni kazni obsojen, ne more tudi časnih kazni rešen biti.

2. Da se za odpustke predpisane dobre dela in molitve po odločenem času, kraji, načinu in viži dušne namembe i. t. d., kakor je pri delitvi odpustkov pogojeno in sicer osebno opravijo.

3. Da se vseh, tudi odpustljivih grehov, varujemo, in da bi popolnoma odpustke zadobili, še tudi vse nagnjenje k vsem in k vsakemu grehu poprek popolnoma zateremo.

4. Da smo pravi spokorniki, da imamo duha pokore in da vreden sad pokore obrodujemo; zakaj sv. cirkva je že od nekđaj le tistim samo te milosti delila, ki so več časa svojega življenja ostro pokoro delali.

Opomba. Po pismu Klemenca papeža XIII. 9. grudna 1765 je spomina vredno, da k zadobitvi odpustkov tistim, ki vsak teden se spovedavajo, ni potrebno palj k spovedi iti, ki se želijo v tednu kterega odpustka vdeležiti, za katerega je sv. spoved naročena; pa stan gnade božje, pravo spokorjenje in sv. obhajilo je vender potrebno.

Opomba. Tako je bratom in sestram tretjega reda, ki želijo popolnoma odpustke zadobiti, tudi zadosti in velja, ako se v svoji domači fari ali kjer koli spovejo in obhajajo; če le odpustne predpisane molitve v cirkvi ali kapeli očetov Frančiškanov ali Kapucinov zvesto opravijo.

Naglavna reč, da kdo odpustek dobi, je tedaj vselej prava skerb se poboljšati, in kolikor večja je ta skerb in večje je poboljšanje, toliko popolnejši je odpustek. In ravno za tega del se odpustki po tolikih dneh, in za tolike dela oznanujejo in darujejo, da si vsak lahko ravno tiste zbere, ki se mu naj bolj priležejo, da more vse prav pobožno opraviti.

Naslednje trojno kazalo kaže odpustke, ki so za društvenike ali ude tretjega reda podarjeni.

I. Sv. oča Benedikt XIV. blagega spomina, so v svojej ustavi: *Ad Romanum Pontificem* itd. 15. sušca 1751 zavdarili vse poprejšne in druge imenike za tretji red podarjenih odpustkov, in so vnovič za vse brate in sestre tretjega reda, ki ne živijo v kloštirih, sledeče odpustke podelili in poterdili:

Popolnoma odpustek:

1. Na den sprejetja v ti red, če so se pobožno spovedali in obhajali.

2. Na svetek Porcjunkule, na god sv. device Klare 12. avgusta, sv. Frančiška 4. oktobra, na god cerkvenega varha ali patrona. Razun spovedi in obhajila pa je še treba od večernic prejšnega dne do solnčnega zahoda teh dni vsaj enkrat v svoji cirkvi ali cirkvici — kapelici — pobožno moliti in navadno odpustno molitev opraviti (namreč 6 očenašev, češenasmarij in čast bodi Bogu Očetu) za potrebe in povišanje katoliške cirkve, za iztrebljenje krivoverstev, za složnost kristjan-

skih oblastnikov, in sicer zadnji ali šesti očenaš na dobro misel tistega sv. papeža, ki so odpustek podelili. Na dober namen sv. cirkve lahko tak moli: O Bog! preobračaj grešnike, razsvetuj krivoverce in neverce in povišuj svojo sv. cirkvo; daruj mir vladarjem, složnost keršanskemu ljudstvu in svojo milost cirkvenim predstojnikom. Amen.

3. Ob smertni uri, če so se spovedali in obredili, ali če tega ne morejo, če prav skesani ustmeno ali le v serci presveto ime Jezus nazivajo.

II. Odpustki, ktere so sv. oča papež Pij VII. udom tretjega reda podelili z odpisom od 21. aprila 1823:

1. Popolnoma odpustek, kadar po opravljeni spovedi in sv. obhajilu svojo zaobljubo storijo.

2. Popolnoma odpustek enkrat v vsakem mescu, če tisto nedeljo, kadar imajo svoj zbor, spoved, sv. obhajilo in navadno molitev za odpustke opravijo.

3. Popolnoma odpustek, po novem dovoljenji papeža Pija IX. osemkrat v letu in na Katarejino, če so od redovnega očeta občno odvezo dobili.

4. Odpustke glavne rimske in jeruzalemske cirkve, če presveto rešnje telo pobožno počastijo in pred njim 6 očenašev, češenasmarij, in čast bodi Bogu Očetu zmolijo, in sicer zadnji očenaš za sv. očeta papeža. Te odpustke lahko vsak den dobijo.

Opomba. Vse dozdej naštete in naslednje odpustke, ktere so popred le v redovnih cirkvah dobivali, lahko udi tretjega reda po novem dovoljenji sv. očeta Pija IX. od 4. avgusta 1857 odsihdob tudi v vseh svojih farnih cirkvah ali v svojih odločenih kapelicah dobivajo.

III. Popolni odpustki, ktere lahko vsi udi tretjega reda, (pa tudi vsi pravoverni) dobivajo, če pobožno pohajajo cirkve pervega reda.

V cirkvah frančiškanskih ali kapucinskih, ali v obojnih ob enem, če ni nič pristavljeno, lahko sledeče dni popolnoma odpustke dobivajo, ako sv. spoved, obhajilo in navadne odpustne molitve lepo opravljajo:

Prosenca:

Na praznik najsvetejšega imena Jezusovega;
14. pros. na den sv. Bernarda Korleonskega, kapucinskega bratra;

16. pros. na den sv. Berarda in nja tovaršev, prvih mučencev iz tega reda;

30. pros. na den sv. Hiacinte, device iz tretjega reda;

31. pros. na den sv. Ludovike Albertonije iz tretjega reda.

Opomba. Na den glavnega varha vsake kapucinske cirkve.

Opomba. Vsako šterto nedeljo vsakega mesca odpustek za verne duše v kapucinskih cirkvah.

Opomba. V prvi red sv. Frančiška se štejejo Frančiškani, Kapucini, Minoriti; v drugi red Klarisarice; v tretji zapisani udje v svetovnem stanu.

Svečana:

1. sveč. na god sv. Andreja, grofa in kapucinskega mešnika, pri kapucinih;

4. sveč. na god sv. Jožefa Leonskega, kapucinskega mešnika, pri kapucinih;
5. sveč. na god sv. Petra kerstnika in nja tovaršev, mučencev, katerih je bilo 15 iz tretjega reda križanih;
13. sveč. na god sv. Angele Folinjske, vdove tretjega reda, pri kapucinih;
22. sveč. na god sv. Marjete Kortonske pri frančiškanih, in 23. pri kapucinih.

Sušca :

5. suš. na god sv. Janeza Jožefa od Boga, iz prvega reda;
6. suš. na god sv. Kolete iz drugega reda pri frančiškanih;
9. suš. na god sv. Katarine Bolonjske, device iz drugega reda pri frančiškanih, in 13. pri kapucinih.

Malega travna :

3. mal. tr. na god sv. Benedikta iz Filadelfije, bratra prvega reda pri frančiškanih;
16. mal. tr. na den ponavljanja zaobljube, pri frančiškanih;
24. mal. tr. na god sv. Fidelisa Sigmarinškega, kapucina, pri kapucinih.

Velikega travna :

13. vel. tr. na god sv. Petra Regolata, mešnika iz prvega reda;
17. vel. tr. na god sv. Paškala, bratra iz prvega reda;
18. vel. tr. na god sv. Feliksa iz Kantalicije, bratra kapucina, pri kapucinih;

20. vel. tr. na god sv. Bernardina Sienskega, iz prvega reda.

Rožnega cveta :

13. rož. cv. na god sv. Antona iz Padove, mešnika iz prvega reda;
19. rož. cv. na god sv. Miheline vdove, iz tretjega reda, pri frančiškanih;

Malega serpana :

7. mal. serp. na god sv. Lovrenca Brunduškega, kapucinskega generala, pri kapucinih;
9. mal. serp. na god sv. Nikolaja in njegovih tovaršev, mučencev;
14. mal. serp. na god sv. Bonaventura, kardinala škofa in cirkvenega učnika iz prvega reda;
24. mal. serp. na god sv. Frančiška Solanskega, mešnika iz prvega reda.

Velikega serpana :

2. vel. serp. na Porcunkolovo;
12. vel. serp. na god sv. Klare, device, prve predstojnice drugega reda sv. Frančiška;
16. vel. serp. na god sv. Roha iz tretjega reda, pri kapucinih;
19. vel. serp. na god sv. Ludovika, škofa Tološkega, iz prvega reda;
25. vel. serp. na god sv. Ludovika, kralja Francoskega.

Kimovca :

4. kim. na den sv. Roze iz Viterba, device iz tretjega reda;

- 11. kim. na den sv. Bernarda iz Ofide, kapucinskega bratra, pri kapucinih;
- 17. kim. na den ran sv. Frančiška;
- 18. kim. na den sv. Jožefa Kupertina, mešnika iz prvega reda, pri kapucinih;
- 24. kim. na den sv. Pacifika Severinskega, iz prvega reda.

Vinotoka :

- 4. vin. na god sv. Frančiška, početnika teh treh redov;
- 12. vin. na god sv. Serafina, kapucinskega bratra, pri kapucinih;
- 13. vin. na god sv. Daniela in nja tovaršev, mučencev;
- 19. vin. na god sv. Petra Alkantarskega, mešnika iz prvega reda;
- 23. vin. na god sv. Janeza Kapistrana, mešnika iz prvega reda;
- 26. vin. na god sv. Bonaventura iz Potencije, mešnika iz prvega reda, pri kapucinih.

Listopada :

- 12. list. na god sv. Didaka, bratra iz prvega reda;
- 19. list. na god sv. Elizabete, kraljice vdove, iz tretjega reda;
- 28. list. na god sv. Jakoba iz Marhije, mešnika iz prvega reda;
- 29. list. na god vseh svetnikov in svetnic iz tih treh redov sv. Frančiška.

Grudna :

- 8. grud. na svetek brezmadežnega spočetja

sv. device Marije, posebne varhinje tih treh redov.

V cirkvah pervega reda se tudi lahko na telovo in skoz vso osmino, in na svetek neomadežanega spočetja prebl. device Marije in skoz celo osmino sledeči nepopolni odpustki dobivajo:

Kdor je tam pobožno pri juterni molitvi (matutinum), péti meši ali večernicah, dobí ti praznik odpustek za 400 dni, skoz osmino za 200 dní; kdor je pri ostalih dnevnicah, dobí ti svetek odpustek za 160 dní, in skoz osmino za 80 dní.

Še druge nepopolne odpustke t. j. odpustke za več dní, mescev ali let lahko dobivajo: Kolikorkrat koli so prav pobožno pri sv. meši ali pri drugi službi Božji, kolikorkrat k svojim mesečnim zborom pridejo, uboge in ptuje popotnike sprejemajo, sovražnike spravijo, pokojne k pokoju sprevodijo, k očitni procesii ali za sv. Zakramentom k bolniku grejo; in če k temu priložnosti nimajo, vsaj pri zvonenji očenaš in češenamarijo molijo; kadar kako zgubljeno dušo na pravo stezo nazaj pripeljajo; kadar koli na hasek in pomoč sv. cirkve ali za pokojne svojega reda pet očenašev in češenamarij molijo; nevedne podučijo, ter druge duhovne in telesne dobre dela opravljajo, ako le vse te dela z namenom spolnavajo, da bi se podeljenih odpustkov vdeležili.

Ravno tako, če v tem namenu ktero sledečih molitvic lepo zmolijo:

1. Naj se zgodi, visoko hvali in vekomaj časti naj pravičnejša, naj višja, in naj ljubeznjivša volja božja v vseh rečeh. Amen.
2. Oče nebeški, tebi darujem predrago kri Jezusa Kristusa v spravo za svoje grehe in za potrebe tvoje svete cirkve.
3. Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim svoje serce in svojo dušo.
4. Jezus, Marija in sv. Jožef! bodite mi pomočniki ob moji smertni uri.
5. Jezus, Marija in sv. Jožef! z vami naj moja duša v miru živi.
6. Češeno bodi presveto, nemadežno spočetje preblažene device Marije!
7. Angelj božji, moj varh, kteremu me je dobri Bog sporočil, razsvetuj, vari, ravnaj in vodi me! i. t. d.

Naj se pa v ti sv. red nikdar nagloma brez premislika brati in sestre ne podajajo, ampak le po zastopnosti, previdnosti in dolgi skušnji spovednika, kteremu naj se popolnoma pokornost skazuje; kajti pri sprejemavanji v ti red veljajo Jezusove besede: „Veliko njih je poklicanih, malo pa izvoljenih.“ — Rado se tudi primeri, da nekteri kristjani v tem redu dvomiti začnejo in dolžnosti svojega stana zanemarjajo.

Davidova 50. pesem od pokore.

Usmili se mene, o Bog! po svoji veliki milosti.

Ino po obilnosti svojega usmiljenja
zbriši mojo hudobijo.

Čedalje bolj me opiraj moje hudobije,
ino od moje pregrehe očisti me.

Zakaj svojo hudobijo jaz spoznam,
in moj greh je vedno proti meni.

Tebi samemu sem grešil, in v pričo
tebe hudo storil; da se opravičiš v svojih
govorih, in premagaš, kadar te sodijo.

Zakaj glej, v hudobijah sem spočet,
in v grehih me je spočela mati moja.

Glej, ti si resnico ljubil; neznano in
skrivno svoje modrosti si meni razodel.

Poškropi me s hizopom, in bom
očiščen; omij me, ino bom belejši od snega.

Posluhu mojemu daj veselje in radost;
ino razveselile se bodo ponižane kosti.

Odverni svoj obraz od mojih grehov;
in vse moje hudobije zbriši.

Čisto serce stvari v meni, o Bog;
in pravičnega duha ponovi v mojem oserčji.

Ne zaverzi me od svojega obličja;
in svojega sv. Duha ne vzemi mi.

Dodeli meni veselje svojega obličja;
ino z imenitnim duhom poterdi me.

Učil bom hudobne tvoje pote; ino
brezbožni se bodo k tebi povernili.

Reši me prelite kervi, o Bog, Bog

mojega zveličanja! ino povikšaval bo moj jezik tvojo pravico.

Gospod, odpri moje ustnice; in moje usta bodo oznanovale tvojo hvalo.

Zakaj ko bi bil daritev hotel, se véde bi jo bil dal; ali nad žgavnimi darovi se ne razveseljuješ.

Dar Bogu je skrušen duh; skesane in ponižanega serca, o Bog, ne zaničavaš.

Dobrotljiv bodi, o Gospod, po svoji dobri volji Sionu; da se sozidajo zidovi Jeruzalemski.

Takrat boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; tadaj bodo polagali na tvoj altar teleta.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Molimo.

O Bog! kterega greh razžali, pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas milostivo odverni. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

za spokornega duha sv. Frančiška.

O Gospod, Jezus Kristus! kateri si, kadar je bil svet poln grehov, v telu našega sv. očeta Frančiška rane svojega terpljenja ponovil, da bi naše serca z ognjem svoje ljubezni prižigal, dodeli nam milostivo, da skoz njegove zaslužbe in prošnje svoj križ stanovitno nosimo, in vredni sad prave pokore prinašamo. Kteri živiš in kraljuješ na vse veke. Amen.

Molitev,

kadar k redu pristopiš.

Za moljenje presv. Trojice, k češenju sv. device Marije, k nasledovanju sv. Frančiška sem jaz . . . v letu 18 . . . sv. redu pristopil, z rednim imenom . . . in sem v letu 18 . . . obljubo storil; prebivajoč v fari . . . Obljubim v tem redu do konca življenja ostati, in njegove pravila po vsi moči spolnavati, k čemur mi naj Bog svojo milost da.

Pri preoblačenju s škapulirjem in pojasom, kakor tudi pri obljubi derži kleče božjo razpelo v pravi, gorečo svečo pa v levi roki, — v zna-

menje, da se svetu odpoveš, Jezusu dušo in telo izročiš, in z lepimi čednostmi drugim dobre izglede dajaš.

MOLITEV

zaobljube ali profesje.

Jaz brat I. I. (sestra I. I.) obečam Bogu vsegamogočnemu, Marii prečisti devici, našemu sv. očetu Frančišku, vsem svetnikom in vam, častivredni oče, ves čas svojega življenja spolnavati božje zapovedi, kakor postava tretjega spokornega reda velí, ktero je papež Nikolavž IV. poterdil; ter hočem zadostiti, kakor je navadno, za pregreške, ktere bi utegnil proti pravilom tretjega reda storiti, ako mi redovni predstojnik to velíjo.

Duhovnik pa odgovori:

Ako boš to spolnaval, ti od strani božje večno življenje obljubim. Amen.

Da bo pa tvoja molitev, ljubi brat in mila sestra, Bogu k časti, tebi k dušnemu zveličanju, živim in pokojnim vernim pa k časnemu in večnemu

hasku, naj se po namenu sv. cirkve in po volji sv. Frančiška pobožno opravlja.

Na taki način moli od svojih vsakdanjih štiri in petdeset očenašev:

Za juternice dvanajst očenašev k časti Jezusovega kervavega pota.

Za prvo uro sedem k časti Jezusovega zasramovanja.

Za tretjo uro sedem k časti Jezusove obsodbe.

Za šesto uro sedem k časti Jezusovega križanja.

Za deveto uro sedem k časti prebodenja Jezusovega serca.

Za večernice sedem k časti Jezusovega s križa vzetja.

Za dokončno molitev pa sedem očenašev k časti Jezusovega v grob polaganja.

Litanije

od sv. očeta Frančiška.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija, prosi za nas!

Sv. božja porodnica, prosi za nas!

Sv. devic devica, prosi za nas!

Sv. oče Frančišk,
 Zaničevavec sveta,
 Zvesti naslednik Jezusov,
 Močen steber katoliške cirkve,
 Izgled ponižnosti,
 Ljubitelj uboštva,
 Lilija čistosti,
 Učnik krotkosti,
 Pečina poterpežljivosti,
 Ljubljenik božji,
 Izgled ljubezni do bližnjega,
 Zapopadek evangeljskih čednost,
 Prijatelj sv. mira,
 Mož po božji volji,
 Premagavec hudih duhov,
 Podoba križanega Jezusa,
 S peterimi ranami okinčani prijatelj božji,
 Učnik pokornosti,
 Izgled ojstre pokore,
 Branitelj svete vere,
 Očak siromakov,
 Razsvetljeni prerok,
 Mučenik božje ljubezni,
 Čudopolni spoznovavec,
 Branitelj nedolžnosti,
 Pomočnik bolnikov,
 Vodnik dvomečim,
 Milosti polni oče,
 Tolažnik zapuščenih,
 Začetnik sv. treh redov,
 Ljubezni božje goreči Seraf,
 Mož, ves apostoljski,
 Častitljivi prijatelj vsih svetnikov,

prosi za nas!

Ljubitelj goreče molitve, prosi za nas!

O sv. Frančišk! prosi za nas!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
zanesi nam, o Gospod!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
usliši nas, o Gospod!

O Jagnje božje, katero odjemlješ grehe sveta;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d.

Prosi za nas, o sv. oče Frančišk!

Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Očak vsih ubogih v duhu, Serafinski oče, sv. Frančišk! skoz tisto gorečo ljubezen, katero si imel do Jezusa, kteremu si v vseh rečeh enak biti želel, zavoljo kterega si vse zapustil, vse med uboge razdelil, in si izvolil revno in pred svetom zaničljivo življenje; skoz tisto gorečo ljubezen, katero si imel do grešnikov, za kterih spreobrnjenje si vse storil: te ponižno prosim jaz nevredni brat (uboga sestra) tvojega sv. reda, sprosi meni vselej žalosti pobito serce zavolj mojih grehov, da jih prav obžalujem, in z resnično pokoro in dobrimi deli vse zaslu-

žene časne in večne kaštige popravim; sprosi mi tudi, sv. oče, od Jezusa milost, svoj sklep zvesto spolnavati, da tih gerdih grehov, iz katerih sem se z gnado božjo izkopal, nikdar več ne storim, ampak ostanem stanoviten v poboljšanju, v pokori in v Bogu, dokler pravična smert mojega življenja ne končá. O Jezus, usliši me! O sv. oče Francišk, prosi za me! Amen.

Molimo.

O sv. Francišk, preljubeznjivi oče! prosim te skoz tvoje sv. petere rane, pomagaj mi, da svojih pet počutkov po božji volji in dopadenji Vsegamogočnega ravnám in v svojem sv. redu zvest do smerti ostanem. Sprosi mi pri Bogu pravo grevengo čez moje grehe, duha pobožnosti, vero, upanje in ljubezen, previdnost v djanji in govorjenji, ter pravo stanovitnost v vsem dobrem; da bom vreden po tem revnem življenji k tebi priti, ki se zdaj zavoljo zadobljenega plačila svojega truda in svojih dél na vse veke razveseljuješ na tistem kraji, ker ni bolečine, ne žalosti najti, ampak kjer se večno pravo veselje vživa, ktero Jezus Kristus, Mariin Sin,

skoz tvojo priprošnjo, o sv. oče! tudi meni naj dodeli. Amen.

Litanije

vseh svetnikov iz redov sv. Franciška.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Božja porodnica,

Sv. devic devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sv. angelji in arhangelji, prosite za nas!

Vsi sv. redi zveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez kerstitelj, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sv. očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

prosi za nas!

prosi za nas!

Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Arnej,
 Sv. Matej,
 Sv. Šimen,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marko,

} prosi za nas!

Vsi sv. apostolji in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sv. učeniki Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sv. nedolžni otročiči, prosite za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!

Sv. Lovrenc, prosi za nas!

Sv. Vincenc, prosi za nas!

Sv. Fabjan in Boštjan,

Sv. Janez in Pavel,

Sv. Kozma in Damjan,

Sv. Gervazi in Protazi,

Sv. Bernard,

Sv. Peter,

Sv. Akurz,

Sv. Adjut,

Sv. Oton,

Sv. Daniel,

Sv. Angel,

Sv. Samuel,

Sv. Donul,

Sv. Leon,

Sv. Hugolin,

Sv. Nikolaj,

Sv. Fidel,

} prosita za nas!

} prosi za nas!

Vsi sv. mučeniki, prosite za nas!

Sv. Silvester,
 Sv. Gregor,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Avguštin,
 Sv. Jerom,
 Sv. Bonaventura,
 Sv. Martin,
 Sv. Ludovit,
 Sv. Benevent,

Vsi sv. škofi in spoznovavci, prosite za nas!

Vsi sv. učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. oče Frančišk,
 Sv. Anton Padovanski,
 Sv. Janez Kapistran,
 Sv. Jakob Markovski,
 Sv. Peter Alkantarski,
 Sv. Frančišk Solanski,
 Sv. Peter Regolat,
 Sv. Didak,
 Sv. Paškal,
 Sv. Feliks,
 Sv. Jožef Leonski,
 Sv. Serafin,
 Sv. Jožef Kupertinski,
 Sv. Ivo,
 Sv. Elesar,
 Sv. Rok,
 Sv. Konrad,

prosi za nas!

prosi za nas!

Sv. Janez od Križa, prosi za nas!
 Sv. Pacifik Severinski, prosi za nas!
 Vsi sv. mešniki in leviti, prosite za nas!
 Vsi sv. menihi in pušavniki, prosite za nas!

Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Klara,
 Sv. Neža Asisiska,
 Sv. Katarina Bonejska,
 Sv. Koleta,
 Sv. Roza,
 Sv. Hijacinta,
 Sv. Angela,
 Sv. Anastazija,
 Sv. Elizabeta,
 Sv. Marjeta,
 Sv. Veronika,

prosi za nas!

Vse sv. device in vdove, prosite za nas!
 Vsi svetniki in svetnice treh redov sv. očeta
 Frančiška, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,

reši nas, o
 Gospod!

Duha nečistosti,
 Bliska in potresa,
 Večne smerti,
 Skoz skrivnost svojega sv. včlovečenja,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoj kerst in sv. post,
 Skoz svoj križ in svoje terpljenje,
 Skoz svojo smert in svoj pokop,
 Skoz svoje sv. vstajenje,
 Skoz svoj čudovitni vnebohod,
 Skoz prihod troštarja sv. Duha,
 Na sodni den,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sv. cirkev vladaš in ohraniš,
 Da apostolske pastirje in vse cirkvene
 stanove v svoji sv. veri obderžiš,
 Da sovražnike sv. cirkve ponižaš,
 Da keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo zastopnost daš,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in
 edinost daruješ,
 Da nas vse v svoji sv. službi poterdiš
 in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom z večnimi
 darmi poverneš,
 a naše in naših bratov, prijateljev in
 dobrotnikov duše večnega pogubljenja
 rešiš,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, sliši nas!

Da sad zemlje daš in ohraniš, } te prosimo,
 Da nas uslišati hočeš, } sliši nas!
 O Sin božji,

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

Molimo.

Tebe, sv. serafinski oče Francišk!
 vas vse preljube mučenike, škofe, učenike,
 spovednike, device in vdove z vsemi zve-
 ličanimi in izvoljenimi tretjega serafinskega
 reda; zlasti vas, ktere smo posebno ča-
 stiti dolžni, na kterih imena smo keršeni
 in na kterih den bomo umerli; in tudi
 vse svetnike, zveličane in izvoljene, ki
 ste v tih treh sv. redih večno zveličanje
 zadobili: vas vse prosim priserčno vkupej
 in posebej, zadobite mi skoz svojo mo-
 gočno priprošnjo, da se sramujem vsa-

kega tudi naj manjšega greha, da vse svoje hudobne želje zaterem, se z lepimi čednostmi okinčam; posebno mi sprosile iskreno pobožnost, angeljsko čistost, stanovitno poterpežljivost, nepremagljivo pohlevnost, in popolno ponižnost, sovraštvo do sveta in vsega praznega veselja, živo vero, terdno upanje, ponižno zanesljivost, ki se veže s serčno ljubeznijo do Boga in bližnjega, ter zadnjič popolno vdanost v božjo voljo, da na zemlji v pravi kersanski popolnosti in Bogu dopadljiv živim, srečno umerjem, tamkej pa k večnemu zveličanju vstanem, in z vami enkrat naj dobrotljivšega Boga na vse veke ljubim, hvalim, častim in slavim. Amen.

Ta molitev se lahko vsikdar po spovedi in sv. obhajilu opravi posebno pa, ko se v tretji red obleče.

Molimo.

O naj dobrotljivši in preusmiljeni Bog! oh, nisim vreden prevelike milosti, da si me v tretji red našega sv. očeta Frančiška tako dobrotljivo poklical. Zahvalim ti, kar naj več premorem, da si me bil od grešnega sveta in njegove nečimernosti odtergal in odvernil! Da me ne bi silne

grešne želje vender končale, katerih si me tako previdno rešil, te ponižno prosim, prižgi v meni ogenj svoje božje ljubezni, da vse hudobno poželenje v meni celo ugasne, da ti potem zvesto služim, pobožno živim in srečno umerjem. — **O** usmiljeni **Bog!** kateri nočeš smerti grešnikov; jaz spoznam zdaj popolnoma vse svoje mnoge in velike grehe, ter te odpusjenja ponižno prosim. **Oh!** kdo dá mojim očem vode, da se čez svoje hudobije razjokam! — **Oh** prekleti greh, kako kratka je tvoja sladkost, in koliko nesreče pride za teboj! — **Moj Bog,** in **Gospod Jezus Kristus!** v kterega verujem, v kterega upam in kterega ljubim, veliko več, ko svoje življenje, veliko bolje, ko svojo dušo, veliko več, ko vse stvari; iz celega serca mi je žal, moj ljubljeni **Gospod,** ker sem te bil razžalil. **O** neskončna dobrota! **O** moj **Jezus!** da bi ne bil nikdar grešil! **O** da bi bil poprej rajši jezerokrat umerl, preden sem te razžalil! **Žal** mi je, o dobrotljivi **Oče!** ker si ti tako svet, tako dobrotljiv, tako ljubeznjiv; gréva me, ker sem te s svojimi grehi tako hudo žalil in sramotil! **Terdno** sklenem, s tvojo božjo milostjo nikdar ne več

grešiti! — Prosim te, daj mi rajši jezerokrat umreti, ko tebe, o Gospod razžaliti! Terdno sklenem, vsake grešne priložnosti skerbno se ogibati. — Usmili se mene, o Gospod, usmili se mene po svoji neskončni milosti! — O Jezus! grešil sem, pa ljubim te vender, moj Gospod, čez vse! Naj živi Jezus in njegova ljubezen! Amen.

Ta molitev se utegne na den svete spovedi in svetega obhajila, posebno pa po storjeni obljubi opraviti.

Način (viža)

opravljati vsakdanjo molitev tretjega spokornega reda sv. Frančiška v duhu sv. cirkve s premišljevanjem Jezusovega bridkega terpljenja.

Pripravna molitev.

Odpri, o Gospod! moje usta, da hvalim tvoje sv. ime, očisti tudi moje serce vseh praznih misel, razsveti moj um, vnemaj mojo voljo, da vredno, pazljivo in pobožno molim in uslišanje najdem pred obličjem tvoje božje visokosti, po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Molitev

k juternicam.

Naj dobrotljivši Jezus! premili ženin moje duše, s hvaležnim srcem se zdaj spomnim prevelike ljubezni, ktero si poslednji večer pred svojim naj svetejšim terpljenjem svojim učencem razodel, ko si se sam k nezapopadljivemu spominu svoje ljubezni v naj svetejšim zakramentu nam bil podaril. Jaz hočem s tvojimi učenci v duhu te slediti v oljski ogradi, kjer si v neizrekljivi serčni bridkosti svoje terpljenje začel, kjer te je Judež s poljubcem izdal, te učenci zapustili, te hudobne trume vjele in k vikšemu duhovniku peljale in vso noč neusmiljeno terpinčile. Dodeli za tega neizmernega terpljenja voljo meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve te molitve danes opravljam, milost, da se naše serca tvoji naj svetejši volji celo vdajo, da bo tvoje božje dopadenje vsaki čas edina skerb našega življenja. Amen.

Potem moli dvanajst Očenašev in Čast bodi Bogu . . . ali tudi Češenasimarij. Vsaki teh dvanajsterih češenasimarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kteri je za nas presv. rešnje Telo postavil.
2. Kteri je za nas za 30 srebernikov prodan bil.
3. Kteri je nam v poduk svojim učencem noge umival.
4. Kteri je na oljski gori za nas grešnike molil.
5. Kteri je za nas kervavi pot potil.
6. Kteri je za nas s hinavskim poljubcem izdan bil.
7. Kteri je za nas neusmiljeno z vervmi zvezan bil.
8. Kteri je od svojih učencev zapušen in od Petra zatajen bil.
9. Kteri je za nas pred vikšega duhovnika peljan bil.
10. Kteri je za nas v obličje udarjen bil.
11. Kteri nedolžno zatožen je za nas k smerti obsojen bil.
12. Kteri je za nas zasramovan in zapljevan bil.

Molitev

k prvi uri.

Naj dobrotljivši Jezus! edino veselje, edina sladkost moje duše; s serčnim pomilovanjem se spomnim v ti svoji molitveni uri tvojega preganjanja, terpljenja in zaničevanja, katero si mogel prestati pred hinavskim duhovnikom, pred grozovitnim Herodežem in pred krivičnim

sodnikom, kadar so Tebe, naj čistejša nedolžnost, černih hudobij krivili, te zaničljive smerti dolžniga spoznali, te zasramovali, grozovito terpinčili in te celo huji imeli od zaverženega razbojnika. Prosim te, skaži mi milost, meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve te molitve opravljam, da ne maramo za svet, njegovo sojenje in zasramovanje, temuč da ljubimo zaničevanje zavoljo tebe, ter ničesar drugega ne išemo, ko samo tebi dopasti. Amen.

Potem moli sedem očenašev in česenamarij, čast bodi Bogu . . . in apostoljsko vero.

Vsaki sedmerih česenamarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kterega so za nas zvezanega Pilatužu predali.
2. Kterega je Pilatuž Herodežu poslal.
3. Kterega so bili v sramotljiv plajš ogernuli.
4. Kterega je Herodež za nespametnega imel.
5. Kterega je Herodež zaničevanega Pilatužu nazaj poslal.
6. Kterega je razdraženo ljudstvo kričema tožilo.
7. Kterega so hudobnejšiga sodili od razbojnika.

Molitev

k tretji uri.

Naj dobrotljivši Jezus! lepota an-

geljev, naj lepši med ljudmi, kralj nebes in zemlje! hvaležnega serca in zgrevane vesti gledam v duhu v toti uri tvoje bolečine, v ktere te je tvoja neskončna ljubezen spravila, kadar si neusmiljenih udarcov grozovito razmesarjen, s ternjem kervavo kronan podoben naj hujše zaničevanemu človeku. Skaži meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve zdaj svojo molitev opravljam, blago milost, naj le tebi samemu svoje serce odklenemo, da ti premogočni kralj vso našo voljo po svojem dopadenji ravnaš, da se vsako serce iz zveste pokoršine vselej tvoji sv. volji vdá, ter tebe samega za svojega kralja in gospoda spoznava. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki teh sedmerih češenamarij lahko sledeče skrivnosti pristavljaš:

1. Kterega so z biči razmesarili.
2. Kterega so ko červa pomežili.
3. Kterega so gobovemu enakega imeli.
4. Kterega so v škarlaten plajš ogernuli.
5. Kterega so s ternjem kronali.
6. Kterega so zasramovavno kralja pozdravljali.
7. Kterega so s terstiko po glavi bili.

Molitev

k šesti uri.

Naj dobrotljivši Jezus! pravo jagnje božje! ki te v obilno spravo naših grehov k smerti peljajo; žalostno v duhu za teboj grem na tvojem križnem potu, po katerem te nehvaležno ljudstvo v smert tirja, ter te slab, boječ in krivičen sodnik na sramotni križ obsodi. Gledam v duhu za teboj na križnem potu kervavi sled tvoje sv. kervi, ki ti pod težkim križem iz grozno ranjenih ram na tla kaplja. Prosim te, o Jezus! skaži meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve to molitev opraviti želim, božjo milost, da te mnogokrat v družbi tvoje žalostne matere na tvojem križnem potu sprevajamo, in gledaje na tvoje neizrečene bolečine terdno sklenemo, vse terpljenje in bridkost našega življenja s stanovitno poterpežljivostjo in v duhu prave pokore prenašati, ter se vedno tvojega križa hvaliti. Amen.

Potem moli sedem očenašev in česnamarij in čast bodi Bogu . . .

Po vsaki česnamarii se tudi lahko poredoma ena sledečih skrivnost pristavlja:

1. Kterega so za nas siloma v smert tirjali.

2. Kterega so za nas k smerti na križu ob-
sodili.
3. Kterega so za nas ko jagnje k smerti gnali.
4. Kterega so za nas s težkim križem obložili.
5. Kterega so za nas z bitjem in sovanjem
na tla zgrudili.
6. Kterega so za nas njegovega oblačila ob-
ropali.
7. Kterega so za nas z žreblji na križ pribili.

Molitev

k deveti uri.

Naj dobrotljivši Jezus! moje edino upanje in vedno pribežališe! v naj bridkejši žalosti svojega serca te vidim to uro na križu povikšanega med dvema očitnima razbojnikoma, kjer te sovražniki spreklinjajo, zasramujejo, v silni žeji z jesihom napajajo; kjer v neizrečenih bolečinah in mukah naj bridkejše smerti umiraš, da me spraviš z Očetom nebeškim. Prosim te, skaži milost meni in vsem, za ktere zdaj svojo molitev po namenu sv. cirkve opravljam, da sebi in vsemu posvetnemu zmirom bolj umiramo, in le samo tebi umirajočemu zveličarju živimo. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenamarij in
čast bodi Bogu . . .

Vsaki teh češenamarij lahko eno sledečih skrivnost pristavljaš:

1. Kterega so za nas na križ pribili.
2. Kterega so za nas med razbojnike šteli.
3. Kterega so za nas umirajočega preklinjali in zasramovali.
4. Kterega je celo razbojnik z oponašanjem zasramoval.
5. Kteri je cele tri ure v smertni sili prestrašno terpel.
6. Kterega so v silni žeji z jesihom napajali.
7. Kteri je s svojo smertno daritvijo našo spravo dokončal.

Vse zgor postavljene molitve od juternic z deveto uro vred se opravljajo od polnoči do poldne vsakega dne kadarkoli. Namesto teh molitev se pa tudi lahko štirideset očenašev in štirideset čast bodi Bogu . . . in enkrat vera moli, kar ravno toliko velja.

Molitev

k večernicam.

Naj dobrotljivši Jezus, okrepni tolažnik otožnih sere! priserčno te milujem gledaje, kako te ob ti večerni uri s križa vzamejo, s kervjo in ranami vsega pokritega; kako je tvoje preljubo serce s sulico prebodeno, in kako te mertvega denejo v krilo tvoje prežalostne matere! Prosim te, skaži milost po zaslužbah tvoje božje matere —

meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve to molitev opravljam; da v rahli sočutnosti kakor Marija pogostoma bridko terpljenje premišljam, tvoje sv. rane kušujem, po tvoji sv. ljubezni milo zdihavam in neprenehoma hvalim in slavim tvojo preobilno božjo ljubezen. Amen.

Potem moli sedem očenašev in češenasimarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki češenasimarij lahko sledeče skrivnosti pri-
stavljaj:

1. Čigar smert je vsa narava obžalovala.
2. Čigar stran je sulica prebodla.
3. Čigar zadnja kaplja kervi se je za nas prelila.
4. Čigar telo so raz križa vzeli.
5. Čigar telo so materi Marii v krilo položili.
6. Čigar terpljenje je le malo prijateljev obžalovalo.
7. Čigar prihod v predpekel je pobožne očake tolažil.

Molitev

k mraku.

Naj dobrotljivši Jezus, večna sladkost vseh, ki te ljubijo! s priserčnim pomilovanjem se spominjam žalostne pa zraven tega sladke skerbnosti, katero so

tvoji verni prijatelji kazali, kadar so tvoje sv. telo umivali, s svojimi solzami rosili, je mazilili, do pokopališa spremljali, ter je v krilo zemlje shranili, kjer je zapečaten in zavarvano do tretjega dne počivalo. Prosim te, skaži meni in vsem, za ktere po namenu sv. cirkve zdaj molim, da bi zaklad nebeške milosti v naših sercih terdno ohranjen in zapečaten ostal, da bi gnjili duh smertnega greha nikdar vanj se ne prikradel, ampak mili duh svetosti vekomaj v njem prebival. Amen. Potem moli sedem očenašev in češenasimarij in čast bodi Bogu . . .

Vsaki sedmerih češenasimarij se lahko sledeče skrivnosti pristavljajo :

1. Kterega so z dušečim mazilom pomazilili.
2. Kterega so v čiste rjuhe ovili.
3. Kterega so njegovi na pokopališe spremljali.
4. Kterega so v nov kamenit grob položili.
5. Kterega grob so zapečatili.
6. Kterega so v grobu oestro stražili.
7. Kterega telo je tri dni v grobu počivalo.

Dokončna molitev.

Večna hvala, čast, dika in slava bodi od vseh stvari naj svetejši, nerazdeljivi Trojici, človeštvu našega križanega

Gospoda Jezusa Kristusa, blagoslovljeni čistosti presvete, najslavnejše in prevedne device Marije, ter množini vseh svetnikov, nam pak odpušanje grehov na večne čase. Amen.

Zgor imenovane molitve o večernicah in o mraku se lahko od poldneva do polnoči v katerem koli času na den molijo. Namesto teh molitev pa lahko tudi moliš: Štirnajst očenašev in štirnajstkrat čast bodi Bogu ... enkrat vero ... in še pesem Davidovo: Usmili se mene ... S tem se tedaj za en den vsa pobožnost opravi.

Način (viža)

pobožno in hasnovito premišljevati skrivnosti terpljenja Jezu Kristusovega po vseh dneh v tednu, zarana in zvečer.

V ponedeljek.

Zarana.

Jezus jemlje slovo od svoje matere.

Spominjaj se, kako je Kristus naš Gospod po zadnji večerji postavivši presveto rešnje telo, se k svojemu terpljenju odpravljal in še poprej od svoje matere slovo jemal, in kakšna žalost jima je serce prebadala, ko sta se poslovila. -- Iz tega se uči: 1. Jezusovo terpljenje ti den in skozi teden po sledečem

načinu častiti; 2. od križevega pota nikdar ne odstopiti; in 3. vse, kar te na potu zveličanja mudi ali ti je škodljivo, radovoljno opuščati iz ljubezni do svojega zveličarja, ki za te v terpljenje gre.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skoz skrivnost svojega bridkega terpljenja, ktero zdaj, naj bi odpustke dobil, počastiti nameravam, posebno skoz otožno slovo od svoje prelubeznjive matere, te prosim, oglej se na me s tim usmiljenjem, s katerim si svojo te k smerti spremljajočo mater gledal, in odpusti mi moje grehe, ter mi milostljivo prizanesi, kar bi za nje zdaj in v večnosti terpeti imel. Ti pa, prežalostna mati! pomagaj mi, da vživam obilen hasek iz terpljenja tvojega pre-svetega Sina, in da me prihodnjič nikakšna reč več od njega ne loči. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v čistišči, in ti darujem za nje tvoje otožno poslovljenje od svoje matere, bodi milostljiv vsem vernim du-

šam, posebno tistim, za ktere sem moliti dolžen, prizanesi jim po prošnji svoje žalostne matere vse zaslužene kaštige, da se morejo skorej z vsemi božjimi svetniki večno veseliti. Amen.

Zvečer.

Jezus moli na oljski gori.

Spomni se, kako ponižno je Gospod Jezus Kristus za tvojo voljo v ogradu Getzemanskem na kolena padel, ter za tvoje zveličanje k nebeškemu Očetu molil, kako voljno se je ponudil kelih terpljenja do dna izpiti, trikrat rekoč: Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. — Uči se tudi ti 1. za svoje lastno zveličanje iskreno Boga prositi; nikakor pa da bi samo pri stvareh iskal tolažbe; 2. skleni hudemu se z vso močjo zoperstaviti; in 3. vdaj se vsega volji svojega nebeškega Očeta v vseh priložnostih, pogostoma rekoč: Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skoz svoj grozni strah, neizrečeno žalost, neizmerne bolečine, žgeče solze, naj vikšo smertno bridkost, in svoj kervavi pot, ki si ga skoz neprenesljive bolečine obilno potil, kakor tudi skoz svojo trikratno molitev

in popolnoma vdanje v voljo nebeškega Očeta, te prosim, dodeli mi milost, naj vsako uro svojega življenja s teboj bedim in molim; pridi in objiši mojo dušo, ter jo okrepi, da v vseh nadlogah klicati zamorem: Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi! Tolaži in okrepi še tudi vse žalostne, nadložne in silo terpeče ljudi. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, in ti za nje vse darujem, kar si na oljski gori terpel; skoz svojo žalost, bridkost in kervavi pot, kakor tudi skoz prošnjo svoje prelube matere, usmili se vseh vernih duš v jicah, posebno naj revniše od njih, reši jih velikih muk, ter jih umij in očisti vseh grešnih madežev, skoz svojo predrago kerv, ki je pri kervavem potu iz vseh tvojih udov na zemljo bila prelita. Amen.

V torik.

Zarana.

Jezus v lice udarjen.

Spominjaj se čudopolne pohlevnosti svojega Odrešenika, katero je pokazal, kadar ga

je vikši duhovnik za nauk in učence prašal; in ga na primeren odgovor nezarobljen hlapec po obrazu udari. — Zato prenašaj 1. tudi ti pohlevno vse oponašanje, naj bi ravno bil prav storil ali govoril; 2. ne pozabi, kaj ti Jezusu zadevaš in si misli, ko da bi ti Kristus sam rekel: Zakaj me biješ, namreč s svojimi grehi, mene, kateri sem te stvaril, in ti toliko ljubezen skazal? mene, kateri sem v nevarnosti tvoja bramba, v sili tvoja pomoč, v zvestosti tvoj tovarš? 3. ne pozabi, zakaj so Jezusa na usta udarili, zato namreč, da bi tvoje grešno govorjenje spokoril. Za tega voljo molči ali govori od vsakega le dobro in živi tako, da nikdo ne bo imel zoper tebe kaj slabega govoriti.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! za tvojega neusmiljenega vezanja z vervmi in lanci, za prestanih grozovitih udarcev, za tvojega vlačanja voljo od sodnika do sodnika, posebno pa zavolj tvoje pohlevnosti, potrpežljivosti in krotkega prenašanja toliko krivih tožb in prič te prosim, reši me vsega zalezovanja hudega duha, stori me potrpežljivega in vsega pohlevnega, da se dam vselej znotrej Bogu, zunej pa ljudem iz pokoršine voditi in da vsem svojim sovražnikom iz serca odpuščam, potem pa tudi pri tebi odpušenje zadobim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, usmili se jih zavoljo neusmiljene zaušnice, ki si jo v hiši vikšega duhovnika prestal, in zavolj vseh krivih zoper tebe zmišljenih tožb, in za vsega voljo, kar si znotrej čutil v svoji revi in slaboči, ter za tvoje pohlevnosti in poterpežljivosti, kakor tudi za priprošnje tvoje naj ljubeznjivše matere voljo se usmili vseh vernih duš, posebno mojih prijateljev in moje rodbine, in reši jih milostivo bolečin. Amen.

Zvečer.

Rabeljnovi hlapci gerdijo Jezusa.

Spominjaj se, kako poterpežljivo se je Kristus, tvoj Gospod in Bog, dal v Kajfeževi hiši zvezati, in kako ga je brezbožna truma skoz celo noč tepla in zasramovala, ktera muka bo še le na sodni den prav odkrita. — Uči se iz tega 1. poterpežljiv biti, iz ljubezni proti svojemu terpečemu zveličarju, ako ti je kdo skrivoma nadležen; 2. kroti svoje razujzdane petere počutke, ker je ravno za njih voljo tvoj zvezani Zveličar na svojem životu naj več preterpel; in 3. varuj se grešnih zavez, da se ti ne bo enkrat namesto nebes peklena ječa odperla.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! za nedostojne ječe in skrivnega terpljenja, za neusmiljenih zaušnic, za prevezanja oči, za zasramovanja tvojega sv. obličja, za uklenjenih tvojih rok, ter zavoljo vseh bolečin in muk, ki si jih v globoki temni ječi prestal, za vseh teh bridkost voljo te prosim, oglej se smilečno na me, ogerni moje serce s plajšem svoje ljubezni, in reši mojo dušo iz ječe vsega greha, da ovarvan strahovite ječe peklenške kakor božji otrok tù in tam večno živim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, in ti darujem za nje vse bolečine in muke, s katerimi te je skozi celo noč malopridna derhal terpinčila, tako, da bo sam sodni den vse to razodel; skoz to skrivno terpljenje in priprošnjo svoje prelubeznjive matere, te prosim, reši vse verne duše iz ječe vic, posebno tiste, ktere so mi kdaj z dobro besedo in dobrim delom kolikanj pripo-

mogle; pokaži jim svoje božje obličje, ter še njim ostale kazni milostivo odpusti. Amen.

V sredo.

Zarana.

Jezusa bičajo.

Spomni se s priserčnim pomilovanjem, kako grozovito so Gospoda Jezusa Kristusa z vervmi in lanci k stebru pripeli, in kako neusmiljeno ga bijejo s šibami in palicami po deviškem telesu. — Zraven tega se uči: 1. vsako osramotenje, od kodar si bodi, lepo poterpežljivo prenašati; 2. vse rane svojega preljubeznjivega Jezusa z globokim pomilovanjem pregledavati, in spominjaje se tolikih muk svoje meso v sv. duhu pokorno berzdati; 3. pred vsem pa skleni, svojega tako nemilo bičanega Jezusa nikdar več šibati ne z grešnim mesenim poželenjem, ne z neporedno ljubeznijo do samega sebe, ne s slastni umerljivega telesa.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! skoz osramotenje tvojega deviškega telesa, skoz grozovito pripenjanje k stebru, skoz nečlovečje ranjenje tvojega presv. života, tako da iz globokih skelečih presekov

presveta kerv curkoma lije, te zdihovaje prosim, prelubeznjivi Jezus! usmili se mene, kajti ravno jaz sem ti grešnik, ki ti tako ran sekam, omij in osnaži mojo dušo vseh grešnih madežev, da se s tvojimi neštevilnimi ranami moje rane celijo, se s tvojo žgečo ljubeznijo moje serce segreje, in se tvoja sv. kerv nad menoj ne zgubi. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za verne duše v čistišči, in ti darujem za nje tvojo neizmerljivo ljubezen, ki te je k tako groznemu bičanju sprevajala; prosim te za neštevilnih bičnih udarkov voljo, ki so ti tvoje nježno telo tako strašno presekali, da je rana pri rani, iz katerih tvoja presveta kerv curkoma teče, in zavoljo tega groznega kervavenja in zavoljo priprošnje tvoje prelubeznjive matere Marije te prosim: Usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ki moje pomoči želijo, ter jim pogasi vroči očistni plamen z bolečinami svojega neusmiljenega bičanja. Amen.

Zvečer.

Jezusa s ternjem kronajo.

Spomni se, kako voljno se tvoj Zveličar celo naj krivičniši sodbi svojih sovražnikov podverže; kadar so mu zapovedali, se usesti, da ga s ternjevo krono za kralja sramotno kronajo in preoblečejo, precej sluša. — Tukej premisli: 1. da ljubemu Zveličarju tvoji grehi vekše bolečine delajo od njegove ternjeve krone. Sramuj se svojih grehov gledé na s ternjem venčano glavo Jezusovo; 2. varuj se svetohlinstva, in ne bodi samo na videz dober in pobožen ali le samo za prazne človeške časti voljo; 3. pazi, da Jezusu votle terstike ne podajaš, ko bi namreč dragi čas v lenobi ali v praznih opravilih zapravljjal.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! zavoljo drugega slečenja tvojega deviškega telesa, kadar so ti spet suknjo s telesa in od skelečih ran stergali, glavo s ternjem prebodli, v roke terstiko ti podali, in okoli ledja raztergan škarlat zavili; prosim te: odpusti mi, kar sem kdaj z gizdavem oblačilom pregrešil, in mi skaži milost se poboljšati, da ne bom zavoljo hrepenenja po praznih slastih in častéh od tebe s ternjem kronanega zaveržen,

ampak da se krone večnega življenja vdeležim. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za verne duše v jicah, in ti darujem za nje grozno sramoto in neverjetne bolečine, ktere si prestal, kadar te je sirova brezserčna derhal drugokrat oblačila obropala, tebe s razterganim škarlatom ovila, in kerhko terstiko v roko ti podala, in ti hudo bodečo krono na sveto glavo neznano silno pritislula, zavolj tega grozovitnega kronanja in prelivanja kervi, usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ki za mojo voljo kaj terpeti imajo, ter jih reši groznih bolečin. Amen.

V četertik.

Zarana.

Jezus pade pod križem.

Spominjaj se, kako rad in dobrovoljno si je Gospod Jezus Kristus svoj težki križ naložil in ž njim tudi celo težo vseh naših hudobij, in kako prijazno je gredé ga spremljajoče žene nagovoril in učil, se raji jokati čez svoje grehe, ki so vzrok njegovega ter-

pljenja. — Zato 1. tudi ti radovoljno nosi Gospodov jarem, in ne misli, da bi ničesar po krivem terpeti ne smel; 2. ne brani se, komu pomagati, ampak do siromakov in revnih bodi usmilečnega serca; 3. ker so Simona Cirenskega prisilili pomagati križ nesti, se zavedi, da še ima vsak terpeti, spominjaje se Jezusovih besed: Kdor hoče za menoj hoditi, naj svoj križ vsak den zadene.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! pri težki nošnji tvojega križa in pri tvoji smertni hoji, kjer ti je grozovita derhal dokaj bolečin zadevala, tebe z vervmi sem ter tje vlačila in večkrat na tla zgrudila, da so te vnovič ranili, posebno na ramah in kolenih; pri vseh teh bolečinah te prosim: vleci me za sabo na križnem potu; odverni, kar bi me od tebe ločilo, ter mi bodi s svojo milostjo pomožen, da te v nošnji svojega križa zvesto nasledujem, in da za tvoje ljubezni voljo v družbi tvoje preljubeznjive matere poterpežljiv ostanem. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za vse uboge duše v jicah, in ti za nje

na pomoč kličem težko nošnjo tvojega križa, vse rane, ktere ti je križ na ramah zadel, težke padce pod križem, slabost tvojega človeštva in zasramovanje nezvestega ljudstva; zavoljo vseh teh bolečin in muk, in zavoljo priserčniga pomilovanja tvoje preljubeznjive matere Marije te prosim: usmili se vseh vernih duš, zlasti tistih, ktere so od vseh ljudi narbolj pozabljene, ter jih okrepi z roso svojega usmiljenja. Amen.

Zvečer.

Jezusa na križ pribijajo.

Spomni se, kako grozovito in neusmiljeno Jezusa Kristusa, tvojega Gospoda in Boga s tremi žreblji na križ pribijajo, in pri tem se uči, sebe samega na križ pokore pribijati, — da si namreč 1. Bogu in svojim vikšim pokoren, zvesto spolnovaje božje in cirkvene zapovedi; 2. da uboge ljubiš v spominu, ker je tvoj Zveličar tudi nag in gol za te križan biti hotel; in 3. da ovaruješ čistost po svojem stanu.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! prosim te pri mučnem prebadanji tvojih rok in

nog in pri groznih bolečinah, ktere si pri pribijanju na križ občutil, odpusti mi vso mojo hudobno neredno nagnjenje in napačne grešne dela mojih rok in nog. Sovražim vse, kar je koli tvojemu božjemu veličastvu kdaj nad menoj neprijetnega bilo, ter terdno sklenem, s tvojo milostjo svoje grešno življenje poboljšati, in raji umreti, ko te kdaj več le z enim grehom križati. Zato udarim na svoje grešno serce z očitnim grešnikom rekoč: **O Gospod, bodi meni ubogemu grešniku milostiv! Amen.**

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus za uboge duše v jicah, in ti darujem za nje vse bolečine tvojega pribijanja na sv. križ, in te prosim: če se je ktera zoper čistost svojega stana pregrešiti utegnila, reši jo skoz vse svoje muke, ktere si pri grozovitem križanju na rokah in nogah čutil, ter jo vdeleži vseh mojih zaslužb dnešnjega dneva, z vsemi svojimi neskončnimi zaslužbami in z zaslužbami tvoje prelubeznjive matere Marije. **Amen.**

V petik.

Zarana.

Jezus umerje na sv. križu.

Spomni se, s kako veliko ljubeznijo je božji Sin za te na križu umerl, premišljuj njegovo naj gerše zaničevanje in grozne bolečine, njegovo prelito kerv, njegovo nagnjeno glavo, razpete roke, prebodeno serce, ter njegove svete sedmere besede — zgolj znamenje njegove naj večje ljubezni. — Tukaj obudi 1. v svojem sercu pravo vzajemno ljubezen do Jezusa, hvali povsod njegov križ in govori vselej tako častivo od njega, da vsak lahko spozna, da Kristusa križanega v svojem sercu imaš, in da želiš samo Jezusu živeti — za te umerlemu; 2. da levega razbojnika v nepokori ne nasleduješ, ampak le desnega v pokori. Zaverni svoje serce k pokoršini do smerti, bodi tudi pokoren v vseh svojih besedah in delih.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! pri tisti preobilni ljubezni, v kateri si na lesu sv. križa za svoje sovražnike molil, in človeka popolnoma odrešil izročivši svojo preblago dušo v roke nebeškega Očeta; pri ravno tej ljubezni, o križani Jezus! te prosim: odpusti tudi meni vse grehe,

ter me vzemi v naročje svoje milosti, naj bi me tvoja sv. mati tebi milo priporočala, in varvala, da te nikoli ne zapustim; marveč mi daj vselej žejo po čisti vodi pravega življenja; pomagaj mi vse spolnovati, kar ti je prijetno, ter se mene usmili, kadar se mi bo duša ločila od telesa. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v čistišči, in ti darujem za nje vse tvoje na kalvarski gori prestano terpljenje: razkritje tvojega telesa, boleče razpetje tvojih udov, grozovito pribitje tvojih rok in nog, postavljenje križa, tvoje neizmerljive bolečine in slednjič tvojo bridko smert; skoz vse te strašne muke, in skoz prošnjo tvoje pod križem stoječe matere te prosim: daj svoji sv. kervi v jice doli teči, da bodo uboge duše iz svojega terpljenja skoro rešene in večno zveličane. Amen.

Zvečer.

Jezus s križa snet.

Spomni se milostljive službe, katero sta Nikodem in Arimatejski Jožef prežalostni ma-

teri božji skazala, ki si je v skerbi bila, kako bi blede telo svojega naj svetejšega Sina raz križa spravila. — Uči se tukaj svojemu bližnjemu v križih in nadlogah po premožnosti ravno tako pomagati, 1. v duhovnih potrebah, kadar mu kolikanj k dušnemu zveličanju pripomoreš; 2. v telesnih potrebah milosti; in 3. v poterpežljivem prenašanju njegovih pregreškov in slabost, ker pred Kristusom tako milo delo toliko velja, kakor da bi se njemu samemu storilo.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! kar naj bolj morem pobožno počastim tukaj tvoje svete petere rane, ter te ponižno prosim skoz tvoje presilne bolečine, in skoz drago iz vseh udov prelito kerv, odvrčaj od nas zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, dragoto, bolezni in žalostne revne čase; razsvetuj tudi in terdi v vsem dobrem duhovske in deželske gosposke in vladarje, da naj nas na vse to napeljavajo, kar more pripomoči k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega kershanstva, da ti bo večna hvala z Bogom Očetom in sv. Duhom, od zdaj do vekomaj. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za uboge duše v čistišči, zlasti za tiste, ki so mi dosihmal v duhovnih in telesnih potrebah kaj dobrega storile, in katerim sim za tega voljo veliko več hvale in molitve dolžen; reši jih, o Gospod, usmiljeni Oče! po prošnji svoje preljubljene matere vsega še ostalega grešnega dolga po zaslužbah svojega bridkega terpljenja in grenke smerti; da od svojih strašnih muk skorej oprosteni v večno veselje vseh zvoljenih pridejo. Amen.

V saboto.

Zarana.

Jezus v naročji svoje matere.

Spomni se, s kakim pomilovanjem je Marija mertvo telo svojega preljubega Sina v svojem naročji varvala, njegove rane vsa žalostna premišljevala, jih s solzami rosila, ter častitljivo poljubovala. — Počastuj tudi ti: 1. vsak den Jezusove rane, in iši v njih svetiga mira in zavetne tolažbe; 2. váruj te Bog, da bi te ljubeznjive rane ne omečile, kadar vidiš svojega nebeškega Ljubljence pred sabo ležati; 3. skesaj se, ker si dosihmal samega sebe preveč, Jezusa, svojo najvikšo dobroto,

pa premalo ljubil. Prosi Marijo, naj se tebe tako milostivo ogleda, kakor svojega v krilu ležečega Sina, da boš njenega terpljenja deležen.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! prosim te skoz grozovito žalost tvoje naj ljubeznjivše matere Marije, v čije krilu je tvoje mertvo telo počivalo, kadar se je tvoja duša v predpekli podala, oživi me z duhom svoje prežalostne matere, da samo ti neprenehama v meni počivaš, in posveti si mojo dušo in telo v svoje prebivališče, da le ti v meni živiš in kraljuješ, kakor si skoz svoje najsvetejše človeštvo vse ravnal. V ti namen ti darujem svoje serce, da se v njem pokoplješ, si ti grob s svojo ljubeznijo zapečatiš in si ga sam zavarvati blagovoliš. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v jicah, in ti darujem za nje bolečino, ktera je tvojo blaženo mater zadela, ko je tvoje mertvo telo v svojem naročji držala, dokler je tvoja duša v predpekli šla očakov rešiti; skoz to naj

večo žalost, strahoto, omedlevico in smertno silo tvoje preljubeznjive matere te prosim, reši uboge duše iz vic, kakor si očake iz predpekla rešil, ter jih pelji skoz nebeške vrata k večnemu zveličanju. Amen.

Zvečer.

Jezus v grobu.

Spomni se, kako je bil pokojni Zveličar sveta pokopan. Presveto telo so z dušečim dragim mazilom mazilili, v snažne bele rute ovili, ter v novi grob položili. — Hočeš, moja duša! presv. rešnje telo Kristusovo v svetim obhajilu vredno prejeti; prinesi sabo 1. drago mazilo prave serčne grevence; 2. bele rute v sv. spovedi dobro očišene vesti; in 3. nepremakljiv kamen terdnega sklepa; po tem takim bo tvoje serce prijeten grob Jezusu, najdražejšemu dušnemu ženinu prijazno odpert, grešnikom in dušnim sovražnikom pa vedno zapert.

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! na tisto ljubezen, s katero si nam v presvetim Zakramentu svoje pravo meso in kerv za hrano in pitje zapustil, me spominja pokop tvojega naj svetejšega telesa; zato

te prosim, po zadnji skrivnosti tvojega terpljenja, in skoz vse sv. meše vsega sveta, v katerih se vsak den vse tvoje življenje, terpljenje in smert ponavlja; da po opravljeni skesani spovedi in terdnem sklepu tvoje naj svetejše rešnje telo vselej pobožno prejemem, srečno umerjem in se večno zveličam. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, preljubeznjivi Jezus! za uboge duše v jicah; in ker se tvoje naj svetejše terpljenje in smert v vsaki sv. mešni daritvi resnično ponovi, ti darujem v tem daru presveto telo tvojega resničnega mesa in kervi, k božji najvikši hvali in časti, k zveličanju vseh ljudi na zemlji, k odrešenju naj vekšo silo in muke terpečih duš v jicah. Vdeleži jih, naj ljubeznjivejši Jezus! neskončnih zakladov svojih zaslužb, da vseh kaštig rešene večno zveličanje zadobijo. Amen.

V nedeljo.

Zarana.

Jezus dobri pastir.

Spomni se preblage Kristusove ljubezni, ki zgubljeno ovco iskaje toliko preterpi, in

verh tega vse ovčice, ktere so v revah in težavah, prijazno k sebi vabi, rekoč: Pridite k meni, ki ste s trdom in težavami obloženi, in okrepil vas bom. — Pojdi tedaj 1. k Jezusu z velikim zaupanjem, prizadevaj si, da boš pokorna ovčica, ktera glas svojega pastirja hitro sluša; 2. bodi krotek in pohleven, zakaj le taki najdejo mir za svoje duše; 3. pred vsem pa ljubi Jezusa, kateri te je s tako drago ceno odkupil, da boš tukej in tam med njegovimi izvoljenimi. Amen.

Molitev.

O Gospod, Jezus Kristus! umivaj me v ljubezni svoje najdražejše in najsvetejše kervi in vode, ki je iz tvoje desne strani tekla, da vsem stvarjem umiram, ter samo tebi živim. Napajaj me svojo ljubljeno ovčico z okrepno živo vodo svoje božje milosti, in ugasni v meni vso žejo po tem, kar te žali; kermi duha mojega s svojim sladkim mirom, zanéti v mojem serci gorečo ljubezen do tebe, da moja duša le tebe iše, moje telo le tebi služi, in spreoberni me vsega po svoji sveti volji, da bom vselej tukej in tam k tvoji čredi štet. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, Gospod Jezus Kristus, najsvetejši pastir! za tiste uboge ovčice, ktere so najdelj v jicah; vzemi jih, dobri pastir! na rame svoje mile ljubezni in svojega usmiljenja; da s tvojo gnado svojih kaštig rešene se berž konca svojega terpljenja in začetka večnega veselja radujejo. Daj jim, o Gospod, večni mir, in večna luč jim naj sveti! Amen.

Zvečer.

Veličastvo Kristusovega križa.

Spomni se slave, časti in dike sv. križa, na katerem je Kristus umerl, in vsemu človeštvu življenje pripravil, da potem, ko je bil do smerti, celo do smerti na križu pokoren, ga je povzdignil Bog in mu dal ime čez vse imena, tako da v Jezusovem imenu naj se vse kolena v nebesih, na zemlji in pod zemljo poklanjajo, in vsi jeziki spoznavajo, da je Jezus Kristus v slavi in veličastvu svojega Očeta. Skoz znamenje sv. križa reši nas, o Bog, vseh sovražnikov!

Molitev.

O Gospod Jezus Kristus! molim te tukaj in v duhu po vseh cirkvah vsega

keršanstva, ker si s križem svojim svet odrešil; zahvalujem te iz globočine svojega serca za zvesto opravljeno pretežko delo človečjega odrešenja in te ponižno prosim, zavoljo tvojih svetih peterih ran, veličastva tvojega križa, slave tvojega imena, ter tvojega častitljivega vstajenja, skaži mi milost, tako živeti, da mi tvoj križ, tvoje terpljenje in tvoja smert ne bo v zgubo, temoč, da po tvojem zasluženju k veličastnemu vstajenju in k večnemu življenju srečno dospem. Amen.

Darovanje.

Prosim tudi, prelubeznjivi Jezus! za vse verne duše, zlasti za tiste, ktere so iz vseh treh redov serafinskega očeta Frančiška v jicah; zato ker morebiti njihovo življenje ni bilo po predpisanih pravilih, kakor bi s pomočjo milosti božje vendar lahko bilo; odpusti jim, kar so po človeški slabosti zagrešile, skoz neskončne zaslužbe svojega terpljenja in skoz priprošnjo svojega zvestega, s peterimi ranami okinčanega sv. očeta Frančiška, da skoro v nebesih, tebe veseli večno hvalijo in častijo. Amen.

Zgor imenovani način: Jezusovo terpljenje premišljevati ... je posebno za postni čas primeren.

Male dnevnice k časti blaženi Marii.

1. Zornice ali svitnice.

Predpev. Češena si Marija, gnade polna,
Gospod je s tabo i. t. d.

V. Naj se razlega od mojih ust hvalni glas.

O. Tebe o Marija! počastiti vsaki čas.

V. O devic devica! bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja brambarica.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu, in sv.
Duhu i. t. d.

Petje.

1.

Pri svitu dneva mladega,
In zgodnjem bliš' danice,
Ponižno prosimo Boga,
Očeta vse resnice;
Da našo pamet razsvetli,
Vse dela prav storiti,
Se vsega hudega zogniti,
Resnico govoriti.

2.

Da pazit' znamo na oko,
Da hudega ne vidi;
Serce ostalo čisto bo,
Se z grehi nič ne spridi;
Da, kadar solnce gre od nas,
In svetit' bo nehalo;
Bogu in Marii vsaki čas
Pojemo čast in hvalo.

Predpev. Narsvetejši je svoje prebivališče oblagodaril, Bog je s tabo, ti ne boš omagovala.

V. Lepa si, moja prijateljica, lepa si ti,

O. In nobenega madeža ni v tebi.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica nebes in zemlje! ti, ki nobenega, kateri k tebi skesan zdihuje, ne zapustiš, in za-nj prosiš, prosim te, ne zapusti tudi mene revne sirote. Oberni, preljubeznjiva mati! v mene svoje milostive oči, ter mi sprosi pri svojem sinu odpušenje mojih grehov; le svojemu sinu me priporoči in izroči. Stori, le stori me vrednega, se imenovati: nasledovavec tvojih prelepih čednost. Po Jezusu Kristusu, katerega si devica rodila, in kateri kraljuje z Bogom Očetom in s svetim Duhom, Bog na vse veke. Amen.

V. Marija, usliši svojega otroka milo prošnjo.

O. Ino moje vpitje naj bo Bogu dopadljivo.

V. Usmili se Bog vernih duš v jicah.

O. Naj v miru počivajo. Amen.

2. Perva ura.

Predpev. Češena si, Marija, tvoja svetost obsega vso nebeško družino, gnade si polna, Gospod je s tabo i. t. d.

V. O devic devica! bodi moja pomočnica.
 O. Ob smertni uri bodi moja brambarica.
 Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena vekomaj devica,
 Posvečena, hram narvikšega!
 Oblagodarjena kraljica
 Si ti od nar svetejšega,
 Prej ko je mati te rodila,
 Si od greha poerbanega
 Očišena že davno bila
 V previdnosti Gospod Boga.

2.

Nebeške vrata, skerbna mati,
 K teb', svetla zvezda! gledamo,
 Kraljica mila! čast darovati
 Ti angeljci vsi služijo.
 Mogočna bramba naj povsodi
 Sovražnika ovar'je naj!
 Ti pribežaljše naše, vodi
 Otroke svoje v sveti raj!

Predpev. Kdo je tista, ki veselo vstaja,
 svetla kakor juterna zarja na nebu, lepa in
 prijetna kakor bela luna, čista in izvoljena,
 kakor zlato solnce?

V. Lepa si ti, moja prijateljica, lepa si,
 O. Ino madeža ni v tebi.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica

nebes in zemlje! ti ki nobeniga, kateri k tebi skesan zdihuje i. t. d.

3. Tretja ura.

Predpev. Češena si Marija, juterno svetlo solnce, ki z žarki svojih čednost nebo in zemljo razsvetluješ, gnade si polna, Gospod je s tabo i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna brambarica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi Salomona

Kraljevi sedež in zaklad;

Goreča miza Gideona,

Vezilo blago božjih gnad;

Nebeški strop solnčne lepave,

Mogočnost skrivna Samsona,

Ti mila škrinja mir in sprave,

Zelena pal'ca Arona,

2.

Od sina, kter'ga si dojila,

Si greha b'la ovarvana;

Ki ga Eva je storila,

Nam vsem pa zapustila ga.

Zato nar čistejša devica

Je on med vsem' tebe zbral,

In tebi, božja porodnica!

Zakladov gnad narveči dal.

Predpev. Postavil je šotor solncu na nebu, kakor ženin iz svoje postelje prihaja.
 V. Na višavah je stanovanje njega.
 O. Nja sedež je v meglah.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica nebes in zemlje! i. t. d.

4. Šesta ura.

Predpev. Češena si Marija, med vsemi izvoljena mati božja, kraljica nebes in zemlje! gnade si polna, Gospod je s tabo, i. t. d.
 V. O devic devica! bodi moja pomočnica.
 O. Ob smertni uri bodi moja mogočna brambarica.
 Čast bodi Bogu i. t. d.

Petje.

1.

Češena mati in devica,
 Edinost vsake čednosti;
 Za tempelj sveta je Trojica
 Veselje vseh te zbrala si.
 Mir ljubi in poterpežljivost
 V nadlogah v serce nam cediš,
 Tolažbo sladko ino milost
 V življenji vbogim podeliš.

2.

Dežela mleka in medice,
 Ti čudno blagodarjena!

O roža! tvoje vse cvetlice
 Prelepe so brez madeža.
 Kraljevo mesto si Gospoda,
 Devica nar svetejša ti;
 'Teb', vrata solnčnega izhoda,
 Češenje vsaka stvar slovi.

Molimo.

O preljuba mati Marija! kraljica
 nebes in zemlje! i. t. d.

5. Deveta ura.

Predpev. Češena si Marija, naša mogočna priprošnjica per Bogu, ti si gnade polna, Gospod je s tabo, i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna brambarica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi pribežaljše
 Pregnanih in žalostnih;
 Nar mogočnije prebivaljše,
 Zmed gradov vseh Davidovih.
 Sovražnika si ti pobila,
 Potisnila ga v večno noč;
 In glavo strupno mu zdrobila,
 Končala kači hudo moč.

2.

Gospa mogočna, vse stvarjenje
 Prepeva hvalo ti na glas;
 O vzemi naše počeseenje,
 Premila mati! tud' od nas.
 Mati Rahel sina je rodila,
 Egipt je rešil hudih let;
 Alj ti pa Sina si povila,
 Kter je odrešil celi svet.

Molimo.

O preljuba mati Marija, kraljica
 nebes in zemlje! i. t. d.

6. Večernice.

Predpev. Češena si Marija, prijazna
 kakor luna, gnade si polna, Gospod je s
 tabo, i. t. d.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-
 barica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi luč sreberna,
 Prijazna ljuba luna ti!
 Za goro solnce — senca černa
 Zakriva nas, — ino dnevi,
 Alj ti, o sveta danica!
 Iz neba lepo svetiš nam

Kraljestva večnega kraljica!
O prosi, pomočnica! tam.

2.

Da vbogih grešnikov se vsmili,
Prežene strah in mir deli;
Da b' zveličanje dobili
In srečni brez nehanja b'li;
In tam, ki zvoljena družina
Veselo večnemu živi,
Da b' mi Očeta ino Sina
In svet'ga Duha hvalili.

Predpev. Sovraštvo bom naredil med
kačo ino ženo, govori Gospod, in ona ti bo
glavo sterla.

V. Žegnana si ti med vsemi ženami.

O. In žegnan je sad tvojega telesa.

Molimo.

O preljuba mati Marija! kraljica
nebes in zemlje! i. t. d.

7. Sklep.

Predpev. Češena si, Marija, zmed vseh
milijonov Adamovih hčer od vekomaj izvo-
ljena deviška mati sina božjega, gnade si
polna, Gospod je s tabo, i. t. d.

V. Skoz svojo mogočno priprošnjo, o devica!
spravi me s svojim sinom.

O. In ovaruj me pred serdjo ostre pravice.

V. O devic devica, bodi moja pomočnica.

O. Ob smertni uri bodi moja mogočna bram-
barica.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Petje.

1.

Češena bodi jezerkrati,
Kraljica blaga, miljena!
Češena bodi čista mati
Z nebeškim' rož'cam' venčana.
Povelicastil za kraljico
Nebeški kralj si mater je,
Posadil sebi na desnico
Povzdignil te čez angelje.

2.

O mati milosti brez mere,
In našega zaupanja,
Kamnitni steber templa vere,
Ti zvezda pota srečnega.
Pomagaj, da se bomo snidli
V deželi večno srečni vsi,
In sina tvoj'ga tam častili,
Mu čast in hvalo spevali.

Predpev. Pri meni je vsa gnada pravega
pota in resnice, pri meni je upanje in slad-
kost življenja.

V. Pridite k meni, ki me poželite.

O. In nasitite se od mojega sadja.

Molimo.

O blaga neomadeževana nevesta
svetega Duha, naša preljuba mati Ma-

rija! ti si mati našega Gospoda izveličarja, kraljica vseh stvari, priprošnjica, upanje in pribežališe grešnikov. **K** tebi pribežimo, tebi se izročimo. V globočini svoje ničnosti pred tabo klečimo, in tebi, o nebeška Kraljica, hvalo pojemo za toliko skoz tvojo prošnjo prejetih gnad. Tebe ljubimo, tebe visoko častimo, o mati vse ljubezni! **K** tebi prvo zaupanje za Jezusam imamo, le skoz tebe imamo zveličanje. **O** mati usmiljena! vzemi nas za svoje otroke, in obderži nas zmirom v svojem varstvu, ker le pri tebi je mir in večno veselje. Amen.

V ponižnosti zapeli smo,
Devica! pesem tebi,
Češenje vselej naj ti bo
Na zemlji in na nebi.
V življenji vodi milo nas,
O ljubeznjiva mati!
Ko pride slednje ure čas,
Pomagaj nam prestati.

Male dnevnice k časti svetemu očetu Francišku.

1. Zornice.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. Gospod, odpri moje ustnice.

O. In moje usta bodo tvojo hvalo oznanovale.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Pozdravimo z veseljem vsi

Prezalega svetnika;

Iz serca ga pohvalmo mi

Presvetega Frančiška.

2.

Kak mati božja Jezusa

Je v jaslicah povila;

Tak mati je tud' njegova

Ga v štalici rodila.

Predpev. Toti je ljubljenik svojih bratov in svojega ljudstva Izrael — ta je, ki obilno moli za svoje ljudstvo. 2. Mak. 16, 15.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! kateri si svoji sveti cirkvi, ko so jo silno podkopali, blagovolil, serafskega svetega Frančiška v brambo poslati, da bi si omogla; bodi za njegovih zaslužb voljo tudi nam milostiv in

nas varuj vsakega greha, da stalni in zvesti božjemu veličastvu vselej dopademo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

2. Perva ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

In rasel je mladenč lepo
Na starosti, modrosti;
Skerbel je rano za nebo,
Prijemal na svetosti.

2.

On z Jezusom soznani se,
K molitvi 'ma veselje;
Objiše kaj rad cirkvice,
Do revnih 'ma smiljenje.

Predpev. Blagor bogatemu, kateri po zlatu ne hrepeni, in ne stavi svojega zaupanja na denarje in zaklade. Kdo je? da ga hvalimo; ker je živeč čudne reči storil. Sir. 31, 8.
V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!
O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! kateri si svojega služebnika, svetega očeta Frančiška, skoz zaničevanje pozemeljskih reči poveličal; dodeli nam milost, da po njegovem izgledu pozemeljske reči zaničevaje tim ložej večne dobrote dosežemo. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

3. Tretja ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica,

1.

Veliko premišljava zdaj

Čez Jezusa terpljenje;

Da bi le prišel v sveti raj,

Terpeti 'ma želenje.

2.

V Jeruzalem potuje še

V to sveto božje mesto;

Objiše svete kraje vse,

Kušuje božjo cesto.

Predpev. Kristusova beseda naj obilno v vas prebiva z vso modrostjo. Učite in opo-

minjajte jeden drugega s psalmi in hvalnicami in z duhovnimi pesmami, in pojte Bogu hvalni v svojih sercih. Kol. 3, 16.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog, kojega vikšo čast in povelicanje pomnožiti je sveti oča Frančišk po sebi in po svojem redu si močno prizadeval; vneti nam, te prosimo, gorečnost, da tvojo čast po sveti razširjamo in zato večno plačilo v nebesih dobimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

4. Šesta ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu, i. t. d.

Hvalnica.

1.

Tud k papežu se v Rim poda,

Tam milost si sprositi;

Goreče on želi s serca

Odpustkov zadobiti.

2.

V obleko ostro dene se,
 In s pasom se ogerne;
 Na tléh on spí, in posti se,
 Skušnjave si odverne.

Predpev. Hudodelnik naj zapusti svoje
 pota, in krivičnik svoje misli, naj se k Go-
 spodu spreoberne, da se njega usmili. Iz. 55, 7.
 V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!
 O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Gospod Jezus Kristus! kateri si
 serafskega očeta Frančiška nam vsem v
 zgled goreče ljubezni božje in prave po-
 kore podaril; daj nam milostljivo, da po
 njega zasluženji in priprošnji iz ljubezni
 do tebe svoje grehe obžalujemo, vredno
 pokoro delamo, ter se večnega zveli-
 čanja vdeležimo. **Po Jezusu Kristusu,**
Gospodu našem. Amen.

5. Deveta ura.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
 vplameni naše obisti in serca.
 V. O Bog, pridi mi v pomoč.
 O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Objiše večkrat Jezus ga,
Tolažit ga v terpljenji;
Mu svoje svete rane da,
Okusit' že v življenji.

2.

Marijo on lepo časti,
Tud angelje nebeške;
S pokoro se povsod glasi,
Terpi on muke težke.

Predpev. Vsi, ki te pravila zderžijo, —
mir jim in usmiljenje. Gal. 6, 15.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! ker po zasluženji svetega
Frančiška svojo cirkvo v duhovnem pre-
rojenji novih otrok razširjaš; pomagaj
nam njega nasledvati, vse minljivo zani-
čevati in se tako nebeških darov vekoma
vdeležiti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

6. Večernice.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Zdaj pet in štirideset let star

Je slep ino boleni;

Pusti se nesti pred oltar,

Ker Jezusa je žejni.

2.

V terpljenji hvali on Boga,

Se joka ino moli;

In žegna svoje iz serca,

Ki so pri njem okoli.

Predpev. Sklenil sem, ničesar med vami ne vediti, razun Jezusa Kristusa, in tega križanega. 1. Kor. 2, 2.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Gospod Jezus Kristus! kateri si, kadar je svet omerzel, da bi naše serca z ognjem svoje ljubezni vnemal, v telesu presvetega očeta Frančiška kervave rane svojega terpljenja ponovil; dodeli nam milostivo, da po njega zasluženji in priprošnji križ voljno prenašamo, ter vreden

sad pokore storimo. Kteri živiš in kra-
ljuješ vekomaj. Amen.

7. Sklep.

Predpev. Ogenj serafske ljubezni naj
vplameni naše obisti in serca.

V. Spreoberni nas, o Gospod, ti naš izveličar!

O. In odverni od nas svojo jezo.

V. O Bog, pridi mi v pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalnica.

1.

Ker on za smertno uro vej,

Tak lepo brate prosi;

Naj molijo mu kaj naprej,

Kdar bode v smertni rosi.

2.

In ko je sladko on zaspal,

Sami zvonijo zvoni;

V roko je Bogu dušo dal,

Ki šla je k svetem' troni.

Predpev. Naj moja duša smert pravičnega
umerje, in moj konec naj bode kot njegov.

4. Mojz. 23, 10.

V. Prosi za nas, sveti oče Frančišk!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O Bog! ker si svojega služebnika,
svetega Frančiška, v večno veselje vzel;

prosimo, dodeli nam skoz njega in vseh njegovih svetih otrok priprošnjo, da svoje življenje tako vpravnamo, da dosežemo srečni konec našega večnega zveličanja. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

1.

O brati ino sestrice,
 Frančišku bod'te zvesti;
 Vi ženihi, nevestice,
 Ohran'te čiste vesti!

2.

Če priti čete k njem' v nebo,
 Po njegovem izgledu
 Živeti mor'te prav lepo
 V tem svetem tretjem redu.

Opomba. Male dnevnice matere božje lahko moliš, ako se ti rači, namesto štiri in petdeset navadnih predpisanih očenašev o praznikih blažene device Marije; ravno tako tudi dnevnice sv. očeta Frančiška ob dnevih, kadar utegneš, posebno pa na den sv. Frančiška, ali na praznik njegovih sv. ran, ali na Porcjunkulo i. t. d.

Zaobljuba

v pomoč vernim dušam v jicah.

K tvoji največi časti, o moljenja nar vrednejša sv. Trojica, edini Bog v treh osebah, v nasledovanje svojega nar sladkejšega zveličarja Jezusa Kristusa, in

v znamenje svoje vdanosti do presvete device Marije, matere milosti, in matere vernih duš v jicah, sklenem jaz I. I. pripomagati k rešitvi tistih vernih duš, ki se božji pravici v pokorjenji svojih grehov niso zadostile. Obljubim tedaj, prostovoljno iz celega serca, kolikor mi je mogoče, pa brez zavezanja pod smertnim grehom; da si vse taiste duše iz jic rešiti želim, katere presv. devica Marija tudi rešene želi; in v taj namen položim v roke te dobre matere vse svoje lastne zaslužne dela z vsemi tistimi, ktere bodo drugi, dokler živim, ali ob moji smerti ali po moji smerti za me opravljali.

Prosim te, o moj Bog, vzemi in stori vreden ti moj dar, ki ga ponovim in še enkrat poterdim, k svoji največji časti in v zveličanje moje duše.

Ako pak moje dobre dela niso zadostne, da bi na enkrat zbrisale vse madeže taistih duš, koje presveta devica rešene želi, in tudi taiste, katere sem si skoz svoje lastne grehe naložil, ktere iz serca sovražim; mi daj, o Gospod! zato se v jicah spokoriti, ter me vsega izroči v roke svoje usmylečnosti in moje presladke matere Marije.

Za pričo tega darovanja in te obljube pokličem vse nebeške svetnike, ter vesoljno vojskujočo in terpečo cirkev. Amen.

Opomba. Za odpustke poterjena od sv. očeta Pija
30. septembra 1852.

Razne svete opravila,

s kterimi se lahko vsak kristjan, ki za to potrebne lastnosti ima, svetih odpustkov vdeleži.

1. Kdor besede: „Češeno bodi neomažežano spočetje preblazene device Marije!“ pobožno izreče, zadobi vsakikrat odpustek za 100 dni. (Pij VI. 1793.)

Kdor se na ktereга koli od pet zapovedanih praznikov matere božje devet dni s kakošno posebno pobožnostjo pripravlja, zadobi vsaki den odpustek za 300 dni, na praznik pa, ali prvih osem dni po prazniku pa popolne odpustke, če tudi spoved opravi in sv. obhajilo prejme. Ti odpustki se lahko tudi dušam v jicah darujejo. (Pij VII. 1821.)

3. Kdor zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoni, kleče angeljevo češenje moli, v saboto večer, v nedeljo in o velikonočnem času pa stojé, zadobi vsakikrat za 100 dni odpustke, in če to stori vsaki den, enkrat v mescu tudi popoln odpustek. (Benedikt XIV. 1742.)

4. Kdor se tačas, ko je sv. rešnje telo 40 ur izpostavljeno, spové in sv. rešnje telo

prejme, in verh tega še nekoliko časa pred izpostavljenim sv. rešnjim telesom moli, dobí popolne odpustke, ki se tudi lahko dušam v jicah darujejo. (Pij VII. 1815.)

5. Kdor moli pobožno zjutraj, opoldne in zvečer vselej trikrat: „Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.“ da bi se s tem presv. Trojici zahvalil za vse materi božji podeljene gnade; posebno pa, da je bila častito v nebesa vzeta, dobí vsak den odpustkov za 300 dní. Ako pa to vsaki den moli, dobí enkrat v mesecu popolnoma odpustke, če se tudi svojih grehov spové in obhaja. Ti odpustki se tudi lahko dušam v jicah namenijo. (Pij VII. 1815.)

6. Kdor nosi škapulir Marije device, se lahko razun njegovih posebnih odpustkov, tudi še tistih odpustkov vdeleži, ki so kakemu redu, ali svetemu kraju ali kakemu posameznemu človeku privoljeni. Kdor moli k časti presv. in čistega spočetja device Marije šest očenašev in češenamarij in reče ravno tolikokrat: Čast bodi Bogu i. t. d. dobí vselej vse odpustke, ki se delijo v Rimu, Jeruzalemu, Galicii in o porcjunkuli. (Od več papežev.)

7. Kdor moli z zgrevanim srcem celi roženkranc ali vsaj en del tistega, dobí za vsaki očenaš in češenamarijo odpustke za 100 dní. Kdor ga pa vsak den zmoli, dobí enkrat v letu popolnoma odpustke, če tudi zakrament sv. pokore in sv. rešnjega telesa vredno prejme. (Benedikt XIII.)

8. Kolikorkrat kdo imé Jezus ali Marija pobožno izreče, dobí odpustke za 25 dní. Kdor

pa to velikrat stori, dobí ob smertni uri popoln odpustek. (Sikst V. 1587.)

9. Kdor sledeče trojno darovanje moli, dobí vsakikrat za 100 dni odpustke. Kdor pa to vsaki den enkrat moli, dobí vsaki mesec enkrat popolnoma odpustke, če tudi zakrament sv. pokore in sv. rešnjega telesa vredno prejme. Ti odpustki se lahko tudi dušam v jicah darujejo. (Leo XII. 1823.)

Trojno darovanje.

Pervo. O preblažena devica Marija! iz celega serca te častim čez vse angelje in svetnike v nebesih, kakor hčer večnega Očeta, ter ti darujem svojo dušo in vse svoje dušne moči.

Češena si Marija —.

Drugo. O preblažena devica Marija! iz celega serca te častim čez vse angelje in svetnike v nebesih, kakor mater edinorojenega Sina božjega, ter ti darujem svoje telo in njegove petere počutke.

Češena si Marija —.

Tretje. O preblažena devica Marija! iz celega serca te častim čez vse angelje in svetnike v nebesih, kakor preljubo nevesto svetega Duha, in ti darujem svoje serce in vse njegove misli, želje in nagnjenja, ter te prosim, sprosi mi od presv. Trojice pomočke, da bodem zveličan.

Češena si Marija —.

10. Kolikorkrat kdo sledeče besede pobožno izreče, zadobí odpustke za 300 dni. (Pij VII. 1807.)

Jezus, Marija in Jožef, vam izročim svoje serce in svojo dušo!

Jezus, Marija in Jožef, pridite mi na pomoč ob moji smertni uri!

Jezus, Marija in Jožef, dajte, da z vami v miru živim in umerjem!

11. Kolikorkrat kdo sledečo molitev na čast sv. Ane pobožno moli, dobí odpustke za 100 dní. Kdor jo pa vsaki mesec vsaj desetkrat moli, lahko na sv. Ane den popolnoma odpustke zadobí, če vredno spoved opravi in sv. obhajilo prejme. (Pij VII. 1815.)

Bodi češena, gnade polna, Gospod je s tabo! Tvoja gnada bodi z meno! Ti si žegnana med ženami, in žegnana bodi tvoja mati, sveta Ana, iz katere si ti, o devica Marija! brez greha spočeta. Ti pa si rodila Jezusa Kristusa, Sina živega Boga. Amen.

12. Kdor devet dní pred svetim dnevom (božičem), katere si bodi molitve moli, da bi z njimi božje dete Jezusa počastil, dobí vsak den odpustke za 300 dní. Na sveti den ali pa v osmini ali pa že tudi ob času devetdnevne pobožnosti, pa zadobí popolnoma odpustke, ako tudi spoved in sv. obhajilo vredno sprejme. Vsi ti odpustki se lahko dušam v jicah darujejo. Če se pa ta prelepa pobožnost še enkrat med letom ponovi, se ravno ti odpustki dobijo. (Pij VII. 1815 in Pij VIII. 1830.)

13. Kdor na čast žalostne matere božje pesem: „Žalostna je mati stala“ pobožno moli ali poje, dobí vselej odpustek za 100 dní. (Inocenci XI. 1. kimovca 1681.)

14. Kdor mesec maj deviški materi božji posveti, ter jo ali očitno ali pa doma posebno časti, s pobožnimi molitvami ali pa z drugimi dobrimi deli, dobí vsak den odpustke za 300 dni, enkrat pa popolnoma odpustke, če tudi spoved in sv. obhajilo opravi. Ti odpustki se zamorejo tudi dušam v jicah darovati. (Pij VII. 1815 in 1822.)

15. Sveti oče Gregor XVI. so bratom in sestram bratovšine Marijnega presvetega in neomadežanega serca na te le dni popolnoma odpustke dodelili: 1. Na dan sprejetja v bratovšino. 2. Na novo leto. 3. V praznik presv. in neomadežanega Marijnega serca, to je v nedeljo pred septuagezimo. 4. Na svečnico. 5. Na oznanjenje Marii devici. 6. Na rojstvo Marije device. 7. Na njeno vnebovzetje. 8. Na praznik čistega spočetja. 9. Na praznik matere božje sedem žalost. 10. Na spreobrnjenje sv. Pavla. 11. Na den sv. Magdalene. 12. Ob dnevu, ko smo bili keršeni. 13. Ob smertni uri, ako se zgrevano spovedó ino sv. obhajilo prejmejo; in ko bi jim tega ne bilo mogoče, če presv. ime Jezus z besedo ali v sercu kličejo.

Kdor hoče ob zdaj imenovanih dnevih popolnoma odpustke dobiti, se mora svojih grehov skesano spovedati in presv. zakrament rešnjega telesa po vrednem sprejeti in vsak den eno češeno Marijo moliti s pristavkom: „O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas.“

16. Kdor se ob Gospodovih in Marijnih zapovedanih praznikih, potem ob praznikih

aposteljnov in sv. Janeza kerstnika in verh tega še enkrat v mescu spové, sveto obhajilo sprejme ter navadno molitev za papeža moli, zadobi vsakikrat odpustke za deset let, enkrat v letu, in sicer v god cirkvenega patrona (varha) pa popolnoma odpustke. (Gregor XIII. 1580.)

17. Kdor presv. Trojico zjutrej, opoldne in zvečer z molitvico: Čast bodi Bogu i. t. d. sedemkrat premoljeno počasti ino eno češeno Marijo k časti matere božje moli, dobi vsak den odpustke za 100 dni, vsako nedeljo pa sedem let in za ravno tolikrat 40 dni. Ako pa to vsak den stori, doseže dve nedelji v mescu tudi popolne odpustke, če se vredno spové in sv. obhajilo sprejme. (Pij VI. 1784.)

18. Kdor tri uboge iz tega namena nasiti, da bi s tim Jezusa, Marijo in sv. Jožefa posebno počastil, dobi odpustke za sedem let in za ravno tolikrat 40 dni, in če se tisti dan tudi spové in sv. obhajilo sprejme, doseže popolnoma odpustke, ki jih zamore tudi ubogim dušam v jicah darovati. Družina, ki tem trem ubožčikom deli in vsak, kdor je zraven, dobi odpustke za 100 dni. (Pij VII. 1815.)

19. Kdor pobožno moli zjutrej molitev: „Češena bodi kraljica...“, zvečer pa: „Pod tvojo pomoč pribežimo...“ in obakrat pristavi: „Naj te hvalim, o presveta devica! daj mi moč zoper sovražnike tvoje! hvaljen bodi Bog v svojih svetnikih!“ dobi vsak den odpustke za 100 dni, ob nedeljah pa za sedem let in za ravno tolikrat 40 dni. Kdor pa to vsak den stori, dobi dve nedelji vsakega

mesca, potem poglavitne praznike matere božje, na vseh svetnikov dan in na smertni postelji popolnoma odpustke, če se tudi spové in sv. rešnje telo vredno sprejme. (Pij VI. 1786.)

20. Kdor lavretanske litanije k časti matere božje pobožno moli, dobi vsakrat odpustke za 300 dni, in kdor jih vsaki den enkrat moli, dobi ob zapovedanih praznikih matere božje popolnoma odpustke, če sv. zakramente vredno sprejme. Ti odpustki se dajo tudi dušam v jicah darovati. (Pij VII. 1817.)

Bolj imenitne opazke

za brate in sestre tretjega reda, kako vsak den hasnovitno in srečno za dušno zveličanje preživeti.

1. Zjutraj zarana daruj svoje perve misli Bogu, njemu v čast, hvalo in slavo. Najprej govori od Boga, in njemu v čast opravi prvo delo, s katerim se mu dopadeš. Če ti nič druga na misel ne pride, pa poklekni, poljubi njemu v čast tla, in ga prosi za blagoslov.

2. Skleni terdno, junaško se vojskovati proti tistemu grehu, kateri te narbolj nadleguje; tudi se izroči ponižno presv. devici Marii, in prosi svoje nebeške varhe, svetnike in zagovornike za njih priprošnjo.

3. Kar celi den, celo kar vse žive dni misliš, govoriš in storiš, zedini skerbno vse to, (kakor kapljico vode z neizmernim morjem) z najsvetejšimi mislimi, besedami in

deli Kristusovimi, ter njegove presv. matere, vseh svetnikov, in tudi vseh pravičnih na zemlji.

4. Skleni Boga bolj ljubiti, kakor vse stvari, in vse storiti, kar veš njemu dopadljivega, vse pa opustiti, kar mu ne dopade. Kadar ura bije, ponavljaj ljubezen do Boga.

5. Terdno skleni, vse kar je k božji časti in službi, kolikor moreš popolnoma po svoji moči opravljati, in vsako svojo opravdo tako zvesto in skerbno, kakor da bi tvoja zadnja bila.

6. Pri vsem, kar delaš, imej dober namen, ne gledaj na dopadenje sveta, ampak delaj Bogu v čast, da se njemu dopadeš.

7. Da se ne spraviš ob milost svete odveze, marveč, da dojemaš v posvečujoči milosti, in da svojo vest bistriš in mladiš, se gledaj vsak teden spovedati.

8. Ne opravljaj raztrošen, brez premišljevanja, grevenge in terdnega sklepa svoje spovedi.

9. Ne daj Bog, da bi kter smerten in še ne spovedan greh zamolčal, ali le samo enkrat vedoma v smertnem grehu presveto rešnje telo prejeti želel.

10. Kadar greš k svetemu obhajilu, si domišljuj, ko da bi sveto popotnico prejel v poslednji uri, in da bi koj (taki) po tebi bilo.

11. Svete mešne molitve in vse svoje duhovne vaje prav marljivo opravljaj.

12. Da se z Bogom iz celega serca ložej ediniš, zatajaj vse nepoštene nagibe do posvetnih reči, ki zavirajo rast v popolnosti.

13. Prizadevaj si, da pregreške zatiravaš in se s čednostmi lepotiš; bodi ubog, čist, pokoren, ponižen, poterpežljiv, postrežen i. t. d.

14. Posebno ljubi pobožnost do preblazene matere božje, da eno ali drugo njenih junaških čednost vsak den nasleduješ, in jo večkrat na den počastiš.

15. Ogledavaj skerbno božje popolnosti in jih nasleduj, kolikor moreš, da boš vedno popolnejši in z Bogom bolj združen. Če se Bogu bolj pripodobiš, popolnejši si.

16. Prizadevaj si, da bo v vseh rečeh tvoja volja zedinjena z božjo, da se božja volja vselej na tebi spolnava v njegovo veliko dopadenje. Naj ti zato bo vse po volji, kar ti Bog blagovoli poslati: zdravje ali bolenje, veselje ali nadlogo.

17. Bolj sovraži smertni greh, kakor smert ali pak tudi pekel; varuj se tudi malih grehov, posebno radovoljnih, in trudi se, da svojo dušo vsikdar čisto ohraniš.

18. Od jestvine in pitvine si nekaj odterguj, in pri vsem svojo voljo zatajuj.

19. Ne opuščaj molitve za verne duše v čistišču in za svoje dobrotnike.

20. Pred spanjem poklekni in prosi Jezusa in Marijo za blagoslov, rekoč: O Gospod Jezus Kristus! zedinjen s tvojo ljubeznijo, ktera je nam spanje v počitek odločila, in ktereга si tudi ti sam za našo voljo vžival, čem zaspati, pa k tvoji časti in za potrebo svojega života.

21. Pred spanjem še tudi izpitavaj svojo

vest, obžaluj storjene zmote, terdno skleni se poboljšati, in gledaj, da so tvoje zadnje misli na koncu dneva pri Bogu, in da na njega misleč zaspiš.

22. Kdor je pobožen, ne misli samo pri začetku in koncu dneva na Boga, ampak tudi, da celi den vpričo Boga doživi; kajti to je reč, katero so svetniki više od vsega čislali. Ta verska podlaga „Božja pričujočnost“, ta sveta resnica in verska podlaga te naj primora, da v vsem svojem djanji in nehanji, vseh svojih mislih, besedah in delih pazljivo celi den preživiš.

Občne opazke

za brate in sestre tretjega reda.

1. Občne dolžnosti.

Kaj pravilo ti naloži, to je, kaj ti je storiti in vediti potrebno, se tukej prav dobro naučiš.

a. Ogibati se ti je:

1. Taistih lastnost, ktere bi te ob redovno milost spravile;

2. Želje, prej kakor leto tvoje skušnje preteče, profesjo opraviti;

3. Posebno pak vseh tovaršij, ako ravno ženitva poštena ni prepovedana;

4. Šentavanja, psovanja, gerdenja, preklinjanja, prisegavanja in zakramentiranja;

5. Krega, prepira, sovraštva ali drugega nepokoja;

6. Nepoštenih gostij, razujzdanih plesov in gerdega zadržanja;

7. Terdovratnega zametanja naložene pokore.

b. Storiti in opraviti pa imaš:

1. Da si zares pošten in dober kristjan, kar je poglavitna reč;

2. Da škapulir nosiš in se s štrikom (motvozom) opasuješ v znamenje ponižnosti in vezi Kristusovih;

3. Se postiti tiste dni, ktere pravilo napoveduje, ako se da;

4. Se večkrat spovedati, posebno pa, kadar je popolnoma odveza dobiti;

5. Moliti, kar je mesto posebnih ur napovedano;

6. Ob časi oporoko (testament) napraviti, ako se da, da mirnejši umerješ;

7. Z vsakim ljubeznjiv, miren in pohleven biti;

8. Zvečer ob priložnosti svojo vest izpitavati čez to, kar si po dnevu storil;

9. Če drugim zapoveduješ, opominjavaj jih, da so verli;

10. Vsaki den ob priložnosti sv. mešo slišati;

11. Da se ne sramuješ zborov obiskavati;

12. Za pokojne, kar pravilo napoveduje, moliti;

13. Naloženo službo k časti božji opravljati;

14. Hudobne spoboljšavati;

15. V zadergah voditelja redskega popraveševati.

II. Vsakdanje dolžnosti.

Ker srečna smert za celo večnost odloči, naj bi se k nji pripravljaj na taki način:

V pondeljik. Stori, kakor da bi hotel svojo oporoko narediti, ker radovoljno vse posvetne reči zapustiš.

V Torik. Spovej se, pa tako, kakor da bi zadnjikrat bilo.

V sredo. Prejmi sveto rešnje telo in si misli, da svojo zadnjo popotnico za potovanje v večnost dobiš.

V četertik. Želi si v Jezusovi kervi se oprati, ktera bi ti naj služila za poslednje olje, da ti tvojo dušo od vsega grešnega madeža očisti.

V petik. Umri zlasti velikim in malim grehom iz ljubezni do svojega umirajočega Zveličarja.

V saboto. Ulezi se v grob, ker se vseh hudih grešnih priložnost ogibaš.

V nedeljo. Vstani k novemu življenju, da svoje želje po večnem zveličanji obračaš.

Lehko se pak tudi sledečega reda deržiš in poslužiš:

V nedeljo moli k časti presv. Trojici za stvaritvo, rešitvo in razsvetitvo: tri Očenaše... in Češenamarije... in Čast bodi Bogu...

V pondeljik k časti tolažniku sv. Duhu moli za njegove sv. sedmere dare: sedem Očenašev... in Češenamarij...

V torik k časti zvestemu angelju varhu

za ljubo varstvo čistosti duše in telesa moli: tri Očenaše ... in Češenamarije.

V sredo k časti sv. Jožefu za srečno smertno uro moli: pet Očenašev ... in Češenamarij.

V četrtek k časti presv. rešnjemu telesu za vredno moljenje in obhajilo presv. Zakramenta moli: šest Očenašev ... in Češenamarij.

V petek k časti Jezusovemu terpljenju in bridki smerti moli: pet Očenašev ... in Češenamarij.

V saboto k časti preblaženi devici Marii za ljubo ponižnost in poterpežljivost moli: tri Češenamarije ... ali Češena si Kraljica ... ali lavretanske litanije ...

Vse te molitvice v tjednu se naj ob primerni priložnosti opravljajo, da nikdo ne zamudi dolžnost svojega stana.

Jutrenja pobožnost in molitev.

Moj Bog in Gospod! pred sedežem tvoje božje milosti in visokosti se priklanjam slaba stvar in se neskončno zahvalujem, ker si mi začetek tega dneva doživeti dal, da nisem v svojih grehih umerl, temoč, da še ti dolže služim, te hvalim in častim. — Tebi, o naj svetejša devica Marija, tebi o premili angelj varh, tebi, o sv. oče Francišk, in vam vsem svojim sv. patronom se prelepo zahvalim,

ker ste to noč tako zvesto pri meni strazili, ter me pred zalezovanjem hudobnega sovražnika in pred vsem drugim zlegom na duši in telesu branili. — Čast bodi Bogu Očetu, kateri me je stvaril, Bogu Sinu, kateri me je odrešil, in Bogu sv. Duhu, kateri me je posvetil. Pohvaljena bodi jezerokrat presv. Trojica!

Vse, kar bom koli dnes mislil, govoril, opuščal ali delal, vse svoje molitve, vso skerb in vse delo, križ in terpljenje, vse to zedinim z zaslužbami Jezusa in Marije, ter vseh drugih svetnikov in izvoljenih božjih, in ti darujem vse to k tvoji vikši časti in hvali za ves čas svojega življenja, za odpuščanje vseh svojih grehov, za katerih del me moje serce vedno boli, da sem ž njimi tebe svoje naj vikšo dobroto mnogokrat razžalil.

Iz čiste ljubezni do tebe zaveržem dnes in prihodnjič vse svoje grehe in grešne navade, ter terdno sklenem, svoje življenje popolnoma poboljšati, in rajši jezerokrat umreti, kakor tebe, o moj Bog! za naprej le z naj manjšim grehom kdaj več razžaliti. Ker sem pa slab in brez tebe ničesar storiti, še živeti ne morem, zato se dnes z dušo in telesom izročim

v tvojo sv. voljo, ter te za pomoč in milost ponižno prosim, da ti den za me ne bi bil zgubljen, temoč, da bi veliko dobrega k tvoji časti in svojemu zveličanju storil.

O Marija! za Bogom edino upanje moje duše! v tvojo premilo varstvo, v kateri je tvoj preljubi božji Sin Jezus Kristus bil, se tudi jaz izročujem s svojo dušo in s svojim telesom, bodi mi v nevarnosti mogočna pomočnica, ob smertni uri pa moja tolažnica in zagovornica pri svojem božjem Sinu.

Moj preljubi angelj varh, zvesti popotnik mojega življenja! vodi me varno po vseh potih zveličanja ko svojega nevrednega otroka, da v greh ne padem, temoč se tvoje prijazne roke zvesto deržim.

Jezus, Marija in sv. Jožef naj bodo dnes in vsikdar z menoj v življenji in smerti. Amen.

Večerna pobožnost in molitev.

Moj Bog in moje vse! palj je en den minul, ki se ne bo nikoli več vernul. Enkrat — in morebiti kmalo pride noč, ko mi ne bo več mogoče se pokoriti.

Zato se še na koncu tega dneva pred tabo priklanjam, o trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh! Hvalim in častim te z vsimi angelji in izvoljenimi, ter se ti zahvalujem za vse dobrote, ktere si mi dnes in v vsem mojem življenji na duši in telesu delil.

Pridi, sv. Duh! razsveti mojo pamet, prižgi v mojem serci ogenj svoje milosti, da vse svoje grehe spoznam, ter se jih popolnoma kesam. — (Takej se spomni svojih grehov, potem obudi čez nje grevengo.) —

O Gospod Bog, kako nehvaležno sem ti vse tvoje dobrote povračal! Iz globočine serca obžalujem vse svoje hudobije in zamujenje dobrih del. O da bi ne bil nikdar grešil! Kako lepi čas sem palj zapravlil! — Na te, o Jezus! zaupam, v tvojo presveto kri vtopim vse svoje grehe, zbriši jih, o Jagnje božje! ktero grehe sveta odjemlješ! Odpusti, o Jezus, odpusti! odzdaj ne bom nikdar več grešil! —

Prosim te, o Gospod! obiši milostivno to moje prebivališe, in odverni vse zalezovanje hudega sovražnika. Ohrani to noč moje telo in dušo pred vsemi skušnjavami in nevarnimi senjami; dodeli

milostljivo, da se zjutraj v čistosti prebudim in v tvoji gnadi zdrav doživim. Bodi milostljiv, o Bog! meni, mojim dobrotnikom, znancem, prijateljem in sovražnikom, katerim iz serca odpustim. Ohrani v miru vse duhovske in deželske gosposke! Poglej z očmi svoje milosti na siromake, jetnike, žalostne, popotnike, bolene in umirajoče. Spreoberni grešnike in krivoverce, in bodi tudi milostljiv vsem vernim dušam v jicah, ter jim daj večni mir.

Jezus Nazarenski, kralj Judov, me varvaj nagle in neprevidene smerti! Oče, v tvoje roke zročim svojo dušo! — O Marija, moja mati! o sv. angelj varh! bodita nocoj pri meni, ter Boga za me molita in hvalita! Jezus, tebi živim! Jezus, tebi mrem! Jezus, tvoj sem živ in mrtev! Amen.

Pobožnost k sveti meši.

Pripravna molitev.

Moj božji Zveličar, ljubeznjivi Jezus! ako premislim, da si se ti naj vikša dobrota in neskončni Bog

bil ponižal, za me toliko težavnega
 in bridkega terpeti, in celo naj
 grozovitnejše smerti na križu umreti;
 kako zamorem zavoljo tvojega ter-
 pljenja tvojo neskončno ljubezen
 do mene zapopasti! — Kaj si ho-
 čem saj od take ljubezni misliti,
 ktera je mene do smerti ljubila? —
 Toto ljubezen moram tudi jaz lju-
 biti! — Ravno s to mešno dari-
 tvijo hočem zdaj svojo ljubezen do
 tebe, o Jezus, pokazati! Jaz ho-
 čem to naj svetejšo in naj vikšo
 daritev pobožno slišati, hočem pri
 njej tvoje terpljenje goreče pre-
 mišljevati, in te pomilovati; hočem
 tako premišljevaje v svojem serci
 ljubezen do tebe obuditi, ter se
 tako poboljšati in pobožnejši biti. —
 Ta sveta mešna daritev je skrivno
 ponavljanje tvojega terpljenja in
 tvoje smerti; zato ti darujem naj
 poprej to sveto mešo ravno v tem

namenu, ktereга si sam pri svojem terpljenji in pri svoji smerti imel, in še ravno pri tem svetim mešnem daru imaš. O Jezus! daj mi milost, da preveliko tvoje terpljenje popolnoma spoznam; ti pa, sv. Jezusova mati! ktera si nar bolj strahovitno terpljenje svojega Sina premišljavala in razumevala, sprosi mi, da bodo tvoje bolečine in tvojega Jezusa rane globoko v moje serce se vtisnule.

K začetku sv. meše do slave.

(Premišljavaj, kako je Jezus na oljskem vertu smertne bolečine terpel.)

Oh, moj Jezus! na tem vertu se zdaj tvoje terpljenje začne. — Že začetek je neizmerno bridek. Ti greš v ograd molit. Ti Očeta siloma prosiš: Oče, ako je mogoče, daj ti kelih mimo mene iti, da mi ga ne bode treba piti! — Ti kelih

pomeni tvoje terpljenje. **O** kako bridko je moglo biti, ker si takrat molil, da bi ti Oče terpljenje vzel! Strahovitno je bilo terpljenje, ker so ti samo misli na nje smertno silo delale. Ti si trepetal in se tresel, ter si omogel in v smertni stiski na zemljo padel. Zdaj ležiš tu na zemlji — o groza! — ti Bog in stvarnik mogočni ležiš slab na zemlji! — Ta žalost ti stiskava kervavi pot iz tvojega sv. obličja, in iz vsega života! Kdo je kdaj tako žalost bil vidil? — Oh, zdaj si resnično v smertni sili! Take smertne bridkosti noben jezik ne izreče, in nobeno serce ni nikdar take bridkosti čutilo, kakor jo moj Jezus zdaj terpiš! — Oh, moj Jezus! kako bi se prederznil, še te žaliti, ker si ravno zavoljo mene in iz ljubezni do mene to smertno žalost prestal! **O** skoz to bridkost

te prosim: daj mi rajši poprej umreti, ko pak en sam greh storiti; posebno te pak prosim, podpiraj me in pomagaj mi v smertni sili.

Od slave do sv. evangelija.

(Premišljavaj, kako je Jezus vjet, zasramovan in sovan.)

Zdaj vstaneš ti, naj ljubeznivejši Jezus in zveličar! od svoje smertne stiske, ter greš sam svojim sovražnikom naproti, da bi mi pokazal, da je tvoja želja za me terpeti vekša bila, kakor serditost tvojih sovražnikov tebe mučiti. — Zdaj tebe ko naj vekšega hudo delnika z morivnim orožjem lovijo, in z vervmi zvezanega razkačenemu ljudstvu grozno izdajo. — O ti božja nedolžnost, kdo te zdaj veže ko razbojnika, ti mogočni oblastnik sveta! — O vem, da te je prevelika ljubezen do mene tako terdno

vezala! Zdaj te vodiijo od sodnika do sodnika. — Pri Anazu te ne-spodobnež ko hudobnika za uho treši, pri Kajfežu pa te ko Boga preklinjavca k smerti obsodijo! Grešna derhal s tabo razujzdano dela, te zametava in zasramuje! Herodež te da za trapa (norca) obleči in te da zasmehovati vsemu ljudstvu. — O premili odrešnik, kako daleč je s tabo prišlo! Kako močno te je vse to neizrečeno zadevanje bolelo! — O Jezus, prosim te zavoljo tega terpljenja, odpusti mi vse moje grehe in razžale, ktere sem bil storil; terdno obljubim, nikdar več te ne žaliti.

Od evangelija do predglasja.

(Premišljavaj, kako je Jezus bičan, in s ternjem kronan bil.)

O Jezus! zdaj stojiš — in že drugikrat — pred Pilatužem, po-

ganskim sodnikom; toti le predobro tvojo nedolžnost spozna, — ali kaj vendar stori? — Mehkužni Rimljan se da človečji boječnosti premagati, ter si ne upa, tebe pravično izpustiti, on te da bičati! — O kako močno te je vendar to krivično ravnanje boječega sodnika v serci bolelo, moj mili Zveličar! — Pa ti le molčiš. — Zdaj te na dano povelje tvojega oblačila obropajo, kar te neizmerno muči zavoljo tvoje sramožljivosti, — o krivica! — s tako bridko sramoto moraš moje in vseh ljudi nečiste grehe spokoriti! — Zdaj te vežejo k stebri, da bi se neusmiljenemu tepenju ne odtegnil, — zdaj te neizrečeno bičajo. S peklenško serditostjo bičajo grozovitni mučitelji iz vse moči tvoje nedolžno telo! — Že je vsa koža kervavo ranjena, že teče rešnja kri silno iz vseh udov, in šibe in

vervi mahajo in šumijo po zraku; zdaj je vse truplo le ena rana! — Oh, kaka grozovitnost! o moj Jezus! — Ti pod divjačnostjo celo obnemoreš — omamljen padeš — v smertni stiski na tléh leže omedliš! — O Jezus! tudi jaz se k tebi na tla veržem, ter k tebi govorim: Joj, koliko le ti terpiš, moj Zveličar, in koliko pak celo za me terpiš? — Zavoljo tih muk te prosim: pomagaj mi, da vsaj tvojo ljubezen prav spoznam, ter tebe enkrat ljubiti začnem.

Zdaj iz svoje kervi in omedlevice vstaneš, — in kaj se ti, moj Jezus, dalje godi? Oh, grozovitneži še tvoje kervi, tvojih ran niso siti. Po nezapopadljivem sklepu še začnejo si s tabo neusmiljeno čas kratiti. — Da bi te ko smešnega kralja ljudstvu predpostavili, spleta jo iz ternja krono, jo pritisnejo

tebi globoko v glavo, — ti dajo v roke terstiko, te oblečejo v škarlatni plajš, in priklanjajo pred tabo sramotno svoje kolena, ter tebe s peklenskim smehom kralja pozdravljajo. — O kdo bi ne stermel! kdo bi le tvoje bolečine zapopadel, kdo jih prestal! O tisto ternje, kako grozovitno je tvojo sv. glavo prebadalo! — Zdaj ni ne enega dela tvojega trupla brez bolečine, brez rane. — Ali se je kdaj takšna grozovitnost, takšno zasramovanje vidilo in slišalo? — O moj Jezus, kako strahovitno s tabo ravnajo! Pač resnično, ko da ti ne bi človek — ampak červ bil, kakor si se sam po preroku bil potožil. (Ps. 21.) Kako drago ti je moje odrešenje bilo! — Skoz vse kervne kapljice, ktere si pri bičanju in kronanju prelival, te prosim: naj ne bo to veliko in bolečin polno odrešenje nad menoj zgubljeno!

Od predglasja do povzdigovanja.

(Premišljavaj, kako Jezus križ nese.)

Oh, moj Jezus! tvoji razčemerjeni sovražniki se ne dajo z nobeno kervjo, z nobeno rano nasititi, le mertvega te hočejo imeti; tako dolgo silijo Pilatuža, dokler te k smerti ne obsodi. — Ti božja neskončna nedolžnost! tebe zdaj človečji sodnik sodi, in te da križati! Kdo se ne bi pri kaj takem bridko jokal? — Zdaj te hudo razserjeni k križanju vlečejo, zdaj si v oblasti svojih sovražnikov, kateri te premaganega mislijo in se veselijo. — In naj bi se nobene muke in nobenega zasramovanja ne znebil, še te silijo, da moraš sam svoj križ — svoje lastne smerti vislice — do moriša nesti. Ti pak, o Jezus, molčiš, vzemeš poterpežljivo svoj križ, ter ga radovoljno neseš! — Vem zdaj, v čem te naj na-

sledujem; kajti kdor te s križem ne nasleduje, tudi v nebeško kraljestvo k tebi ne pride. Križ je saj za tvoje toliko prelite kervi in neštevilnih udarcov oslabiljeno telo preveč težek, zato pod njem trikrat v smertni slabosti na tla padeš. Križ je že sam na sebi bil težek; kadar si pak nanj še tudi moje in vsega sveta grehe bil naložil, kdo bi njegovo težo zdaj prerajtal? — Oh, jeli ne bi bridkih in kervavih solz pretakal in svojih grehov močno obžaloval, ki so tvoje strahovito terpljenje še strašno pomnožili! — Odpusti mi, odpusti, o Jezus! zavoljo svojega križa bodi mi milostiv.

Od povzdigovanja do očenaša.

(Premišljavaj Jezusa na križu visečega.)

Komaj so te tvoji sovražniki, moj Jezus! na kalvarsko goro spravili, te že do golega slečejo v

bridko osramotenje tvoje sramožljive nedolžnosti. Zdaj te veržejo na križ, razpinjajo tvoje vse boleče truplo, ti pribijajo roke in noge z bodečimi cveki na križ, in ga postavijo.

Tu zdaj visiš med nebom in zemljo, ko srednik nebes in zemlje, na križu. O kaj je to, na križu viseti, s stoterimi ranami na križu viseti! — brez tolažbe, brez najmanjše pomoči tu viseti, ino tri — tri cele ure viseti! — O kdo bi tvoje mnoge bolečine zapopadel, kdo le mislil, kdo si jih razložil? — Tvoji grozovitni sovražniki hodijo smejaše mimo križa, ter te zasramujejo v tvoji veliki stiski. Tako te na duši in telesu terpinčijo. — Jezus! je li mogoče, da me toliko ljubiš? — Oh, kje bi si bil to zaslužil, da vse za me terpiš? Ne, nikakor si nisem tega zaslužil. — Ali ti, moj odrešnik, si skoz svoje

neskončno terpljenje si zaslužil, da te vedno ljubim. O jaz te tudi resnično ljubim! Prosim te pak zavoljo bolečin na križu; ne dopusti, da bi se od tvoje ljubezni kdaj ločil, temoč, da v njej do smerti zvest ostanem.

Od očenaša do obhajila.

(Premišljava Jezusa na križu umirajočega.)

Zdaj se resnično bližnja smert nad tabo kaže, moj Jezus! Za tvoje bolečine, za tvojo bridkost, in tvoje terpljenje ni imena več! Neskončno veliko terpiš! — Resnično v smerti pojemaš, blediš, nagneš glavo in — umerješ. Zdaj je velika skrivnost — skrivnost vseh skrivnost dokončana! O nezapopadljiva skrivnost! — Kdo si ti, moj Jezus! ki zdaj tu na križu visé umiraš? — Ti si druga božja oseba (peršona) v naj svetejši sv.

Trojici, si pravi božji Sin, in tedaj resnični Bog — si sicer tudi pravi človek, kajti drugače bi ne bil umerl; s tvojim človeštvom je pravi Bog, božja oseba zedinjena in nerazdeljivo združena. Z eno besedo, ti, ki tukej umiraš, si Bog, si neskončno visoka, celo božja oseba. O kaj to pomeni! — Tvoje življenje je življenje neskončne vrednosti božje — in toto življenje je zdaj nehalo. Oh, zdaj je po tvojem neskončno dragem življenji, po tvoji neskončno dragi kervi, — to je naj vekša, naj strašnejša in bridkejša žalost, ktera se od tvojega terpljenja misliti da! Bog je mertev, — to je črez naš um! — To naj bi velikokrat mislili in vedno premišljavali. To je naj vekša skrivnost naše sv. vere. — In kadar si, o moj Jezus! iz ljubezni do mene, to skrivnost dokončal, bi naj bolj

primerno bilo, da bi iz gole ljubezni — iz vzajemne ljubave do tebe — tudi jaz umerl, ter mertev pri tvojem križi obležal! Pa odtihmal hočem ves za tisto ljubezen živeti, ki je za me umerla!

Od obhajila do konca sv. meše.

(Premišljavaj, kako Jezusa raz križa vzemejo in pokopljejo.)

O Jezus! tvoje blede in mrtvo telo se zdaj s križa jemlje in v krilo tvoje prežalostne matere polaga. — **O Mati,** kaj misliš in čutiš ti le zdaj? — Nekdaj, ko premilo dete, je Jezus poln ljubeznjivosti v tvojem naročju ležal, — zdaj pa leži tu — spremenjen, poln kervi in ran, bled — mertev! Kakšen razloček — in za te kakšna bolečina! — ti naj modrejša vseh stvari si naj bolj zapopadla, kaj se pravi, in kako grozno je, da mora Sin

božji terpeti. O kako močno si ti to terpljenje obžalovala! — In zraven tega si še mu ti bila mati, preljubeznjiva in premila mati Jezusova, kterega si zdaj na križu viseti, kervaveti, bledeti in umirati vidila, pa ga nisi le majhno tolažiti in mu njegovih muk lajšati mogla. — Oh, kako velike in grozovitne so tu tvoje bolečine bile! — Zdaj ga na pokopališe nesti vidiš, tistega, ki je bil vse tvoje življenje — tvoje edino veselje. O kako žaluje tvoje materno serce! O mati, tudi jaz hočem s tabo žalovati! hočem s tabo tvojega in svojega Jezusa terpljenje objokovati. Oh, naš preljubeznjivi prijatelj, naš božji Jezus je umerl — in zdaj se v grob polaga. — S tabo, o Mati, hočem tje iti, in se na njegovi gomili jokati! to je, hočem velikokrat, prav mnogokrat

Jezusovo terpljenje premissljavati in serčno objokovati! — Oh, vodene solzice moram vsaj za Jezusa pre-takati, ker je za me kervave solze točil in vso svojo kerv prelil! — Tecite zdaj, tecite moje solze! za-kaj nikdar niste več vredne in za-sluzne, ko pri terpljenji in pri smerti mojega Jezusa! Amen.

Pobožnost k spovedi in sv. obhajilu.

1. Molitev pred spovedjo.

Preljubeznjivi Jezus! ti si v svojem življenji na zemlji slepe, kruljeve, go-bove in druge bolenike ozdravljaj, ter celo mertve k življenju budil. Ta tvoja premila ljubezen mi daje zaupanje, da boš po svoji dobroti še rajše mojo boleno dušo, ki je od telesa več vredna, čistil grešne gnusobe, hudobnih slast in nagi-bov, me slepote mojega duha oprostil, in me rešil nevarne smerti, nezaupanja in serčne merzlote. Saj si v odpušenje naših grehov na križu v naj vekših dušnih in

telesnih bolečinah svoje življenje za nas daroval, ter nam kopelo prerojenja v sv. zakramentih pripravil. **O** Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, s ponižnim zaupanjem se približavam k studencu božje sprave; dodeli mi po svoji milosti luč: svoje grehe prav spoznati in se popolnoma skesati, ker te nisem ljubil, ki si vse ljubezni naj vredniši in moj naj vekši dobrotnik. Pripomozi, da novorojen k tebi spet nazaj pridem, ter ti prihodnjič stanovitno in zvesto služim in te čez vse ljubim.

O Bog, sv. Duh! pomagaj mi, svojemu Zveličarju vredno prebivališče v svojem serci pripraviti, da rad prebiva v meni me krepča, ga stalno in zvesto ljubiti. Razsveti moje serce, da vse svoje hudobne misli, razvade in namene, vse grešno poželenje in nagnjenje spoznam, se vsih prestopkov obtožim, ter se vsega greha popolnoma očistim.

(Tukej premišljavaš svoje grehe; potem moli:)

Moj Jezus, edina ljubezen mojega serca, kateri si bil gledaje na moje grehe na oljski gori do smerti otožen, da si kervavi pot potil, in s svojim terpljenjem in s svojo smertjo na križu moje grehe

poplašal: omehči moje terdo serce, ki je tako hudo proti tvoji ljubezni zagrešilo, da se svojih grehov iz ljubezni do tebe zgrevam, jih obžalujem in objokavam.

Usmili se me, kajti sem slab! Ozdravi mojo zavoljo toliko grehov ranjeno dušo! — Naj dobrotljivejši Jezus! dostavi, kar moji grevengi menjka skoz svojo kervjo, ki je bila iz tvojega najsvetejšega serca prelita, ter rani moje serce, da globoko občuti, kako grozna hudobija da je te žaliti — tvojo voljo in tvoje dopadenje zaničevati, po svoji samopašni volji živeti, ter svoje slasti in minljive stvari bolj ko tebe ljubiti.

O preljubeznjivi Jezus! kako mil pastir si mi ti bil, in kam sem jaz zgubljeni sin, slepa ovca, zablodel! — Vstati še dnes hočem, ker me iz serca gréva; svoje grehe želim božjemu namestniku odkriti, ter reči: „Oče grešil sem, in nisem vreden se tvojiga otroka imenovati!“ O božje milostivo serce Jezusovo! terdno sklenem, nikdar več ne grešiti, nikdar več te ne razžaliti, nikdar tvojih sv. zapoved ne prelomiti; ampak tvoj hočem ves biti! — O Jezus! daj mi vsaj enkrat se prav skesati svojih grehov in jih

obžalovati, ter se pred tabo milo razjokati! Oh, sram me je, kako gerdo sem pred tvojim sv. obličjem grešil! — O nesrečni greh, beži zdaj iz mojega serca! Morde sem dnes slednjikrat pri sv. spovedi, — naj se tedaj čisto spovem, naj nobenega greha ne zamolčim! —

O Jezus! zdaj mi pomagaj, da se popolnoma očistim! O Marija! o moj zvesti angelj varh! spremljajta mene pobitega in skesanega grešnika do božjega namestnika, da iz njegovih ust tolažne besede zaslišim: „Zaupaj, tvoji grehi so ti odpušeni!“ Amen.

2. Molitev po spovedi.

Bodi zahvaljen, Oče nebeški! za preveliko tvoje usmiljenje, ki si ga meni dnes storil. Veliki so bili moji grehi, še vekša je pak bila tvoja milost. — Bodi vesela moja duša, in hvali Gospoda svojega Boga, kateri mi je odpustil vse grehe, me spet sprejel za svojega otroka, ter mi dobro in mirno vest podelil. — O ne pripusti, usmilečni Jezus, da bi se v stare in navadne grehe zopet povernul! Zato terdno obljubim

vpričo vseh angeljev in svetnikov se vsake naj manjše pregrehe skerbno varvati. Pripravljen sem tudi, rajši vse terpeti, in celo umreti, kakor tebe le z enim grehom še več razžaliti.

O sv. Duh! ti prava luč moje duše, priporočim se tebi, ter te prosim: razsveti mojo pamet, ravnaj mojo voljo, da nič drugega ne mislim, ne želim in ne delam, kakor samo, kar je tvoji sveti volji dopadljivega.

Vsi božji angelji in svetniki! razveselite se z menoj, da sem pri svojem Bogu spet usmiljenje najdel. Prosite za me ubogega grešnika, da božje prijaznosti več ne zgubim, temoč na potu pokore do smerti stanoviten ostanem, ter se enkrat med spokorniki pri vas veselim. Radovoljno odpustim vsem svojim sovražnikom, hočem tudi vse zvesto in čisto popraviti, kar sem zamudil, ali pa v življenji hudega in krivičnega storil. Kar še pak meni prave pokore zdaj menjka; boš ti, usmiljeni Jezus! meni dodal. Saj ti nočeš grešnikove smerti, ampak želiš, da se k tebi poverne in živi. **O Gospod,** bodi usmiljen meni ubogemu grešniku! **Amen.**

3. Molitev pred sv. obhajilom.

O bodi mi pozdravljen — srečni den mojega življenja! Dnes še — dnes, zdaj skoro — bom Jezusa — svojega Boga in Zveličarja — v svojem serci imel, — še dnes — bom iz blagoslovljenih mešnikovih rok pri božji mizi kruh življenja prejel! — Verujem, o Gospod Bog! da si tu v sv. rešnjem telesu kakor Bog in človek, živ v podobi kruha in vina resnično pričujoč. — Ali — nikdar nisem vreden, takega gosta v svojem serci imeti! — Jeli slišiš, moja duša: — Jezus pride? — Povikšan v nebesih na desnici svojega Očeta želi vender še dnes v revni bajtici mojega serca biti! — Oh, kdo sem, da se prederznem, se tebi približavati! — O Gospod, zares, jaz nisem vreden! Saj veš, o Jezus! kako nehvaležen in nespokorjen grešnik sem, — saj veš, kako se mi mili, vabivni greh zapustiti! — Nisem vreden, vidim da ne, kajti da svatovskega oblačila več nimam!

Pa vender bi te le želel v svojem zgrevanem serci dnes imeti. O Jezus, brez tebe domu ne grem! zakaj mili se mi, ti sv. kraj brez tebe zapustiti. Oglej

se na me, o Jezus! moje serce zdaj željno po tebi hrepeni. Zato, ako ravno nevreden, se vender prederznem, za tabo klicati, tebe povabiti in k tebi priti. — Ino ti, o moj nebeški ženih, želiš v moje serce stopiti, k meni priti, k meni grešniku! — O Jezus! terdno sklenem, v prihodnje tebi zvestejši služiti! — O sladko serce Jezusovo, naj žlahtnejši izvir milosti božje, moj edini mir in moje edino veselje, daruj se meni zdaj v sv. rešnjem telesu! — Pridi, o Jezus, skoro, pridi, ker vse te k sebi kliče! — Reven sem in slab, celo nadložen, in ti pak tako bogat in močen — tako častitljiv, moj Jezus! — O pridi, glej, zgubljena ovca išče svojega pastirja! Ves sem grehov ranjen in pobit, ozdravi me na duši, o premilostivi vračnik! — Ponižno te pozdravljam, serčno te vabim, o Jezus! usmili se mene! — Ino pridi, in nasiti moje serce — pridi, o Bog, pridi, moj Jezus!

Ti pak, o milostiva mati božja! spravi mi svojega in mojega Jezusa častitljivo pod streho mojega serca! O vi nebeški angelji in izvoljeni božji, spremlajte preljubega Jezusa na potu od sv.

oltarja do mojega serca, da revno prebivališče v moji duši vzeme! Amen.

4. Molitev po sv. obhajilu.

Duša Kristusova posveti me,
Telo Kristusovo zveličaj me,
Kri Kristusova napoji me,
Voda Kristusove strani operi me:
O dobrotljivi Jezus usliši me!
Se tebe ločiti, ne pusti me,
Peklenskega sovražnika varuj me,
Ob uri moje smerti pokliči me,
Ino poleg sebe postavi me;
Da s tvojimi angelji bom hvalil te
Zdaj in na vekomaj! Amen.

Veselite se z menoj, in radujte se — vi vsi, ki Boga ljubite, o pridite in hvalite ga z menoj, — našel sem ga, kterega moja duša ljubi! — Veselite se, vsi angelji in svetniki! kajti ovčica, ki je bila zgubljena, je zdaj pri svojem pastirji. Jezus, vaš Gospod in kralj, je zdaj pri meni, pri meni je resnično sam Bog! — O bodi mi pozdravljen, premili Jezus, kateri si se ponižal k meni priti! — O naj svetejši, naj sladkejši, naj čistejši ženin moje duše, o jezerokrat v svojem serci te objamem, kateri si zdaj

serce mojega serca! — **O Bog**, kako tebe ljubim, kateri si zdaj z menoj zedinjen, ti moja sladkost, moja ljubezen in slava! —

Sam Bog je zdaj pri meni! **Jezus** v mojem serci! — **Kam** se zdaj hočem na kolena spustiti, kje in kako te vredno moliti, kako te po dolžnosti hvaliti! — **Zdaj** se razveseli, moja ljuba duša, ker si dobila, kogar si že dolgo želela! — **Saj** imaš zdaj v **Jezusu** vse milosti in dobrote, katerih bi si koli v nebesih in na zemlji poželela. — **O** sto jezerokrat se ti, o moj **Bog**! za toliko gnad zahvalujem, s kterimi me dnes obdaruješ! — **O** dopusti, naj te zdaj po mojih željah prav molim, častim in hvalim, kakor te angelji in svetniki v nebesih častijo! — Na vse veke ti naj bo čast in hvala! —

Kdo je zdaj bolj srečen, kakor ravno jaz! **Kaj** imajo nebesa, da bi jaz ne imel! **Z** božjim Sinom je zdaj naj svetejša Trojica v mojem serci! — **O** prevelik čudež se z menoj godi! — **Koliko** sv. angeljev je zdaj okoli mene, ki svojega Boga v mojem serci molijo! **Zato** te naj tudi nebo in zemlja z menoj hvalite, o **Jezus**! — **Kar** bi si koli na svetu želel,

zdaj od tebe dobim, ker smem v svojem serci s tabo govoriti. — O nikdo me ne bo ločil od tvoje ljubezni, — vse kar koli imam, kar od mene tirjaš, dušo in telo tebi izročujem! — Zakaj več mi nisi premogel dati, ker tvojo dušo in tvoje telo zdaj v svojem serci imam. — O zakaj te nisem že prej v tem sv. zakramentu rajši sprejemal, zakaj sem se te toliko ogibal, zakaj se te celo sramoval! — O Jezus! odpusti mi, odzdaj si ti moje edino veselje!

Zdaj se mi zdi, da jaz živim, ali ne toliko jaz, le moj Jezus v meni živi! Zdaj čutim, kako srečen je vsak, ki tebe, večno sladkost, v svojem serci shranjenega ima. — Zdaj si nič več ne želim, kajti vekše dobrote ni najti na zemlji!

Ljubim te, o Jezus, večna ljubezen! — iz vsega serca, iz vse duše in iz vseh svojih moči, — o moj kralj in ženih, moj Bog in moj Gospod! daj mi milost, naj te vsikdar po dolžnosti in vrednosti ljubim! — Vzemi za dar svoje prevelike ljubezni, o moj Odrešnik! to moje serce, da odtihmal samo tebi živi, — vzemi moj um in mojo voljo, — vse svoje počutke tebi izročim! — O

stori me, preljubeznjivi Jezus! srečnega, da te ob svoji poslednji uri ravno tudi v tem presvetem zakramentu za popotnico vredno prejmem, ter s tabo potujem v kraljestvo večnega veselja k tvojemu Očetu, kjer te bom ljubil, častil in hvalil na vse veke. Amen.

5. Molitev za odpustek.

O Bog vse ljubezni in milosti! upam od tvoje neskončne dobrote, da si mi pri spovedi grehe odpustil, in izbrisal večno kazen, ki sem jo za nje zaslužil. Hvala tebi, o milostivi Oče! kateri mi nisi po svoji ostrosti, ampak po svoji milosti storil! — Tudi pa vem, da si pravičen Bog, kateri grešnike večkrat s časnimi kaznimi pokarjaš, in vreden sad pokore od njih tirjaš. Oh, kako ostro in dolgo pokoro bi mogel za svoje neštne in velike grehe opravljati! — Gospod! ako boš hudobije kaznoval, kdo bo pred tebo obstal? — Zatorej pribežim k neskončnemu zakladu zasluženja in zadostenja svojega zveličarja Jezusa Kristusa, in te prosim, o Bog! pomagaj mi ubogemu pa zgrevanemu grešniku, da se vdeležim

sv. odpustka, ki ga tvoj namestnik na zemlji iz zaklada cirkvenih gnad delijo. Darujem ti, da bi se odpustka vdeležil, vse molitve in dela, ter jih združim s terpljenjem in smertjo tvojega božjega Sina, z zaslužbami prečiste Device in vseh svetnikov, da bi mi bili grehi odpušeni in kazni zanesene.

Priporočam tudi tebi, o nebeški Oče! sveto, rimsko-katoliško cirkev in te prosim, da jo v njenih velikih potrebah milostivo uslišiš:

1. O Bog! naj vikši pastir in Oče vernih! ki si po svojem edinorojenem Sinu Jezusu Kristusu svojo čast vsemu svetu pokazal: ohrani in vladaj svojo sv. cirkev, povzdigavaj in veličasti jo pri vseh narodih in daj, naj se po vsem svetu razširja. Oče naš ... Češena si Marija ...

2. Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služebnika in namestnika na zemlji, Rimskega papeža, in tudi vseh škofov, in mešnikov; milostivo jih vodi po poti večnega življenja, da želijo s tvojo pomočjo, in storijo z vso močjo, kar se tebi dopade. Očenaš ... Češena ...

3. O Bog! ki mir daruješ in edinost blagoslavljaš, daj vsem keršanskim

knežom mir in pravo edinost, sklepaj njih serca z zavezo svete ljubezni, da bodo združeni skerbeli za tvojo čast in za srečo vesoljnega keršanstva. Očenaš... Češena...

4. Vsegamogočni, večni Bog! ki vse ljudi k izveličanju vabiš, milostivo poglej duše nevernih in krivovernih; in dodeli, naj svojo slepoto spoznajo, naj vse zmote in krivovere zaveržejo, in se enkrat vsi narodi s pravo katoliško cirkvijo zedinijo. Očenaš... Češena...

5. Usmili se, o Bog! duš vernih kristjanov, in dodeli dušam svojih služebnikov in služebnic odpušanje vseh grehov, da milostivo odpušanje, katerega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Očenaš... Češena...

Namesto takej imenovanih molitev za odpustke se lahko po ravno ti veljavnosti tudi (ako se ne utegne) sedem Očenašev... in Češena... in sedemkrat: Čast bodi Bogu... in apostolska vera moli.

Molitev pred podobo križanega Jezusa.

Glej, o predobrotljivi in preljubenzivi Jezus! tu pred tvojim naj svetejšim obličjem klečim, in te iz globočine svoje duše prosim: vsadi v moje serce živo

vero, upanje in ljubezen, daj mi resnično grevengo čez moje grehe in terdni sklep, tebe nikdar več ne razžaliti, z vso ljubeznijo in serčnim pomilovanjem premišljam tvojih svetih pet ran, ter v duhu premišljudem, kar je prerok David od tebe, o moj Jezus! govoril: „Oni so moje roke in noge prebodli, oni so šteli moje kosti.“

Po papežu Leonu XII. od 17. kimovca 1825 so na to molitev popolnoma odpustki podeljeni.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno, česeno in poviševano naj bo vsikdar in povsod božje serce Jezusovo, in prečisto serce Marijno! — Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Vam darujem svojo dušo in svoje serce.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Pridite meni ob smertni uri na pomoč.

Jezus, Marija in sv. Jožef!

Z vami se naj moja duša s sveta loči.

Razne molitve

na vse praznike celega leta.

1. Na novega leta den.

(Praznik Jezusovega obrezovanja.)

Novo leto — in prvi den novega leta — o kako veselje za me! — Ti

den je bil, v katerem si nekdanj prvo kri za me prelival — drago kri svojega naj svetejšega serca! — Zdaj vem, od kod mi vse milosti tečejo, vse dobrote izvirajo, od kod vse veselje prihaja! — Zdaj vem tudi, komu se imam v težavah in nadlogah sporočati, od kod pomoči pričakovati! Tvoje preljubeznjivo in milo serce se mi palj za prihodnje leto milostivno odklene! — O bodi mi jezerokrat ponižno pozdravljen, premilostivi moj Jezus! naj te dnes in vsikdar ljubim, častim, hvalim in molim! Kaj bi bil brez tebe, in kaj bi mi moje leta hasnile, ako mi tvoja draga prelita kri ne bi bila večnega zveličanja pripravila? — Zato vsaka misel in beseda, vsako delo in opravilo, vsaki udarec mojega serca — vse — vse, kar bom to leto storil ali terpel, naj bo tebi darovano, o presladki moj Jezus! — Vzemi dar, ki ti ga doprinašam, in dodeli mi svojo milost, da prihodnje leto za me ne bo zgubljeno; zato te prosim skoz tvojo sv. ljubezen in po tvojem naj svetejšem imenu, ktero si dnes dobil, pomagaj mi s svojo milostjo, da se v tem letu svojih grehov spokorim in si nebesa zaslužim. Amen.

2. Na svetih treh kraljev den.

(Razglašenje Gospodovo.)

Pozdravljam te, o moj Jezus, blaženo dete božje! s tako ljubeznijo, s kakoršno so te nekda na dnešnji den sv. trije kralji pozdravili, kadar so vredni bili, tebe v prelubeznjivem naročji tvoje naj svetejše matere Marije gledati! — O da bi takrat ž njimi se bil mogel pred tabo na kolena vreči, ter tebe moliti! — Pa saj imam zdaj tudi to srečo; saj tudi meni mila zvezda lepo tolažno sveti! — Jaz sem po milosti tvojega serca otrok sv. cirkve, ktera me uči, da si v pre-svetem zakramentu rešnjega telesa kakor živi Bog in človek vkup resnično pričujoč. — Nad vsakim tabernakelnom, kjer v podobi kruha prebivaš, miglja svetla zvezda, ktera mi pravi: Tukej je Jezus Kristus! — Tedaj se priklanjam k tvojim nogam, ter te v duhu s tremi modrimi ponižno in željno gledam in molim; — pa tudi ti mene svojega milostivega pogleda vrednega stori! — Ne zaverzi mojih slabih darov, ktere ti namesto mire, kadila in zlata darujem, namreč: moje razumnosti, pameti in volje, ter se ti

izročam v živi veri, v trdnem zaupanju in v goreči ljubezni z vsemi mislimi, besedami in deli. — O vzemi celo moje serce, in dodeli mi, prosim te, da zvest otrok sv. matere katoliške cerkve živim in umerjem. Usliši me, o Jezus! Amen.

3. Praznik Jezusovega sladkega imena.

Molitev.

O vsegamogočni večni Bog, Gospod zveličar Jezus Kristus! ker pod nebom nobenega imena ni, v katerem bi mogli vsi zveličani biti, kakor to tvoje presveto sladko ime Jezus, o Jezus! bodi moj Jezus, kadar sem zdrav; bodi moj Jezus, kadar sem bolen; bodi moj Jezus, kadar bom v sreči ali nesreči; bodi moj Jezus, kadar bom vesel; bodi moj Jezus, kadar bom žalosten; bodi moj Jezus, kadar bom na smertni postelji ležal; bodi moj Jezus, kadar se bo moja duša s tega sveta ločila; bodi moj Jezus, kadar bom pred božjo sodbo stal; takrat me ne zapusti, premili moj Jezus! — Zdaj in vselej — posebno na moj poslednji čas, zapiši moj zveličar! s svojo predrago

kervjo v moje serce presveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutil, ne tega sveta, ne tega mesa, temoč, da v tebi ostanem, v tebi živim in umerjem. O sladko, o častitljivo, o presveto ime Jezus, moje naj vekše bogastvo! če tebe imam, vse imam; če tebe nimam, ničesar nimam. O bodi jezerokrat češeno in hvaljeno presladko ime Jezus! — O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše varstvo priporočam svojo ubogo dušo in svoje telo zdaj in na vse veke. Amen.

4. V praznik Marije Svečnice.

(Darovanje Jezusa v tempelju.)

Bodi mi pozdravljen, o moj Jezus! iz te ljubezni, s katero te je Simeon starček dnešnji den pozdravil in na svoje serce stisnul. Toto tvoje serce je bilo, katero si dnes svojemu nebeškemu Očetu v tempelju daroval, da bi me večnega pogubljenja rešil! — O bodi tebi večna hvala, moj ljubeznjivi odrešnik! — Tudi jaz ti prinesem dnes svoje serce za mali dar in revno hvalo s terdnim sklepom in z ljubeznijo do tebe, radovoljno vse ter-

peti — vse opuštati, vse storiti, kar od mene tirjaš, po svoji sv. volji; le dodeli mi svojo moč in milost! In če bom tako živel, ter v tvojem dopadenji svoje življenje sklenul, o tedaj se mi daj v pre-svetem zakramentu za popotnico vžiti, kadar mi zvonček bližnjo smert oznanuje, — da s starim Simeonom kličem: „Zdaj pusti, o Gospod! svojega služebnika v miru, ker so moje oči vidile zveličanje svetá!“ Amen.

5. V svetem postnem času.

O za me do smerti žalostni Jezus, bridek pogled neskončne bolečine, če te zdaj v žalostnem času v tako velikem terpljenji premišljam! Ravno ti čas je od sv. cirkve odločen, da bi se tvojega terpljenja serčno in živo spominjali, koliko je tvoje preljubeznjivo božje serce v naj grozovitnejših bolečinah preterpelo! — **O** kakšno je le tvoje serce bilo, kadar si na oljski gori v smertni sili kervav pot potil! Kako skerčeno je takrat iz tvojega serca predraga kri tekla! — Kako težko ti je vender pri serci bilo, ko te je bil Judež s kušcem predal! — Ino

tako po vseh postajah poprek — ali je kdaj ktera bolečina na svetu bila tako velika, kakor tvoje terpljenje? Koliko bridkost si občutil, kadar ti je bila ternjeva krona v sveto glavo siloma globoko vtisnjena, kadar so te s šibami neusmiljeno topli, in skoro vse meso s svetiga telesa razdrapali — ko se je jezero glasov slišalo: Križaj ga, križaj ga! Ino v smert obsojenemu kako težek križ so ti na svete rane položili, s katerim si svojo žalostno mater na potu srečal! — In oh — če tvoje križanje in terpljenje na križi sam pri sebi premišlujem, in tiste solze, ktere je tvoje oko za me pretočilo, kdo bi te ne ljubil? — Kako milo si klical doli s sv. križa: „Mene žeja!“ — po čem, te vprašam? po ubogem človeškem serci! Tudi moje serce žeja po tvojem, da ne bo tvoje terpljenje nad menoj zgubljeno. Amen.

6. V praznik oznanjenja Marijnega.

O visoki svetek slavnega veselja, kjer je Bog svojega angelja v nebeški svetlobi poslal, — da tebe, o Marija! ponižno pozdravi in te preblagega spo-

četja našega rešnika zagotovi! — Češena — tako z angeljem svoj glas povzdignemo, češena si, Marija! milosti polna, Gospod je s tabo. Ti boš sina rodila, katerega imenuj Jezusa; on bo sin Narvikšega, — ti pa mati božja. O kako veselje je tvoja duša takrat občutila, kadar je Bog sv. Duh tebe obsenčil! O bodi pozdravljena, ti izvoljena posodba Sina božjega, ki si tako neskončno milost našla, da si med vsemi ženami najbolj blagoslovljena! — Pod tvojim srcem počiva Gospod Bog, kralj nebes in zemlje, naš preljubeznjivi zveličar! — Prosi za me revnega grešnika zdaj in na mojo poslednjo uro, da oznanjenje večnega zveličanja veselo zaslišim, ter tamkaj s tabo in angeljem Gabrielom tvojega Sina in svojega Odrešnika Jezusa Kristusa večno hvalim. Amen.

7. Na den sedem žalost B. D. Marije.

Vsaka skrivnost tvojega življenja, o božja mati! govori mično in milo k našemu sercu; — ali nobena tako močno, kakor tvoje preveliko terpljenje dnešnji den. — Kakšna podoba žalosti in bo-

lečine je tvoje serce s sedmerim mečem grozno prebodeno! — Pa kakšno zaupanje še le nam iz te podobe izvira! — O bodi mi pozdravljeno za me v boleči ljubezni ranjeno materno serce! — pozdravljeno v serčni ljubezni, z Janezom pod križem sklenjeno — ko je Jezus s križa govoril: „Glej, tvoj Sin!“ O moja mati! z maternim očesom me poglej; vidiš tu svojega otroka in rejenca, o boleče ranjena mati Marija! Usmili se mene, in ne pozabi na me, za katerega je predraga kri tvojega Sina s križa se prelivala! — Kdo bi se ne razjokal, kadar dnes sv. cirkev nemilo pesem od tebe žalostne matere poje, ako te tu v duhu pod križem v nesmilnih bridkosti gledam! — O kake in kolike bolečine je občutilo serce tvoje, kadar si mertvega Sina v svojem naročji varvala! — Vzemi tudi mene v svoje serce, da popolnoma premišljujem in čutim, kako drag sem Jezusu bil; — da ž njim stanovitno svoj križ do smerti nosim, da tudi v tvojem krilu enkrat sladko zaspim, tamkej se pak veselo prebudim. Amen.

8. V praznik sv. Jožefa.

Bodi pozdravljen, sv. Jožef, izvo-
ljeni varh in rednik Jezusa, božjega Sina,
preljubeznjivi ženin vselej device Marije!
— Revno si živel na tem svetu, pa pri-
den, zadovoljen, pošten in pravičen, ves
čistega serca; dobra, vsa lepa duša si
bil; zato te je Bog toliko ljubil in tako
visoko počastil in povzdignil, da si bil
Jezusov krušni oča in rednik. — Sprosi
nam dnes in vselej milost pri svojem
nebeškem rejenci, da bomo tudi mi na
tem svetu mirno, pošteno, pravično in
poterpežljivo živeli, v naročji Jezusa in
Marije umerli, in se enkrat s tabo v ne-
beški časti veselili. — Ti pak, o Jezus,
kteri si sv. Jožefa svoji ljubeznjivi ma-
teri devici Marii ženiha odločil, in za
svojega zvestega varha izvolil, ponižno
te prosimo; daj nam, da bomo po nje-
govih prošnjah in zaslužbah tukej ves
čas svojega življenja bogaboječe se ob-
našali, v nebesih pak s sv. Jožefom tvoje
obličje veselo gledali in vživali. Amen.

9. Veliki četertik.

O ljubeznjivi Jezus, dobrotljivi zve-
ličar! mnoge misli se dnešnji den v mo-

jem serci zbujaajo; kajti z neizrečeno ljubeznijo si nam presveti zakrament rešnjega telesa pri zadnji večerji k vednemu spominu postavil, ter umivaje svojim učencem noge nas prave ponižnosti učil. Kako milega očeta te v duhu gledam zadnji-krat s svojimi brati pri sv. mizi sedeti, od katerih tako ginljivo slovo jemlješ, ter jih učiš in tolažiš! Vidim te pak tudi, kako strašno ti znotranjih bolečin tvoja duša trepeče, ker veš, da boš za veliko duš zastonj kri prelival in terpel, in koliko nečasti boš za svojo preveliko ljubezen v presvetem zakramentu na zemlji terpeti imel. **O Jezus!** ker si nam s postavljenim presvetim zakramentom živo znamenje svoje ljubezni in terden spomin svojega terpljenja in svoje smerti zapustil; daj, da nikoli skrivnost tvojega telesa in tvoje kervi ne obhajamo, pa bi ne bili vneti hvaležne ljubezni in voljne pokoršine do tvojih sv. zapoved. Dodeli, prosimo, da nam sv. nauki tvojega evangelija, ktere si s svojo kervjo zapečatil, po vrednem vžitji te dušne jedi dober sad prinašajo. Daj nam zadnjič gnado, da nam vžitje te svete večerje ne bo k strahovitni sodbi in k pogubljenju, am-

pak k zveličanju in večnemu življenju.
Amen.

10. Veliki petik.

Oh, kakšen den prevelike žalosti!
— Jezus umira, sam Bog je v smertni
sili, — Sin božji med nebom in zemljo
umirajoč na križi razpet visi! — O moj
dobrotljivi zveličar, takega te moram na
rešnjem lesu gledati, s kervavimi ranami
pokritega, čisto bledega in nagega na
križu povzdignjenega! — Z objokanim
očesom, s bolečim in zgrevanim srcem
se dnes tvojemu sv. križu približavam,
ter se tožim, kako neusmiljeno terpljenje
so ti moji grehi pripravili. Prosim, o
Jezus! jagnje božje, odpusti mi grehe
mojega zdaj žalosti pobitega serca! Po-
božno se prederznem, tvoje sv. roke po-
ljubiti, ki so me vstvarile, branile in
blagoslavliale; — poljubim tvoje sv. noge,
s katerimi si me v zmotah ko zgubljeno
ovco poterpežljivo iskal; poljubim tvojo
sv. stran prebodenega serca, v katero se
v nadlogah in težavah tolažbe iskajoč
skriti nameravam. — Zakaj kdo bi mi
vekšo tolažbo dodelil, ko tvoje za me

odperto serce! V tem serci hočem dnešnji den skrivnost svojega odrešenja skoz tvojo smert, o moja križana ljubezen! premišljavati, v toto tvoje serce hočem solze svoje bolečine z Marijo jokati. Usliši me, o Jezus! da tvoja smert nad menoj ne bo zgubljena; in prosim te, naj svoje življenje v tvojih rokah sklenem, in svojo dušo nebeškemu Očetu zročim. Amen.

Obiskovanje Jezusa v božjem grobu.

O Gospod Jezus Kristus, moj usmiljeni Odrešnik! pred tvojim sv. grobom padem na svoje grešne kolena, ter te živega v presvetem zakramentu in mrtvega v grobu ponižno pozdravljam in molim, kateri si za me grešnika toliko terpljenja prestal in tako bridke smerti umerl. — Tukej te zdaj mrtvega brez vse lepote gledam, ki truden od prevelikih muk v grobu mirno počivaš. — Tukej imam zdaj svojega stvarnika, dobrotnika in rešitelja, tukej počiva moj brat in ženi, moj učenik in pastir! — Oh, kaj sem storil, da sem Sina božjega z grešnim življenjem v tako grenko ter-

pljenje in smert spravil! — Veseli in tolaži me, ker še sem tako srečen, tebe v grobu ležečega vredno obiskovati in v presvetim zakramentu moliti! Zato se blizo tvoje jamice stisnem, zdehnem globoko z zgrevanim srcem, pobesim svoje oči, odprem hvaležno svoje usta, pobožno rekoč:

Bodi pozdravljena sv. glava Jezusa Kristusa, mojega zveličarja, za me z bodečim ternjem prebodena in s terstiko udarjena!

Bodi pozdravljeno prelubeznjivo obličje mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me popljevano in neusmiljeno za uho udarjeno!

Bodite pozdravljene prijazne oči mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me z grenkimi solzami in pljunki zalite!

Bodite pozdravljene presladke usta mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me z jesihom in želčem napojene!

Bodi pozdravljeno častitljivo serce mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me s sulico prebodeno!

Bodite pozdravljene naj čistejše roke mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me z žreblji prevertane in na križi razpete!

Bodite pozdravljene trudne noge mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me vklenjene in prebodene!

Bodi pozdravljeno nedolžno telo mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me bičano in križano!

Bodi pozdravljena predraga kri mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me tako obilno prelita!

Bodi pozdravljena presveta duša mojega zveličarja Jezusa Kristusa, za me na križi v roke nebeškega Očeta izročena!

Bodi pozdravljen in poljubljen jezerokrat, o križani in umorjeni Bog in človek Jezus Kristus!

Bodi še tudi pozdravljen, o presveti križ, milostiva zastava in znamenje našega odrešenja, častitljivo drevo pravega življenja!

S tim hvalevrednim znamenjem zaznamnjam svoje čelo, da se nikdar Jezusovega križa ne sramujem, — svoje usta, da te hočem ž njimi na vse veke moliti in častiti, — in svoje persi, da te tamkaj globoko v serci ohranim. Amen.

Molitev

za božjo pomoč na konci svojega življenja.

O Gospod, Jezus Kristus, Bog dobrotljivi in usmiljeni Oče! s ponižnim, zgrevanim in pobitim srcem se tebi približavam, ter ti priporočim svojo poslednjo uro z vsem, kar me po tem življenji pričakuje.

Kadar me bodo slabe noge opominjale, da moje potovanje že k koncu gre, tedaj se, ljubi Jezus, usmili mene!

Kadar moje trepeče roke ne bodo več mogle tebe objeti, in kadar bom tebe proti svoji volji od prevelike bridkosti na svoje persi spustil, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bodo moje temne in oblite oči pri grozni bližnji smerti na te medlo gledale, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bodo moje blede ustnice slednjikrat tvoje presveto ime zgovorile, ali še tebe rahlo poljubile, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moje upadlo in rosnato lice okoli stoječe ljudi k joči in groznemu strahu sililo; in kadar bodo moji lasje

mertvaške rose vsi mokri na medli glavi mi po konci stali, in oznanovali, da je moja slednja ura že blizo, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bojo moje ušesa pred človeškim govorjenjem oglušale, in bodo mogle na tvoj ojstri klic k pravični sodbi poslušati, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moja pamet zavoljo groznih in strahovitih prikazov zmešana in v smertne bridkosti celo zajeta, moja duša pak zavoljo grehov in večne pravice nepokojna; in kadar še mi bo hudi duh zaupanje do zveličanja vzeti želel, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moje oslabelo serce bolečin in grozne smerti omedlevalo, moja kri se pak po žilah po malem ustavljala, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar se skoro ne bom več zavedil, kje da se znajdem, in se mi bodo zadnje solze utrinjale; tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene; in vzemi te solze za dar svojega usmiljenja, da v tem strašnem hipu kakor daritev resnične pokore umerjem!

Kadar bodo moji rodbinci, znanci in

prijatelji okoli moje postelje klečali, za mojih bridkost voljo žalovali, ter tebe za pomoč klicali; tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar se bom svojih počutkov znebil, in mi bo ves svet pred očmi zginul, jaz pak od svojih slovo jemal, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo mertvaška sveča zgorela, in globoko dihanje moja dušo sililo, da se mora ločiti telesa; tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Kadar bo moja duša svetá se ločivši moje telo brez življenja blede in merzlo zapustila, tedaj, ljubi Jezus, usmili se mene!

Zadnjič, kadar se bo moja duša sama pred tabo prikazala, in pervikrat tvojo svetost in vsegamogočnost gledala; o ne zaverzi je od svojega obličja, vzemi jo v prelubeznjivo naročje svoje milosti; da bom pri tebi v prelepih nebesih veselo popeval: O usmiljeni Jezus, usmilil si se mene! Amen.

11. Sv. velikonočni praznik.

Aleluja! bodi mi pozdravljen, prelubeznjivi moj zveličar! ker si tako ča-

stitljivo dnes svoj grob zapustil in od smerti vstal! — Zdaj je vsa bolečina, ki jo je tvoje serce čutilo, na veke minula, — zdaj boš vedno veselje vžival! — Za res, kadar boš enkrat v žalosti svojega terpljenja na svoje serce kazal, in prašal: kdo je te bolečine kriv; kaj ti bomo sodni den odgovorili? — O naj te dnes pohajaje tako pozdravljam, kakor te je velikonočno jutro tvoja žalostna mati pozdravila! — Kako veselje si pak tudi prinesel terpečim dušam v predpekel, ki so na tvojo odrešitvo tako željno in dolgo že čakale! — O koliko dušam si sveti raj odperl, ki se bodo v nebesih s tabo vedno veselile! Vstal si, o Jezus! ta resnica je vesela in tolažna za me. Tudi jaz ne bom v grobu večno ostal, ampak po tvoji mogočni besedi od smerti vstal, ko me moja sv. vera uči. Kakor si ti smert premagal in v novem večnem življenji veselo živiš: tako hočem tudi jaz starega grešnega človeka sleči, ter vse novo življenje v pobožnosti začeti. O Jezus, premagavec pekla in smerti, reši me večnega pogubljenja, ter me zbudi enkrat k večnemu življenju! Amen.

12. V praznik Kristusovega vnebohoda, ali na križevo.

O Jezus, nebeški kralj in moj odrešitelj! ponižno te pozdravljam, ker te dnes v duhu gledam od zemlje slovo jemati in proti nebesam se vzdigavati! Kako lepo pot si ti meni z naukom in zgledom proti sv. nebesam pokazal, da bi vekomaj bil, kjer si ti! — Ali mene le vedno moje slasti in poželjčnosti k zemlji vlečejo, ker si premalo prizadevam, k tebi se povzdigniti in priti. **O** kako veselje si dnes skoz svoj prihod nebeškim prebivavcem prinesel, ker si bil tamkaj na božjem prestolu ko nebeški kralj slovesno kronan! — **O** da bi tudi jaz po tvojih sv. zapovedih zvesto in stanovitno hodil, da te potem v sv. raji palj enkrat vidim in srečno uživam! — Dodeli mi milost, naj se to skoro zgodi, da se večnega veselja s tabo vdeležim! Od zdaj bom le tebe pred očmi imel, ter neprenehoma po tvojih naukih pravično živel, da bodo nebesa tudi moje. Amen.

13. Binkoštni praznik ali na duhovo.

„Prišel sem, da ogenj z nebes prinesem, in kaj drugega hočem, ko da bi

gorel?“ — tako si govoril, o moj Jezus! Toti ogenj si nam v Bogu sv. Duhu poslal, kateri se je na dnešnji den nekda v žarečih plamenih nad glavami apostolov prikazal. Oh, ljubezni vneti Jezus! pošlji tudi meni sv. Duha, enega žarečih jezikov, ki so nad tvojimi učenci plavali! — O, pridi sv. Duh, napolni moje serce, ter ga ožari v plamenu Jezusove ljubezni, da tudi jaz ko tvoji apostoli k zveličanju mnogih duš s svojim naukom kaj pripomorem! O naj postane moje serce prebivališče in tempelj sv. Duha! — Zato prosim: pridi sv. Duh, Bog večne resnice, uči me Gospodove poti, razodevaj mi njegovo voljo, obvaruj me vsake zmote v sv. veri, opasi me s svojo gnado, da ne omagam v grešni skušnjavi, — pošlji mi pomoč v terpljenji, ter mi dodeli mir, ki ga svet dati ne more! Oberni moje oči in moje serce od zemlje proti nebesam, da vsikdar hočem in storim, kar je dobro, ter išem, kar je večno, in tvoj pravi apostol postanem! Amen.

14. V praznik presvete Trojice.

Presveta Trojica, Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh, en Bog v bitji, trojin

v osebah! — Molim, častim in hvalim te, ko ti nebeške trume s hvaležnim petjem kličejo: Svet, svet, svet, si Bog Sabaot, nebo in zemlja ste polne tvojega veličastva! — O nebeški Oče, verujem, da si tudi moj oča, kateri me nisi samo po svoji podobi vstvaril, ampak me tudi po svoji milosti za otroka sprejel! — O Sin božji, edinorojeni iz Očeta od vekomaj; verujem, da si k odrešenju sveta se včlovečil, nas iz sužnosti pogubljenja s svojo drago kervjo odkupil, ter nas zveličal! — O sv. Duh, ki od Očeta in Sina izhajaš, verujem, da si me v sv. kerstu posvetil in me preobernal v tempelj božji! — Trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh! verujem v tebe, na te zaupam, tebe ljubim iz celega serca. Dodeli mi moč, o Gospod Bog! meni slabemu človeku, in blagoslavlaj mojo voljo in moj sklep, da ti na zemlji zvesto služim, enkrat se pak v nebesih tvojega obličja veselim. Čast bodi Bogu Očetu, Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj, in vselej in vekomaj! Amen.

15. V praznik presv. rešnjega Telesa ali na telovo.

Bodi mi pozdravljen, prelubeznjivi Jezus! ktereга dnes verni kristjani v častnih procesijah po vesoljni keršanski zemlji z gorečimi molitvami in milimi pesmami spremljavajo. Bodi mi pohvaljen jezerokrat iz vseh serc in z vsemi jeziki, ki ti dnes v tem zakramentu čast in hvalo darujejo! — Tudi sv. cirkev ima dnes s tabo svoje preveliko veselje, ker te celo iz sv. tempeljna pod milim nebom k češenju prenaša, da bi tudi nebesa in zemlja in vse stvari se veselile, vsi kristjani stari in mladi. Kako velik čudež svoje ljubezni si ti, o Bog milosti, nad nami storil! — O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za to neizrečeno ljubezen do moje nevredne duše. Ravno to telo, ki si ga v smert dal, meni v tem presvetem zakramentu v jed davaš; ravno to kerv, ki si jo prelil, mi v pitje davaš, da bi ti v meni in jaz v tebi vedno prebival! — Prosim, o Jezus! ako sem ti kdaj nečast delal, ali te mlačno in nevredno prejel, napolni mojo dušo s svojo ljubeznijo, da se popolnoma ozdravi, po

tebi željno hrepeni, in te vselej vredno prejme, zlasti ob zadnji smertni uri. Srečen sem tedaj, če to milost dobim, ker po smerti uživat pojdem tebe svojega ljubega Odrešnika, kterega zdaj prejem. Amen.

16. Na den presvetega Jezusovega serca.

O neskončna, najviša dobrota, čez vse dobrote na zemlji, čez vse vrednosti v nebesih, o presveto sladko serce Jezusovo! — Oh, kako prazno je vse in nečimerno, kjer tebe ni najti! In če tebe imam, kaj še več poželeti hočem! — Nič na svetu, nič ne želim, le serce svoje mi daj! — Pa kako pozno sem te ljubiti in spoznavati začel, ti večna lepota, ker sem saj vedil, da si ti moja naj vekša dobrota! O kako oster dvo-rezen meč bridke žalosti prebada moje serce, ker sem te tolikokrat hudo razžalil, ko sem bil dolžan te ljubiti iz vseh svojih moči! O kako sem se le prederznil tvoje svete zapovedi prelamljati, in tvojemu svetemu sercu toliko bolečin napravljati! — Pa odtihmal te hočem vedno ljubiti, ter svoje grehe in zgub-

ljeni čas, v katerem te nisem ljubil, zgre-
vano objokavati. **O** da bi vender vsaki
zdihljej, ki ga storim, vsak pogled mo-
jega očesa, vsak udarec mojega serca
se k počesenju tvoje ljubezni obrnil!
Nič me ne bo več ločilo od tvojega serca,
ako bi mi ravno z žarečimi klešami moje
serce iz telesa pipali, s tvojo milostjo
ti vender večno zvest ostanem. **Rajši**
hočem v naj grozovitnejšem ognju živ
goreti, ko tebe, o Jezus, le z naj menj-
šim grehom kdaj več razžaliti! — **Zato**
te prosim: bodi mi stalen pomočnik, da
v ti ljubezni do tebe nikdar ne omagam!
— **O** srečni angelji in nebeški izvoljeni,
zakaj pa že jaz zdaj na zemlji ne morem
z vami svojega Boga popolnoma ljubiti,
da bi ga nikdar več ne razžalil! — **O**
kdo mi bo dal peruti, skoro se tje po-
vzdigniti in pri tvojem serci prebivati!
Zato radovoljno tukej vse terpim, da bi
te le tam vekomaj ljubil; — le tebi se
dopasti, tvoje svete zapovedi spolnavati,
in sveto živeti iz serca želim! **Dodeli** mi
saj iskro svoje ljubezni, pa ne samo ene
— ampak več — mnogo plamenov naj
moje serce prešinja, da te po vrednosti
z veseljem ljubim! **Oh**, da bi mi mogoče

bilo, vse ljudi vsega sveta k ljubezni do tvojega naj svetejšega serca pripraviti; da bi te vse ljudstva, vsi rodovi prav spoznavali, goreče molili, častili in ljubili!

Tebi, o moj premili Jezus, hočem živeti, tebe ljubiti, tebi darovati vse svoje misli in besede, vse djanje in nehanje, vse svoje križe in težave! Posveti me z lučjo, o večna luč, — ožari me s plamenom, o ljubeznjivi ogenj! Daj mi uživati tvojo lepoto, — okusiti tvojo sladkost, — imeti tvoje serce, o moj Jezus! Amen.

17. Na den čistega mladenča sv. Alojzja.

O sv. Alojzi, angeljski mladeneč! ki nisi nikoli belega oblačila kerstne nedolžnosti s smertnim grehom ognusil, ampak svojo čistost z dragimi biseri spokornih solz še lepo kinčal; — ki si se vse svoje življenje z Bogom v gorečih molitvah pogovarjal; — ki si iz ljubezni do Boga vso posvetno imenitnost in prazno čast zaverigel, in rajši v uboštvu tiho in mirno živel; — ki si v postrežbi bolnikov svoje življenje ljubezni daroval; — in ki si terdnega serca Bogu služil,

ter duhovskemu stanu do konca življenja popolnoma zvest ostal; prosim te zaupljivo: sprosi mi od Boga, pri katerem veliko veljaš zavoljo svojih prelepih čednost, da Gospodu s čistim životom služim in z nedolžnim srcem dopadem; da se svojih grehov vedno spominjam, ter jih s pravo pokoro na sebi kaznujem; da zadobim duha goreče molitve in ljubezni do prave pobožnosti; da svet in njegovo prazno bogastvo zaničujem in svoje serce od vsega tergam, kar ni od Boga; da nobene priložnosti ne zamudim, drugim — tudi svojim sovražnikom iz ljubezni do Boga na duši in telesu dobrote skazovati; ter zadnjič, da bi pravo pot svojega zveličanja, ki sem jo z božjo milostjo nastopil, srečno dokončal, in po tem revnem življenji s tabo veselje večnega zveličanja vžival. Amen.

18. V praznik vnebovzetja D. Marije.

(Velika meša — velika gospodnica.)

Kako veličastno veselje obhajajo dnes sv. nebesa, kadar tebe, o častitljiva devica Marija! v svoje zvoljeno naročje sprejemajo. Oče nebeški pozdravlja dnes

svojo hčer, — Sin božji krona svojo mater, — in sv. Duh se zaroči s svojo nevesto! — Kako neizrečeno veselje je takrat, o Marija, tvoje serce občutilo, kadar si bila z dušo in telesom v nebeško kraljestvo vzeta! — Prosim, o nebeška gospa, prejden od sveta slovo vzemeš, usliši me, za kar se k tvojemu sercu zaupljivo zatekam! Prosim: ako ravno nisem vreden se med tvoje službenike šteti, pak vender poln zaupanja v tvojo preveliko milost dnes vpričo svojega sv. angelja in vseh nebeških svetnikov in svetnic izvolim tebe za svojo pomočnico in preljubo mater. Terdno sklenem, ti pokorno služiti in tebe kot otrok častiti in ljubiti. Prizadevati si tudi hočem po svoji moči, da te bodo drugi spodobno in z veseljem častili, kakor si po svoji vrednosti zaslužiš. Zato te, o milostiva mati, zavoljo predrage Jezusove kervi ponižno prosim: da me od tihmal v število svojih službenikov in otrok milostivo vzemeš, ter mi pri Bogu sprosiš gnado, da se v mislih, besedah in delih vedno tako obnašam, da pri Bogu in tebi dopadenje najdem, ter se enkrat v srečni in sladki smerti iz tega

sveta ločim v svetli raj, kjer bom s tabo
presv. Trojico na vse veke hvalil! Amen.

19. V praznik Marijnega rojstva.

(Mala meša.)

Bodi mi pozdravljeno, premilo dete Marija! kako me veseli visoki praznik tvojega rojstva, kadar si se nam ko juterna zarja polna milosti na svetlem nebu prikazala! Zares, ako te kakor dete gledamo in premišljujemo, kdo si ti, — in kaj boš enkrat v kraljestvu božje milosti, — se tega naše serce močno veseli, zato te tudi dnes sv. cirkev tako častitljivo pozdravlja rekoč: „Tvoje rojstvo, naj svetejša Bogorodnica, je ves svet z veseljem napolnilo,“ — ker je iz tebe Kristus rojen, solnce pravičnosti, ki nas je peklenske smerti odrešil! Pač vsemu svetu je tvoje rojstvo veselje oznanilo — Bogu samemu — vsem nebesam, svetim angeljem, katerih si ti kraljica, — in zlasti nam, tvojim otrokom, ker si mati našega Odrešnika, nas vseh mila mati! — O bodi mi pozdravljeno, blaženo dete Marija, milosti polno — pozdravljeno tako veselega serca, kakor te je sv. Ana,

tvoja mati, dnes pozdravila! Dodeli mi milost, o moja nebeška mati in gospa, da se ko pravi otrok tvojega preveselega rojstva obilno vdeležim po milosti Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

20. V praznik Marijnega sladkega imena.

O visoke časti vredna gospa, preljubeznjiva in blažena devica Marija, veselimi se s tabo, da te je Bog s tako častitljivim imenom okinčal. Močno želim, da bi te ves svet po tvojem sv. imenu spoznal in častil, — to lepo zarjo, ki je bila vselej z nebeško svetlobo oplešana; — to zvoljeno barko zveličanja, obvarovano splošnega grešnega potopa; — to popolnoma in neomadeževano globico, kakor te je tvoj božji ženin imenoval; — ti zaklenjeni vert, ki je bil veselje Gospoda Boga; — ti zapečateni studenec, do katerega sovražnik ni nikoli prišel, da bi ga bil skalil; — ti beli limbar, ki je zrastel med ternjem Adamovih otrok, ker so vsi z grehom omadeževani, sovražniki božji, ti si pak vsa čista, vsa lepa in prijateljica svojega stvarnika. — **O** nesrečni čas, v katerem

tebe, o Marija, nisem klical in ne ljubil! Pa vender, boljši je pozno, kakor nikoli začeti. Zato glej, o Marija, tukej pred svojimi nogami ubogega grešnika, v veliki sili in potrebi v tvoje presveto ime klicati in te za milost prositi. Res je, da zavoljo svoje nehvaležnosti in grešnega življenja nisem vreden pri Bogu po tebi uslišan biti; ali vender zaupam na tvojo veliko milost; ker vem, da se nikoli ne braniš pomagati tistim, kateri se ti priporočavajo in v tvoje sveto ime kličejo; vem tudi, da si Bogu tako dopadljiva, da ti nobene prošnje ne odreče; vem, da je tvoje veselje, s svojo milo priprošnjo ubogim grešnikom vselej pomagati. — Globoko si hočem dnes tvoje sveto ime v moje serce zapisati, ter se tebi čisto darovati. O priporoči me svojemu Sinu Jezusu, da me zavoljo mojih grehov v večno pogubljenje ne zaverže! Reci mu, da sem tvoj služebnik; reci mu, da si moja mati; reci mu z eno besedo, da želiš mojega zveličanja! Amen.

Molitev pred podobo matere božje.

1. O nar svetejša devica in mati božja Marija! glej tukej pred tvojo mi-

losti polno podobo nar nevrednejšega tvojih rejencov, kateri v nar viksi ponižnosti v tvojo milostivo materno pomoč kliče; ker mi je dobro znano, da vsem in vsakteremu, ki z otročjim zaupanjem k tebi prihitijo, svojo nebeško pomoč dodeliš; koji presveta Trojica, kakor izvoljeni hčeri Boga Očeta, kakor deviški materi Sina božjega, in kakor nar ljubeznjivejši nevesti Boga sv. Duha ničesar ne odreče. Oh, premila mati Marija, pomagaj! sej me ne bodeš brez pomoči zapustila, ampak mene uslišala, ki svoje prošnje s serčnimi zdihljeji podpiram.

2. O Marija! pomagaj nam v vsaki priložnosti tega revnega življenja: sosebno v ti, ki me pred vsem nar hujše tare in tlači. Marija pomagaj! tolažnica žalostnih! stopi k sedežu presvete Trojice, govori in prosi za me, ker si zavoljo svojih mnogih in smertnih grehov pred Boga ne upam; priporoči me božji usmilečnosti, in zadobi mi popolno uslišanje moje prošnje, ki ti jo v dušnih in telesnih potrebah, o Marija! s takim zaupanjem pred tebe položim, kakor ga koli nadložno dete k svoji ljubeznjivi materi imeti more; vender pa se naj z

menoj zgodi nar svetejša volja božja, kateri se z vsem in brez zadržka darujem, in ktere naj modrejšemu dopadenju jaz vse izročim, ravno v ti namembi, ktero si v svojem nar svetejšem življenji, sosebnost pa pri nar bridkejšem terpljenji in smerti svojega naj ljubeznjivejšega sina imela. Tako naj bo vedno in vsikdar Bog hvaljen in česen, če ravno težke nadloge pošilja, ktere pa jaz vendar miram v tvojem maternem krilu, o Marija, vse v poterpežljivosti in ponižnosti prevzeti in prenesti želim.

Med tem, čudopolna mati! ti zročim, kolikor morem pobožno, svojo ubogo dušo; sprosi mi pri Bogu popolnoma grevengo in obžalovanje mojih grehov, ino njih odpušanje, da nad menoj revnim grešnikom naj dražejša kri tvojega naj ljubeznjivejšega Sina zgubljena ne bo. Pomagaj Marija! oh, zadobi mi skoz svojo mogočno priprošnjo, da v pravi čistosti na duši in na telesu Bogu služim.

3. Oh, naj ljubeznjivejša mati! vedno me obdajajo težke skušnjave, za katere je moja duša le preslaba. Hudi napadi od znotrej, in priložnosti od zunej so ti močni sovražniki, ki me vedno nadležvajo.

Pomagaj, o Marija! naj jih poprek premagam, da se v noben smertni greh ne zgubim.

Sem sicer, o ljuba mati! po milosti božji v edino zveličanski cirkvi, in sem k banderu križanega Jezusa prisegel; ali kako malo so moje dela po sv. veri vravnane? Marija! pomagaj, da svoje življenje poboljšam, božje in cirkvene zapovedi zvestejše spolnavam, ter svoje kratko življenje v vaji dobrih del doprinašam; in se ne samo v besedah, marveč tudi v djanji kakor gorečega, pravega, katoliškega kristjana povsodi kažem.

4. Pomagaj, o Marija! da se v meni vse tri božje čednosti: vera, upanje in ljubezen dopolnijo; tudi obudi v meni pravo pobožnost k bridkemu terpljenju in smerti tvojega božjega Sina in k sveti mešni daritvi; da jo gorečega serca obiskujem, ter se k popolni daritvi presvete Trojice z dušo in s telesom vsaki den darujem.

5. Marija! obračaj svojo mogočno priprošnjo k božjemu sedežu za vse prijatelje in sovražnike, za revne in žalostne, za bolnike in dvoječe, za vso sveto katoliško cirkev; oh! prosi svojega božjega

Sina, naj vse bogaboječe v dobrem ohrani, vse grešnike k pravi pokori oberne, in vsem razkolnikom, poganom in krivovercem luč prave vere prižge.

6. Zadnjič, o mati! pomagaj mi v poslednjem hipu moje smerti; da jo srečno prestanem, izvolim tebe za Bogom kot svojo pomočnico in mater, zavetnico. Oh, Marija! takrat me ne zapusti, kadar se bom v nar vekših telesnih bolečinah in v neizrečenih dušnih mukah s peklenkim sovražnikom boril za neskončno večnost. Pridi, teci mi pomagat, in reši mojo ubogo dušo pred vsem zalezovanjem hudega duha. O Marija! pomagaj mi v strahovitni nevarnosti smertne ure, in pelji mojo ločeno dušo v rajsko veselje in večno zveličanje. Amen.

Prošnja za devet gnad k materi božji.

O mati milosti, mati gnade, mati dobrote, mati ljubezni, ti me vižaj, ti me peljaj, ti me vodi in obrani! Kadar se bo moja duša telesa ločila, jo pelji sabo v svete nebesa. O mati dobrotljiva, prosim te z gorečim in ponižnim srcem, zadobi mi devet posebnih gnad za srečen

konec mojega življenja. Perva, da bo moja duša na zadnjo uro z Jezusam v presvetem rešnjem telesu nasitena. Druga, da bi Kristusovo terpljenje globoko v mojem serci vtisnjeno bilo vse dni mojega življenja. Tretja, da bi po tvoji priprošnji do konca svojega življenja v dobrem stanoviten ostal. Četerta, da bi še pred smertjo storil obilni vredni sad prave pokore. Peta, da bi bila moja smert ali v praznik Marije device ali v saboto. Šesta, da bi tačas, ko bo moja duša telo zapušala, prišli k meni duhovnik, da bi jo blagoslovili in spremili z gorečim priporočenjem v srečno neskončno večnost. Sedma, da bi jaz v življenji in v smerti premagal svoje meso, svet in peklenškega satana. Osmi, da bi bile moje zadnje besede: Jezus, Marija in sv. Jožef! Deveta, da bi sodni den častitljivo od smerti vstal, in se s tabo, o nebeška kraljica! v kraljestvu tvojega božjega Sina veselil. Amen.

Zdihljeji k materi božji.

1.

Te ljubiti, Marija!
Jaz vedno želim;
Mi serce odbija,
Naj otrok tvoj sim.

Ljubezen, Marija!
Naj tebi gori;
Veselje nam sija,
Vse k tebi hiti.

2.

Marija! te ljubit'
 Jaz zlo hrepenim;
 Marija! te zgubit'
 Se močno bojim.
 Ti bramba mi bodi
 V nadlogi kdar sem;
 Ti mati me vodi,
 Kam dete ne vem.

3.

Te ljubit', o mati!
 Si vselej želim;
 V pomoč te pozvati,
 Rad k tebi bežim.
 Sim tebe razžalil,
 Ker grešnik sim slep;
 Od zdaj te bom hvalil,
 Poterdi moj sklep.

4.

Vesetje je moje
 Te ljubit' vsikdar;
 Serce ti bom svoje
 Sporočil za dar.
 Naj b' serce vseh ljudi
 V oblast še dobil;
 Bi vse jih rad tudi
 Marii zročil.

5.

Marii se vdati
 Si vošim vsikdar;
 Njej zvesti ostati,
 Nje žalit' nikdar.
 V življenji in smerti
 Naj otrok njen bom;
 Tak najdem odperti
 Mariin lep' dom.

6.

Ti Jezusa geni,
 Naj smiljen mi bo;
 Ti v krilo me deni,
 Te prosim lepo.
 Kam grešnik čem iti,
 Če k tebi ne smem;
 Pri tebi čem biti,
 Ker inam ne vem!

21. V praznik vseh Svetnikov.

O da bi se dnes odperle svete nebesa, in da bi jaz skoro zamogel v pre-

lepem veličastvu nebeških prebivavcev se znajti! — Bodite mi pozdravljeni vsi Svetniki in Svetnice božje, ki ste na zemlji v mnogih skušnjah in nevarnostih vender Bogu zvesto služili in v stanovitnosti živeli! — Zlate nepremisljive krone zdaj tam v lepem raji uživajte, lahko zamorete zdaj svojega Boga v nebesih na vse veke častiti, ljubiti in hvaliti. — Vsi ti so Adamovi potomci in otroci, moji brati in sestre, kateri so po božji milosti s kratkim terpljenjem večno veselje zaslužili. Ljubezen in pobožnost do tebe, o Jezus, zvesto nasledovanje tvojih čednost, je nje svete in zveličane storilo; tudi jaz hočem s tvojo gnado po njihovih svetih stopinjah zvesto hoditi. — O Gospod, če sem ravno poln slabosti, vender zavoljo tvoje neskončne milosti upam doseči, kar so oni dosegli; zato mi milo pomagaj, in me vodi po svoji sveti volji za Jezusom, za katerim so tvoji izvoljeni radi hodili! O srečni božji in tudi moji prijatelji, sprosile mi pri svojem in mojem Bogu gnado, da hrepenenje po nebesih vedno v mojem serci rase; da vsaki den tako živim, kakor da bi poslednji mojega prebivanja na zemlji bil! — Marija, kraljica

vseh svetnikov, spravi tudi mene srečno v število izvoljenih božjih! Amen.

22. V spomin vseh vernih duš.

O ti naša tolažba v življenji in smerti, za nas ranjeni in okervavljeni Jezus! tebe pozdravim dnes v žalosti in pomilovanji po prošnji vseh vernih duš, in kličem k tebi: O premilostivo serce! usmili se jih, in daj svojo serčno kerv skoz daritev sv. meše, skoz molitve in zaslužbe sv. cirkve dnes prav obilno teči na kraj strahovitnega terpljenja, k tolažbi in rešitbi v groznem ognji očiševanja revnih terpečih duš! — O moj Bog, kako ostra in neizrečeno velika je tvoja pravičnost! Skerbno se hočem s tvojo gnado vsega tudi naj manjšega greha varovati in resnično pokoro že na svetu brez odlage delati; ker vem, da uboge duše, moje prijateljice, ki so od mene še morde boljše in pobožnejše živele, zdaj tam v jicah neizrečene muke terpijo, in tako težko in željno odrešenja želijo. — Med njimi so morebiti duše, do katerih imam še posebno dolžnost, jim kolikanj pomagati; za tote tedaj, in druge duše te

milo prosim zdaj in vsak den, o Gospod! bodi jim smiljen in milostiv, reši jih iz terpljenja, ter jim skoro po svoji neskončni milosti nebeško veselje dodeli; posebno pa te prosim za taiste revne pozabljene duše, na ktere nikdo ne misli. Prikaži se jim po svoji dobroti s svojim milostivim obličjem ko rešitelj in zveličar, da še dnes tje pridejo, kjer ti prebivaš v nebeškem miru! Amen.

23. V praznik Marijnega čistega spočetja.

O čisto spočeta in blažena devica in nebes kraljica! naj te dnes vsi tvoji verni otroci ponižno pozdravljajo, ker si brez madeža naj manjšega zlega skoz milost sv. Duha spočeta! — Takrat že polna gnade, in od nebes čistejša, in od vseh nebeških duhov naj svetejša, kadar si še v maternem telesu bila. Vsa čista si, vsa lepa, ni ga madeža na tebi. O prečista devica! obrni svoje milostive oči na me ubogega grešnika; kajti nisem samo v grehih spočet, ampak tudi po prejeti kerstni nedolžnosti sem svojo revno dušo z mnogimi smertnimi grehi omadeževal. O pribežališe grešnikov! sprosi

mi gnado od Boga, da vse madeže svojega serca z drago kervjo Jezusa Kristusa in s solzami svoje žalosti zbrisem in belo oblačilo izvoljenih palj oblečem; da se enkrat v njem veselim in s pravim zaupanjem pred Bogom smem prikazati. Skoz svojo čisto spočetje, o naj svetejša devica, očisti moje serce, dušo in telo vsega madeža greha v imenu Boga Očeta, in Sina, in sv. Duha. Amen.

24. V praznik Jezusovega rojstva ali o božiči.

Čast bodi Bogu na višini in mir ljudem na zemlji — zveličar — moj zveličar se je narodil! O lahko je angelj v nebeški svetlobi pastirjem oznanoval: „Oznanujem vam veliko veliko veselje, dnes je Kristus, zveličar sveta rojen!“ — Kakšno preveliko veselje čuti pri tem prigodku moje serce! Dete božje ljubezni mi je rojeno, solnce zveličanja se mi je prikazalo in tema pogubljenja se je skrila! — Z vsemi trumami angeljev te dnes v jaslicah milo in ponižno klečé pozdravljam, ter te s pastirci goreče molim! O zlahtno dete, preljubeznjivi moj Jezus!

da bi mi bilo dano tebe v ti sv. noči, na ti častitljivi den v zahvalni ljubezni po rešenih dušah prijazno obinuti (objeti)! — Marija, te sreče si ti sama med vsemi ženami vredna postala! — O srečni in željno pričakovani den usmiljenja in gnade, s katero nas je božji Sin obiskal! V resnici, kakor sv. Bernard pravi: Velik je Bog, in hvale naj vrednejši — majhen je Bog, in ljubezni naj vrednejši! — Na, vzemi mojo hvalo, o preljubeznjivo božje dete, vzemi moje serce, ter ga dnes milostivo posveti s svojim rojstvom k novemu svetemu življenju; — daj, da s tabo rasem v modrosti, starosti in milosti per Bogu in ljudem, — s tabo, o presladko dete, ti moj Jezus, — moja edina ljubezen! Amen.

25. V praznik sv. Štefana prvega mučenika.

O častitljivi sv. Štefan, prvi vseh keršanskih mučenikov! dnešnji den si naj prvi med vsemi kristjani častitljivo krono v svetem raji prejel za plačilo svoje velike gorečnosti za božjo čast in svojo neprestrašljivo stanovitnost, s katero si se

za sv. nauk Jezusov zoper njegove sovražnike nepremagljivo branil. Bil si poln sv. Duha in pripravljen rajši življenje dati, kakor se Jezusu in njegovemu sv. nauku odpovedati. In ko so te tvoji sovražniki že k smerti peljali, si jih še ljubil, in ko so te s kamenjem pobijali, si za nje Boga prosil, kakor tvoj učenik Jezus na sv. križi. Zato je pak tudi Jezus, katerega si v svojem terpljenji na desnici Boga Očeta stati vidil, tvojo sv. dušo vesel v nebesa vzel, kakor si jo pri svoji smerti v njegove roke izročil.

— O sv. Štefan! sprosi nam od Boga tako zadržanje do preganjavcov in sovražnikov, kakoršno je bilo tvoje; da bomo tudi mi s sovražniki sv. vere serčno in stanovitno se vojskovali, kadar nas hočejo silama ali z goljufijo zapeljati, Jezusa in njegov sv. nauk z grešnim djanjem zatajiti. Sprosi nam keršansko ljubezen do bližnjega, tudi do sovražnikov, da do nikogar jeze v serci ne deržimo; in da tudi za tiste molimo, ki nas preganjajo. Sprosi nam tudi srečno smertno uro, da bo Jezus naše duše v svoje roke milostivo sprejel in peljal v nebeško kraljestvo. Amen.

26. V praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

O prečastita, sveta apostola Peter in Pavel! katerih slavni spomin dnes mati katoliška cirkev veselo in hvaležno obhaja. Prosita Boga za vladanje in ohranjenje sv. cirkve, za katero sta vidva na svetu toliko storila in terpela, celó svoje življenje za njo darovala. Hvaležno se spomnimo dnes vsega vajnega prizadevanja, truda in terpljenja, ter se veselimo, da je vama mogočni in dobrotljivi Bog gnado in moč dodelil, da sta do konca svojega zaslužb polnega življenja njegova naj zvestejša služebnika ostala; in da vama pravični Bog zdaj v nebesih z večno krono vse plačuje, kar sta za njegovo sv. cirkev in za zveličanje svetá delala in terpela. Prosita za nas usmiljenega Boga, ki nam je po svojem Sinu Jezusu Kristusu zveličanski nauk z nebes poslal, ki sta ga vidva tako zvesto in goreče oznanovala; prosita Boga, da bi mi z njegovo milostjo vse božje nauke zvesto in radi dopolnovali, in do konca življenja v ti sv. veri stanovitni ostali ter v nji srečno umerli. Amen.

27. V spomin svojega sv. angelja varha.

O moj sv. angelj varh, naj zvestejši moj prijatelj! — Naš dobrotljivi Oče nebeški mi je tebe dal, da me od zibeli do pokopališa po vseh mojih potih varuješ, da me od hudega odvracuješ in k dobremu napeljuješ, ter da bi me tako s svojo premilo skerbjo po stezi keršanske bogaboječnosti srečno v nebesa pripeljal. — Zahvalim te, o moj ljubi angelj varh! za vse tvoje neštevilne velike dobre, ki si mi jih od prvega hipa mojega življenja do te ure milostivo skazal, ker si me zmirom in zvesto na duši in telesu varoval, in pred vso nesrečo svaril. — O da bi bil vselej in povsod za tvoje opominjanje maral, ter te hvaležno slušal, gotovo bi še zdaj belo prelepo oblačilo sv. nedolžnosti neomadežano imel, katero sem z nebes pri sv. kerstu sprejel! — Oh, pa odtihmal te hočem bolj zvesto poslušavati, ti vsikdar pokoren biti. Ta misel, da si ti, moj ljubi angelj, povsodi in zmirom pri meni, mi brani, da ne bom ničesar takega več mislil, govoril in storil, kar Boga in tebe žali, in česar bi si pred pravičnim in poštenim človekom sto-

riti ne upal. Zdaj hočem po tvojem lepem zgledu se ravnati in božjo voljo zmirom s takim veseljem dopolnavati, kakor jo ti vselej v nebesih dopolnavaš. — Prosi za me Boga, da me v tem sklepu poterdi! — Slednjič še te prosim, ostani mi do konca življenja moj zvesti prijatelj in varh, posebno pak ob moji zadnji uri me prav zvesto varuj, da se moja duša srečno loči iz sveta; in prosi Jezusa, da jo vzeme v ljubo število svojih izvoljenih. Amen.

28. V spomin svojega rojstva.

Moj Bog, in dobrotljivi Oče nebeški! dnes dokončam po tvoji sveti previdnosti palj eno leto svojega življenja, ter se s hvaležnim srcem spomnim vseh tvojih velikih dobrot in gnad, ktere si mi ves čas mojega življenja brez vsega zasluženja iz gole ljubezni dodelil! — O kam mi zvoljene leta tako hitro stečejo! O dobrotljivi Bog! precej v prvih letih in urah mojega življenja si me po najvekši milosti sv. kersta v število svojih otrok vzel, si mi odperl lepe nebesa, ter me neskončnega Jezusovega zasluženja

vdeležil. Ino tudi vse druge milosti — oh, kdo jih zamore prešteti, ktere si mi skazal! — **Moj Bog!** kako prizanesljivo in ljubeznjivo si do zdaj z menoj ravnal; koliko veselih dni mi pripravil; koliko sreče in blagoslova sem od tebe prejel; koliko tolažbe in pomoči si mi v vseh mojih težavah in bridkostih podaril! — **Dobrotljivo** si že na me davno mislil, prejden sem v stanu bil, kaj misliti; v vseh nevarnostih vsega mojega življenja si mi vselej in povsodi zvesto pomagal, tvoja preljubeznjiva roka je mene vsikdar po očetovsko ravnala! Velikokrat sem te žalil, ali ti si mi milostivo prizanašal; velikokrat sem v greh dovolil in padel, ali ti si me vselej milo klical k sebi nazaj, ter tako dolgo za menoj hodil, dokler se nisem na dobro pot vrnul. **O** moj dobrotljivi **Oče nebeški!** dnes ko se palj eno leto mojega življenja dokonča, povzdignem k tebi svoje serce, ter se ti v imenu Jezusa Kristusa ponižno zahvalim za vso ljubezen, ki mi jo tako obilno skazuješ, ako sem je ravno nevreden. **O Gospod Bog!** če me dalje pri življenji ohraniš, daruj mi tudi gnado, da bom posihmal vse tvoje dobrote tako vžival,

kakor je tebi naj bolj dopadljivo, da si bom v časnem življenji večno zveličanje služil. Amen.

29. V spomin svojega sv. patrona (varha).

O moj preljubeznjivi varh sveti I., ktereга so mi pri sv. kerstu za posebnega pomočnika zvolili, da bi zmirom Boga prosil, jaz pa po tvojem zgledu popolnoma živel, da bi tudi, kakor ti, enkrat v nebesa prišel; — prosim te, o sveti I., nikdar me ne zapusti, ako sem ravno nevreden, de bi se mene spominjal. Pak vender zvesto za me govori in Boga prosi, da mi obilno svojo sv. gnado dodeli, da bom s pomočjo njegove milosti po tvojem lepem zgledu pobožno živel, tako gorečo ljubezen in pokoršino do Boga imel, kakor si jo ti kazal, — in tako zvest in stanoviten v dobrem ostal, kakor si ti v vseh težavah in skušnjavah Bogu do konca zvest bil. Naj le nečasti tvojemu sv. imenu ne delam, da se mi ne bo sodni den pred tabo sramovati. Tega mi sprosi od Boga, moj sv. patron! da bom tudi jaz kakor ti s kersanskim in bogaboječim življenjem prelepo

krono večnega plačila v nebesih zadobil.
Amen.

30. Ponovljenje kerstne obljube.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče, stvarnik in ohranitelj vseh stvari! ti si me po svoji božji podobi vstvaril, pri sv. kerstu prerodil, za svojega otroka in deležnika nebeškega kraljestva sprejel; — Bog Sin Jezus Kristus edinorojenec večnega Očeta! ti si za me človek postal, na križi me večnega pogubljenja odrešil, in pri sv. kerstu za svojega brata v sv. cirkev vzel, da bi me srečno v nebeško veselje pripeljal; — Bog sv. Duh, tretja oseba! ti si me pri sv. kerstu posvetil, in mi v sv. zakramentih svojo posvečujočo gnado deliš. Presveta Trojica, v treh osebah en sam Bog! v tebe verujem, tebe molim in hvalim za vse, posebno pa za naj vekšo milost in dobroto sv. kersta. —

O kako srečen sem, da si me v svojo sv. cirkev poklical, me vseh grehov očistil, ter mi vse dal, česar za večno zveličanje potrebujem. — Kar sem nekdanj pri sv. kerstu po svojih botrih

obljubil, to obljubo tudi zdaj s hvaležnim srcem ponavljam. Odpovem se tedaj hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem, njegovim najemnikom. Odpovem se gizdosti, vsem napčnim šegam, in vsem drugim pregreham, kakor vsemu zapeljivemu svetu.

Vérujem v Boga Očeta, vsega-mogočnega stvarnika nebes in zemlje; vérujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, ki je rojen bil in terpel; vérujem v sv. Duha, sv. keršansko katoliško cirkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, vstajenje života in večno življenje. — Po nauku sv. cirkve hočem kakor pokorni otrok do smerti ponižno živeti, sv. zakramente vredno prejemati, in skoz te vrata nebeške v večno zveličanje priti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po prošnji Marije device, vseh božjih angeljev, svetnikov in svetnic, posebno mojega angelja varha in mojega patrona. Amen.

31. Duhovna sporočitev,

na konci svojega življenja dobro obuditi.

V imenu presvete Trojice spoznam revni grešnik, pred Marijo, presveto ma-

terjo božjo, svojim angeljem varhom, svojimi sv. patroni, in vsemi ljubimi svetniki, da sem ves čas svojega življenja brez števila veliko dobrot od Boga, svojega Gospoda, prejel; za ktere ga zdaj ne le samo iz celega serca zahvalim, ampak tudi želim, da bi ga zavoljo tolikih dobrot vse stvari vekomaj častile in hvalile.

K drugemu spoznam, da sem Boga, njegove ljube svetnike in tudi svojega bližnjega velikokrat razžalil, kar me zdaj iz celega serca greva. Prosim tedaj vse in vsakega ponižno za odpušenje, ter terdno sklenem, vse, česar sem zavoljo tega razžaljenja kriv, po svoji moči povernuti. Nasproti pa tudi jaz iz ljubezni do Boga odpustim vsem, ki so me v mojem življenji, kakor si bodi, žalili, — in prosim Gospoda Boga, da bi njim tudi vse odpustil, kar so oni meni hudega storili, in da bi jim podelil večno življenje.

K tretjemu spoznam, da hočem, kadar mi je od Boga odločeno ti svet zapustiti, v sveti katoliški veri umreti, v kateri so dozdej vsi izvoljeni umerli; potem v terdnem zaupanji na zasluženje svojega preljubega zveličarja Jezusa Kri-

stusa, njegove prečiste matere in vseh ljubih svetnikov; in zadnjič v ljubezni in gnadi božji.

Da pa zveličanje gotovo dosežem, spoznam k šertemu, da mi je zavoljo vseh mojih grehov iz serca žal, in ne le, ker sem s tajistimi večno pogubljenje zaslužil in nebesa zgubil, temuč, ker sem Boga, svojega Gospoda, ktereга ko naj vekšo dobroto čez vse ljubim, tolikokrat in tako zlo razžalil.

K petemu spoznam, da, kakor sem dušo in telo z vsem, kar imam, od Boga prejel, tudi hočem, da vse v svoj prvi izvirek nazaj pride: torej sporočim svoje telo spet zemlji, od ktere je vzeto, — dušo pak z naj vekšo ponižnostjo, in zaupljivo v naročje svojega stvarnika in zveličarja.

Poslednjič spoznam, da iz serca želim in z vso ponižnostjo prosim, da bi oskerbnica moje zadnje volje hotela biti prehvaljena mati božja in brezmadežna devica Marija, kakor tudi moj ljubi angelj varh in moji sv. patroni; in da bi se vse popolnoma spolnilo, želim in prosim, da bi mi v poslednji uri pomožni bili, me vseh skušnjav varvali, kadar bo

moja duša se iz sveta ločila, da bi jo večnemu stvarniku in odrešniku sporočili. — Prosim tudi svojega ljubeznjivega zveličarja Jezusa Kristusa, da bi to mojo sporočitev s svojo sveto kervjo podpisal in s pečatom svojih svetih ran poterdil. Moje poslednje besede naj bodo: Jezus, Marija in sv. Jožef, — v vaših rokah hočem živeti in umreti! Ko bi pak od slabosti in smertne sile tih presv. imen ne mogel izreči, naj jih vsaj v serci zgovorim. O moj Bog! v tvoje roke, — o Jezus! v tvoje presvete rane, ktere si iz ljubezni do mene ubogega grešnika na svojem sv. telesu terpel, priporočim svojo dušo in svoje serce! — O Bog, bodi smilečen meni grešniku! Amen.

32. Molitev za vse potrebe vsega keršanstva.

Bog naš usmiljeni Oče nebeški! ti hočeš, da bi se mi, kakor dobri otroci, bratje in sestre, eden drugega ljubili, ravno kakor ti ljubiš nas svoje otroke. Kakor sami sebi, tako tudi želimo vsem ljudem vsega dobrega po tvoji neskončni dobroti. Zatorej prosimo tebe, vsegamo-

gočni, preljubeznjivi Oče! le ravnaj z nami tako, da bomo tvojo ljubezen spoznali, se poboljšali, in da k pravi zveličanski sreči pridemo. Naj tvoj sv. nauk brez vse zmote z blago močjo vsih vernih serce ogreva. Pokončaj nespametne prazne vere in škodljive popake. Napolni duhovske pastirje in učenike s svojim sv. Duhom, blagoslavljaljaj njihove besede in opravila; da dobro seme, ki ga sejejo, tudi obilno dobrega sada prinaša. Opaši vse, v tebe verujoče, s pasom keršanske ljubezni. Očedi svojo sv. cirkev od vseh škodljivih šeg in pohujšav. Reši ljubo nedolžnost iz rok zapeljivcov, in ohrani jo milostivo pred preganjavci. Dajaj moč slabim, vzdigavaj padle, in peljalj vse nazaj na pravo pot, ki so se zmotili in zašli. Blagoslavljalj našega milostivega cesarja, dobrega deželskega očeta in vladarja. Daj dobro in pravično gosposko podložnim, da jih po njej osrečuješ na zemlji, naj vse, kar vravnajo, vsem v dobro izide. Blagoslavljalj kmetom pótno delo in rokodelcem njih opravilo, da vsaki svoj kruh zasluži in hvaležno vživa. Stori, da po hišah ljuba sveta ponižnost, pravična pokoršina, lepa edinost in zado-

voljnost z božjim mirom prebiva. Spravi jih, ki se sovražijo, varuj nas zlega, ki ga hudobni jeziki napravljajo. Odvrčaj nam zaslužene šibe, zdanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase. Ohranuj po vseh stanovih ljubi sv. mir, in druží podložne in predpostavljene v zvestobi in ljubezni, in ne pusti jim pozabiti, da si le ti njihov Gospod in Oče, kralj čez vse kralje, stvarnik nebes in zemlje. Ravnaj in blagoslavljaš otročjo rejo in izkojenje, da bodo starši veselje nad svojimi otroci doživeli, in srečno dočakali, česar si od njih obetajo.

Bolnikom in žalostnim bodi ti, o Bog! sladka tolažba in pomoč, daj jim potrpežljivo serce, da se tvoji volji vdajo in na te zaupajo, ohladi njihove bolečine na duši in telesu, vedri njihove misli, in pokaži jim veselo prihodnost ter srečno dokončanje vsega keršanskega terpljenja. Daj jim zvediti, ako zavoljo tebe voljno terpijo, da si v terpljenji nebeško krono spletajo. Zažgi živi plamen usmiljenja in dobrotljivosti bogatim v serce, ubožnim pa dodeli zadovoljnost in veselo serce. Daj tudi vsem težakom ali najetim de-

lavcem poleg svojega težavnega kruha dobro misel. Bodi oča zapušenim vdovam in sirotam, zaverženim in pregnanim pa veselo in prijetno pribežališe. Ohrani rahli sad pod maternim srcem, pomagaj umirajočim in vzemi jih k sebi v sveti raj. Našim ljubim staršem, dobrotnikom in prijateljem poverni, kateri si premožen povračnik.

Tudi za vse svoje sovražnike in razžalnike te prosimo, daj jim vse dobro, česar sami sebi želijo. Odpusti jim, sej ne vejo, kaj delajo; pa tudi mi njim iz serca odpustimo ravno tako, kakor želimo, da nam ti odpustiš. Pomagaj nam, se z njimi lepo zastopiti, da bi enkrat vse sovražne zmotnjave med sabo skončali. Daj nam vsem svojo milost tukej uživati, po smerti nam pa daj z vsemi izvoljenimi doseči, da te v svetim raji hvalimo in častimo na vse veke. To nam dodeli, o usmiljeni Oče nebeški! po Jezusu Kristusu, svojem ljubeznjivem Sinu, našem Gospodu in odrešniku, kateri s tabo in svetim Duhom enak Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

33. Spomin večnih resnic.

Le eno je potrebno, svojo dušo zveličati; če za to ne skerbim, le za peklenški ogenj skerbim.

1. Samo ena duša mi je dana, ako njo zgubim, druge več ne dobim.

2. Samo enkrat mi je umreti, — kdaj pa ali kje, ali kako, mi je neznano. Če takrat srečno ne umerjem, si vekomaj več ne morem pomagati.

3. Ena sama minuta čez moje večno zveličanje ali pogubljenje razsodi. Če se to minuto greha ne varujem, o kako strahovitno bo enkrat za me!

4. Samo enega sodnika bom imel. Če bo toti me v večno pogubljenje obsodil, kje bom pomoči iskal?

5. Samo ene nebesa so, katerih upati morem. Če bom od tih odločen, mi ne bo drugi kraj odpert, kakor pekel.

6. Samo ena večnost me čaka; ako ta ni srečna, sem večno nesrečen.

7. Samo eno sodbo bom slišal. Ali se mi bo reklo: Pridite k meni, izvoljeni, — ali pa: Poberite se od mene, prekleti!

8. Samo enega Boga imam; če njemu

ne služim, sem služebnik peklenskega hudiča.

9. Samo enega zveličarja imam Jezusa Kristusa. Ako njegovih nauk ne poslušam, in ne živim po njegovih zapovedih, me bo brez usmiljenja pogubil.

10. Samo eno mi je gotovo; ali večno veselje, ali večno terpljenje. Ako želim v večno veselje priti, moram sveto živeti, dokler je še čas.

Kaj pomaga človeku ves svet pridobiti, če pak svojo dušo pogubi? —

34. Keršanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu podpihovanju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Verujem vse, kar sveta keršanska katoliška cirkev zapoveduje verovati. S to sveto, katoliško vero pričam in se spovem Bogu vsega-mogočnemu, devici Marii, njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sem se od svojih mladih dni do zadnje ure velikokrat in obilno pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se

je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma, zoper deset božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih mojega života, zoper Boga, zoper mojega bližnjega, in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grévajo. —

Zato tebe, večnega, milostivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti in po tem revnem življenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato udarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom: **O Gospod Bog!** bodi milostiv meni ubogemu grešniku. Amen.

35. Obujenje treh božjih čednost.

Vera.

Vérujem v tebe, Gospod, večni pravi Bog! Verujem, da si edin v naturi in trojin v osebah, Bog Oča, moj stvarnik, Bog Sin, moj rešnik, in Bog sv. Duh, moj posvečevavec! Vérujem, da si taistim,

ki tebe išejo, povračnik in dobro plačuješ, pa kakor pravičen sodnik hudo kaznuješ. Verujem vse terdno in stanovitno, kar katoliška cirkev nam zapoveduje; in pa za tega voljo verujem vse to, ker si ti, moj Bog! neskončno moder, neskončno resničen, in zapopadek vseh popolnost to razodel. V toti pravi keršanski veri terdno obljubim živeti in umreti; sem celó pripravljen, poprej svoje življenje dati, kakor od tote prave vere v najmenjšem odstopiti. Obderži me, o Bog! po svoji milosti v tej veri!

Upanje.

Upam, o moj Bog! prav zanesljivo na tvojo neskončno milost, zakaj le ti, moj Bog, si moja tolažba, moj pomočnik v vseh mojih dušnih in telesnih potrebah. Terdno zaupam po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, Gospoda našega, tvojega edinorojenega Sina, odpušenje svojih grehov. Upam po tem zasluženju gnado, pobožno živeti, se svojih grehov spokoriti, njih odpušanje in stanovitnost do konca zadobiti, in tako večno zveličanje doseči. Vse to, o moj Bog! upam od

tebe zato, ker si vse to obljubil, kateri vsegamogočen mi dati premoreš, kar si obljubil; neskončno dobrotljiv mi tudi dati hočeš, kar si obljubil; in ker si neskončno zvest v spolnavanju svojih obljub. O neskončno mogočni, o neizmerno dobrotljivi, o večno zvesti Bog! poterdi me v tem zaupanju.

Ljubezen in obžalovanje.

Moj Bog in moj Gospod! ljubim te iz vsega serca, ker si naj vekša, brezkončna, vse ljubezni in časti črez vse naj vrednejša dobrota. Iz vse duše, iz vseh svojih moči te ljubim, ker si zavoljo sebe samega naj vrednejši, da te črez vse ljubimo. Bližnjega, tudi svoje sovražnike ljubim, in jim odpustim zavoljo tebe, ker je moj bližnji tvoja podoba, in ker je tudi moj božji učenik na križi svoje sovražnike ljubil. V tej ljubezni hočem živeti in umreti. O Bog! užgi v meni ogenj svoje ljubezni. —

Iz te čiste ljubezni obžalujem pobitega serca vse svoje grehe vsega svojega življenja, s kterimi sem tebe, kateri si naj vekša, neskončna, naj popolnejša,

naj ljubeznjivša dobrota, kdaj razžalil. Nje sovražim in čertim čez vse hudo z naj vekšim zaničevanjem. O da bi jih le, moj Bog! nikdar ne bil storil! Prosim te tudi za tega voljo, moj naj ljubeznjivejši Bog! prav ponižno za odpusenje. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, se grehov ogibati, dobro storiti, tebe do konca ljubiti, in tebi v vsem se dopadati. O Bog! poterdi moj sklep. Amen.

Rožni venec

po raznem načinu v mnogih priložnostih moliti.

1. Navadni rožni venec.

a. Veseli del.

Per veri v treh Češena si Marija ... se reče:

1. Kteri nam oživlja pravo vero,
 2. Kteri nam dava terdno upanje,
 3. Kteri nam užiga serčno ljubezen.
1. Kterega si devica spočela,
 2. Kterega si devica v obiskanji Elizabete nosila,
 3. Kterega si devica rodila,
 4. Kterega si devica v tempeljnu darovala,
 5. Kterega si devica v tempeljnu našla.
- (Ti rožni venec se v adventu moli.)

b. Žalostni del.

Per veri v treh Češena si Marija... se reče:

1. Kteri nam terdi spomin,
2. Kteri nam razsvetuje pamet,
3. Kteri nam meči voljo.
1. Kteri je za nas kervavi pot potil,
2. Kteri je za nas bičan bil,
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil,
4. Kteri je za nas težki križ nesel,
5. Kteri je za nas križan bil.

(Ti rožni venec se v postu moli.)

c. Častni del.

Per veri v treh Češena si Marija... se reče:

1. Kteri nam vodi naše misli,
2. Kteri nam vodi naše besede,
3. Kteri nam vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal,
2. Kteri je v nebesa šel,
3. Kteri je sv. Duha poslal,
4. Kteri je devico Marijo v nebesa vzel,
5. Kteri je devico Marijo v nebesih kronal.

(Ti rožni venec se po veliki noči moli.)

2. V adventu.

a. Pred božičem.

1. Kterega so preroki veliko sto let naprej oznanovali,

2. Kterega so pravični starega zakona z gorečimi željami pričakovali,
3. Kterega si prečista devica v Betlehemskelem hlevu rodila,
4. Kterega rojstvo so angelji pastirjem ozna-
novali,
5. Kteri bo še enkrat prišel sodit vse žive
in mertve.

b. Po božiči.

1. Kteri si ko malo dete v jaslicah ležal,
2. Kterega rojstvo so angelji pastirjem ozna-
nili,
3. Kterega je Simeon z veseljem v naročje
vzel,
4. Kterega so trije kralji iskali in molili,
5. Kterega je Herodež preganjal.

3. V postu.

1. Kteri se je nam v poduk in zveličanje
40 dni in noči postil,
2. Kteri je vse grešnike ljubeznjivo k pokori
vabil,
3. Kteri je Magdalení, Petru in več drugim
milostivo grehe odpustil,
4. Kteri je nas močno pred padcem v greh
svaril,
5. Kteri je k zadostenju naših grehov veliko
terpel.

4. O binkošti.

1. Kteri je z Očetom in sv. Duhom edini
pravi Bog,

2. Kteri je svojim apostolom sv. Duha poslal,
3. Kteri nam v sv. zakramentih sv. Duha deli,
4. Kterega nauk z veliko čudeži poterjen je po vsem svetu oznanjen bil,
5. Kteri je za ohranitev svojega nauka cirkev brez zmote postavil.

5. Angeljski k časti presv. Trojici.

- a. Po veri, očenašu in češenasimarii... se moli v treh odstavkih v vsakem desetkrat:

Svet, svet, svet si Bog Sabaot! nebo in zemlja ste polne tvojega veličastva! — Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in sv. Duhu, kakor je bila od začetka, zdaj in vsikdar in na večne čase. Amen.

- b. Ali tudi po sledečem načinu:

1. Kteri nas k živemu spoznanju naših grehov ravna,
2. Kteri nam pravo grevengo in pokoro naših grehov zbuja,
3. Kteri nam naše grehe milostivo odpuša,
4. Kteri nam zaslužene kazni grehov milostivo prizanaša,
5. Kteri nas po poti poboljšanja našega življenja pelja in varuje.

6. K časti presvetemu rešnjemu telesu.

1. Kteri v sv. rešnjem telesu naše duše razveseljuje,
2. Kteri v sv. rešnjem telesu naše duše nasituje,

3. Kteri v sv. rešnjem telesu naše duše tolaži,
4. Kteri v sv. rešnjem telesu naše duše pogubljenja varuje,
5. Kteri v sv. rešnjem telesu naše duše v nebesa privaja.

7. K časti Jezusovega serca.

1. Kterega serce je do smerti žalovalo,
2. Kterega serce je s ternjem kronano bilo,
3. Kterega serce je k smerti na križi obsojeno bilo,
4. Kterega serce je na križi umorjeno bilo,
5. Kterega serce je s sulico prebodeno bilo.

8. K časti žalostne matere božje.

1. Kterega si pri obrezovanji predrago kri prelivati vidila,
2. S katerim si v egiptovsko deželo ubežala,
3. Kterega si v tempeljnu zgubila,
4. Kterega si težki križ nesti vidila,
5. Kterega si na križi umreti vidila,
6. Kterega s križa snetega si v krilo položila,
7. Kterega si do pokopališa spremljala.

9. K časti sv. Alojzja.

1. Kteremu je sv. Alojzi čistost obljubil,
2. Kteremu je sv. Alojzi pokoro opravljal,
3. Kterega je sv. Alojzi pobožno molil,
4. Kteremu je sv. Alojzi ponižno služil,
5. Za kterega voljo je sv. Alojzi bližnjega ljubil,
6. Kteremu je sv. Alojzi stanoviten ostal.

Sveti križev pot

pri Jezusovih jasliah, ki jih je sv. Francišk prvi izmislil.

Pripravna molitev.

Bodi pozdravljeno, o preljubeznjivo serce Jezusovo v presvetem Zakramentu! Ponižno te pozdravljam, o premilo dete Jezus! molim te s tisto gorečo ljubeznijo, s katero te je tvoja najčistejša mati Marija ljubila, in te sv. Jožef, vsi angelji in pastirji so častili! — Jezerokrat se ti zahvalim, da si zavoljo mene reven otrok postal; zato te v slabem mesu pobožno stremlji kralji svojega Gospoda in Boga, svojega odrešnika in zveličarja molim, od kterega vse dobro izvira; hvalim te, častim in molim te ko svojo naj vekšo visokost, naj višega kralja nebes in zemlje, kateri si v plenicah povit in med osleka

in voleka v jaslice položen. O krotko, premilo dete! zgolj ljubezen do mene je tebe tako majhnega storila! o naj ti pri obiskovanji križnega pota svoje serce celo darujem; zato govori k meni, prerahlo, majckeno dete!

1. Postaja.

Jezus je k smerti na križu obsojen.

O Jezus, molimo te in častimo; zakaj s svojim sv. križem si svet odrešil.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Jaz sem z ljubeznijo do tebe, o grešnik, prečastite nebesa zapustil, sem prišel na svet, sem v Marii meso na se vzel, pa nikjer na zemlji prostora ne najdem; moram ako ravno še majhno rahlo dete v terdih jaslicah ležati, zadnjič sem še celo zaveržen, ter k smerti na križu obsojen, dasiravno sem nedolžen, in nisem nikomur krivice storil. — Jeli mi tudi ti tako hudobno hočeš zadevati? — Daruj mi svoje serce, pa prav spo-

korjeno in zgrevano, zapusti vse grešno veselje, omij svoje serce z žgečimi solzami pri pravi očitni spovedi, kajti ovače pri tebi ne prebivam. — Zato zdehnem k tebi, o Jezus! rekoč:

Pridi, moj Jezus! pridi v moje serce; sej si terde pečine omehčil, ukroti tudi moje kamenito serce k pokori in poboljšanju. Pridi, o neskončna ljubezen sveta, vzemi za dar moje serce, naj bo in ostane vse tvoje. Žalujem pak, ker sem te tolikokrat z grehi razžalil. Od zdaj so mi prešle vse grešne želje in rajši umerjem, ko da bi kdaj več grešil. Amen.

Očenaš ... Češena ... Čast bodi Bogu ... Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

2. Postaja.

Jezus vzeme križ na svoje rame.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Nimam prebivališa, sem tako maj-

hen, pa že moram terpeti; nisem nič hudobnega storil, in vendar že moram križ zadeti in nositi; sem reven, zaničevan in zapušen. — O daruj mi serce svoje, pak naj bo krotko, ponižno, poterpežljivo in čisto. Če imaš kaj terpeti, ali si siromak, zapušen in zaničevan, ne jezi se, ne mermraj, ne dvoji, ne odbijaj od sebe sv. križa, drugači mi pri tebi ni ostati, kajti sem krotek in poterpežljiv, in moj hram je hiša mira in sprave. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus! pridi k meni! Darujem ti serce svoje; in ker tebe brez križa imeti ne morem, pridi s svojim križem, pripravljeno je serce moje, naj le tebe in sv. križ prav ljubim. Nobena nevolja, nobeno terpljenje me ne bo več k jezi ali mermranju spravilo, nikdar se nobenemu križu več ne ustavljam; zato pridi, krotko jagnje v moje serce! Amen.

Očenaš ... Češena ... Čast bodi ... Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

3. Postaja.

Jezus pervikrat pod križem pade.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, grešnik, jaz sem tako preganjan, da nikjer na zemlji prostora ne najdem, tudi v jaslicah ne smem v miru počivati. Kervoželjni Herodež mi po življenji streže, sovražni židovi se nad mene vzdigujejo, dokler mi križa na ramo ne denejo, in pod njegovo težo padam, ker me neusmiljeno vlačijo, sujejo in celo teptajo, kakor se červu godi. Daruj mi serce svoje, ali mirno in ločeno naj bo grešnega poželenja, kajti prevzetnosti, krega in nevošljivosti jaz ne prenesem, nečistost tvoja me pak naj bolj na tla podira. S temi grehi me iz serca celo preženeš. Ti nisem jaz dober? Daj mi serce svoje! — Zato zdehnem:

Pridi, moj Jezus, pridi! ti ležiš v terdih bodečih jaslicah, celo pod težkim križem. Darujem ti serce svoje, ter se odtihmal vsem gre-

hom popolnoma odpovem; le samo po tebi hrepenim, in ne bom poprej miren, dokler te ne najdem in nimam. O potolaži mi moje željno serce! Amen.

Očenaš ... Češena ... Čast bodi ... Usmili se itd.

4. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Sem prišel na svet zgubljenega človeka iskat, ali on mi ne da prebivališa, me ne pozna, ter mene in mojo premilo mater zametava: oslek in vlek sta me v jaslicah spoznala, le človek ne! O kako me to v serci boli! Kaj je mati moja pri srečanju na križnem potu do mene žalosti čutila, ker je mene in sebe zaverženo vidila! Daruj mi serce svoje, pa pohlevno, ki od greha nič ne vé, in boš potolažil mojo žalostno mater, in jaz bom prebival v tvojem serci. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Spoznam te za svojega rešnika, sej si ti vse časti in ljubezni vreden. Spoznam tudi, da je tvoja preljubenziva mati za tvojo in mojo voljo velike bolečine preterpela. Zato ponižno obžalujem svoje nesrečne grehe, s katerimi sem Jezusa in Marijo tolikokrat razžalil in tako malo častil. Bodita oba v mojem serci! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

5. Postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nesti.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! V Betlehemu nisem našel smilčnega serca, pod revno streho sem mogel prenočiti, ker so me vsi zaverгли; tudi Simon si ni upal mi pomagati križ nesti, ker se je mene sramoval, ljudi pak bal. Daruj mi serce svoje, pa zvesto

naj bo in usmilečno, ter božji volji celo vdano! Sej si ti po svojih botrih pri sv. kerstu na zástavo sv. križa proti prevzetnosti, hudiču in grešnemu mesu prisegnil; zato če te ravno greh vabi, ostani mi vender zvest in ne odstopi od mojih zapoved, zanašaj se na mojo milost, ki ti jo ponujam. Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! z veseljem ti ponujam prebivališče v svojem serci; o da bi bil vreden s tabo kakoršen koli križ potepéžljivo nositi! Ti si že ko majhno dete zaveržen, in jaz bi hotel brez križa živeti! Odpovem se vsem grehom, ostanem ti zvest do konca življenja! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

6. Postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Tebi, o človek, jaz vse dobro

in pravično želim, zato sem za te na osmi den pri obrezanji svojo predrago kerv prelil, in ti svojo ljubezen že rano pokazal. Po svoji podobi sem te bil vstvaril, pri svojem terpljenji sem ti v robcu svoje obličje k večnemu spominu zapustil, da bi me ne pozabil, temoč vedno me ljubil. Daruj mi serce svoje ali pa ne ljubi nikogar bolj od mene, ne imej zalezljive in skrivne prijaznosti z nevarnim in goljufnim svetom, ne ognusi svoje duše, ne svojega telesa, le pri meni iši nedolžnega veselja, da si boš upal na sodni den se pred menoj prikazati! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Moje serce te željno pričakuje. Kar bi me koli od tebe ločilo, hočem hitro s tvojo gnado opustiti, zakaj ti si mi naj ljubeznjivejši in dražejši vseh stvari na vsem svetu, le pri tebi išem vsega veselja, zato ne izbriši svojega obličja nikdar v mojem serci! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

7. Postaja.

Jezus pade drugikrat pod križem.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Komaj malo dišem in se gibljem, že me ljudje sovražijo in sem mnogim na potu. Že so me hoteli na smert obsoditi, pa ko nevoljno dete sem zbežal v egiptovsko deželo. Skozi tri in trideset let sem vsem ljudem na zemlji vso ljubezen, vse gnade in obilne dobrote skazoval, pa mesto zahvale so me iz mesta s križem gnali, in neusmilečno z nogami sovali. Daruj mi serce svoje, ali hvalžno naj bo, zakaj ako te jaz ne bi bil rešil, bi bil ti na večno pogubljen. Spoznaj mojo milostivo ljubezen, ne meči me več z vnebovpijočimi grehi pod križ na tla, ampak plačuj mi dobrote, da ubogim in siromakom davaš, kolikor si mi dolžen! — Zato zdehnem:

Pridi, moj Jezus, pridi! Le tebi samemu imam vse zahvaliti, kar na duši in telesu dobrega imam.

Resnično tvoji ljubezni sem hvalo dolžen, da nisem večno pogubljen. O da bi le tebe po tvoji neskončni ljubezni zmirom prav spoznaval, ter se tvojim sv. zapovedim popolnoma pokarjal! Amen.

Očenaš ... Češena ... Čast bodi ... Usmili se itd.

8. Postaja.

Jezus tolazi Jeruzalemske žene.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, ljuba duša, ko je mene svet sovražil, in grozovitno po mojem življenji stregel; tako da boje se za svoj kraljev sedež Herodež nedolžne otročice za mojo voljo pomoriti da, mislé, tudi mene med njimi najti. O kako žalovanje, kak joč so takrat uboge matere proti nebesam zagnale za svoje pobrane in umorjene otroke! — Tudi na mojem križnem potu so se nektare žene za meno bridko jokale, ki so me v neizmernih bolečinah zagledale. — Daruj mi svoje serce, ali mehko naj bo in žalostno zavoljo mojega

terpljenja in tvojih grehov; zakaj tudi zdaj še me veliko ljudi noče poznati in po mojih namestnikih poslušati, in me ne ljubiti. Za tega voljo jim moje terpljenje nič ne pomaga, za tega voljo jih bo veliko pogubljenih. Žaluj tedaj ti, moli rad in delaj pokoro za svoje in ptuje grehe! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Tebi darujem svoje serce, napolni mojo dušo s svojo lučjo in ljubeznijo. O moj mili pastir, kako močno ti za eno samo dušo žaluješ, kako malo pak vender jaz za svojo skerbim! O da bi jaz imel vseh ljudi serca v svoji oblasti, vse bi ti daroval k tvoji časti in hvali! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

9. Postaja.

Jezus pade tretjokrat pod križem.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Glej, jaz sem ko majhno dete v

Egiptu med nevernim in divjim ljudstvom živel, ki me ni ne poznalo, ne ljubilo; in ko sem se nazaj pridši skoz svoje nauke in čudeže zapuščenemu svetu razodeval, da sem mu pravi obljubljeni zveličar, me je slepo, prevzetno in nevošljivo ljudstvo še bolj zaničavalo, me križu podjarmilo, po pečinah vlačilo ter še z nogami taptalo. — Daruj mi serce svoje, ali ponižno in usmiljeno naj bo, ki rado vso resnico sprejme, ter bližnjemu v djanji pomaga, kajti tako serce je meni dopadljivo, takemu bom na sodni den obilno povernul. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Ali jaz vender nisem vreden, tebe vsega-mogočnega in naj svetejšega Boga v svojem serci stanovati, zakaj jaz sem prevelik grešnik in poln krivice, ti pak naj čistejši brez vsega madeža. O krotko jagnje! že trikrat na zemlji pod križem obnema-gaš, ino mene še k pokori ganuti ne moreš? Tega jaz daljše gledati ne morem. Vstani, Jezus! naj se k

tvojim nogam na tla veržem in te molim! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

10. Postaja.

Jezus do nagega slečen, ter z jesihom in želcem napojen.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Vidiš, v merzli zimi ležim majhno dete, ki si samo pomagati ne morem, v terdih jasliah! — Ko sem pak k terpljenju bil obsojen, je bilo moje telo neusmiljeno bičano, s ternjem kronano, s križem obloženo, vsega oblačila obropano in še z grenkim pitjem napojeno. O daruj mi svoje serce, ali čisto brez goljufnih ovinkov naj bo, trezno, zmerno in celó sramožljivo; kajti meseno poželenje je za me bridki želč, ki mi veliko žalost dela, ter me celo iz serca prežene. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Ti blaženo in ljubeznjivo dete! O da bi

vsaj imel vedno prav čisto, zmerno in sramožljivo serce, tebe povsodi razveseliti! Zato zarotim in prekolnem vse svoje grešno poželenje, bodi ti moje edino veselje, moja hrana. Nikdar več te ne bom z grehi žalil. O Jezus, naj moje serce sladkost tvoje ljubezni vsikdar okusi! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

11. Postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Sem bil majhen otrok, sem mirno v maternem krilu počival, zdaj pak inam svojo posteljo na terdem grozovitnem križi, kamor sem z bodečimi cveki za roke in noge pribit. Kaj se je vendar zgodilo? kaj le slepi svet z menoj počinja! Jeli sem kdaj s svojimi počutki grešil ali komu krivico delal? Ali me za

naj vekšega hudodelnika na zemlji sodijo? — Daruj mi, ljuba duša, boljši pokoj; tvoje lastno serce naj bo moje prebivališče. Zapri me v svoje serce, da me noben sovražnik iz njega ne prežene. — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Odklenem ti svoje serce, pojdi k meni, in ko hitro te bom imel, boš v meni zaklenjen in nikdo mi te ne bo več odvil. Zato obljubim na duši in telesu, na vseh počutkih čistega se zadržavati. Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

12. Postaja.

Jezus na sv. križu umerje.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Kadar me je moja preljubeznjiva mati v tempelju bila darovala, je nji sv. Duh po starem Simeonu oznanil, da bom veliko ljudem v padec postavljen in v spotiko. Zdaj tedaj je čas dotekel, ki

na križi med razbojnikoma v smertnih stiskah visim; moje dobrotljivo serce je po človečji hudobii tisti steber postalo, na katerega nespokorjeni grešniki svoje pušice nesramno streljajo; zraven tega še pak oni črez vse nehvaležni z ojstrim mečem dobrotljivo serce moje prežalostne matere prebadajo, kadar me ona umirati gleda. **K** najni tolažbi mi daruj svoje serce, naj bo noč in den k meni obernjeno, in na tvojo smert ne bom pozabil. — **Zato zdehnem:**

Pridi, o Jezus, pridi! O kako čudovitno je tvoja ljubezen s tabo ravnala! — V jaslicah si ležal med oslekom in volekom, na križi pak visiš med razbojnikoma; — pri jaslicah se je popevala pesem nebeška, pri križi se pak sliši preklijanje presvetega Boga; — pri jaslicah sta bila Jožef in Marija polna veselja, pod križem pak žalujeta Marija in Joanez; — v jaslicah ti zavživaš sladkost maternih pers, na križi pak okusiš jesih in

želeč. O ljubljeno serce Jezusovo, kaj je le slepi človek s tabo počel! Naj te na križi še umirajočega objamem, poljubim in molim! Amen. Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

13. Postaja.

Jezus v Marijnem naročji.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Ko sta me Jožef in Marija v tempeljnu zgubila, je bila njuna žalost tako velika, da bi se lahko kamenje raztopilo; in ko me je moja mati v svojem rahlem krilu mertvega premišljavala, bi se nji lahko serce v persih od prevelike žalosti razpočilo, ko bi je v ti slabosti ne bila božja gnada podpirala. — Daruj mi serce svoje, in naj le vsikdar tudi Marijnemu enako ostane! zakaj le samo ponižno, čisto, pokorno in poterpežljivo serce se meni dopade. Ne pozabi matere moje, koliko dobrot ti je na zemlji pripravila, rad jo častuj, ter jo drugim za počeseenje priporočavaj! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! uči me, naj Marijo, tvojo milostivo mater vredno ljubim, častim in hvalim! O Marija! daj, da Jezusa več ne zgubim, naj njega in tebe več ne žalim, in naj tudi moje serce v tvojem varstvu sladek pokoj najde! Amen.

Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

14. Postaja.

Jezus v grob položen.

O Jezus, molimo te i. t. d.

Premišljavanje.

Premilo dete moje, daj mi serce svoje! Jaz sem od dvanajstega do tridesetega leta v Nazaretu na skrivnem živel v popolnoma pokoršini pri svojih starših, ko sem pak na križi umerl, sem tudi tri dni v grobu bil skrit in pod zemljo zavarvan. — Če ti, o grešnik! pred svojimi zapeljivci in sovražniki hočeš skrit živeti v miru, v pobožnosti in moji službi, pridi k mojemu sercu, priteci k mojim peterim ranam, ljubi preblago po-

koršino in sveto samoto, ter beži pred goljufnim svetom, kajti pravi mir le v meni najdeš! — Zato zdehnem:

Pridi, o Jezus, pridi! Zakrij se v moje serce in vzemi v njem prebivališče, da bom potem pred vsemi sovražniki s tabo zavarvan. O Jezus! ostani pri meni nocoj in vselej, jaz pak pri tebi, naj bo moje in tvoje serce samo eno, in bom jaz tvoj in ti moj. Amen.
 Očenaš... Češena... Čast bodi... Usmili se itd.

Dokončna molitev.

O Jezus! tebi naj bo vsa čast in hvala, ki si mi priložnost dodelil, v tem sv. tempeljnu tvoj sv. križni pot obiskati in tvoje bridko terpljenje premišljevati! S čim hočem tvojo tako veliko ljubezen do mene revnega grešnika povernuti? Zavoljo mene si človek postal, si tri in trideset let v naj vekši revšini, v grozovitnih mukah, sovra-

ženji in zapušenji živel; celo že ko majhno dete si križ na svojo ramo vzel, ter ga nisi dal od sebe poprej, dokler nisi na njem bridke smerti umerl. Zdaj še pak vedno med nami ko naj dobrotljivejši prijatelj v presvetem Zakramentu ljubeznjivo prebivaš, kjer te vsak ljubiti, častiti, moliti, hvaliti in celo za večno zveličanje pod krušno podobo zavživati more. Ino za to svojo ljubezen nič drugega ne želiš, ko da te tudi mi z gorečim srcem ljubimo. O sedaj se hočem svojega serca znebiti; naj bo od zdaj vse tvoje, sej sem ti ga pri obiskavanji križnega pota dnes tolikokrat obljubil in daroval. Priporočim ti tudi vse uboge verne duše v vicah, zlasti taiste, za ktere sem posebno dolžen moliti; naj jim bo dnešnji den, den veselega rešenja in prihoda k večnemu zveličanju. O Je-

zus, tebi živim; o Jezus, tebi umerjem; o Jezus, tvoj sim živ in mertev! Amen.

Litanije

sladkega Jezusovega imena.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, rešnik sveta,
 Bog sv. Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, sin živega Boga,
 Jezus, sin prečiste device,
 Jezus, naj mogočnejši,
 Jezus, naj popolnejši,
 Jezus, naj častitljivejši,
 Jezus, naj čudovitnejši,
 Jezus, naj veselejši,
 Jezus, naj ljubeznjivejši,
 Jezus, čistejši kakor solnce,
 Jezus, lepši kakor mesec,
 Jezus, svetlejši kakor zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, naj ponižnejši,
 Jezus, naj ubožnejši,
 Jezus, naj krotkejši,

usmili se nas!

Jezus, naj poterpežljivejši,
 Jezus, naj pokornejši,
 Jezus, naj čistejši,
 Jezus, naj pohlevnejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našega življenja,
 Jezus, naše pribežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetega zadržanja,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,
 Jezus, bogastvo vseh revnih,
 Jezus, dragi kamen,
 Jezus, bramba popolnosti,
 Jezus, dobri pastir svojih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotā,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očkākov,
 Jezus, svetovavec prerokov,
 Jezus, mojster apostolov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučēnikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, žēnih čistih duš,
 Jezus, lepota vseh devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se nas!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv; usliši nas, o Jezus!

Vsega zlega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Pregrešnih priložnost,
 Prelomovanja tvojih svetih zapoved,
 Večne smerti,
 Skoz skrivnost svojega včlovečenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoje bičanje,
 Skoz svoje kronanje,
 Skoz svojo smert na križu,
 Skoz svoje znotranje in zunanje terpljenje,
 Skoz svoje vstajenje,
 Skoz svoj vnebohod,
 Skoz svojo nebeško čast,
 Skoz prošnjo svoje presvete matere,
 Skoz prošnjo vseh svetnikov,

reši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš . . .

Molimo.

O Bog, ki si častitljivo ime našega Gospoda, svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa, svojim vernim ljubeznjivo in sladko, hudobnim duhom pak, ki to sveto ime slišijo, strašno storil; dodeli milostivo: da bojo vsi, ki to presveto ime na zemlji kličejo in častijo, sladkost tvoje tolažbe na zemlji prejemali, ter večno veselje in zveličanje v nebesih uživali.

O dobrotljivi Jezus! prosim te po tvoji presveti rešnji kervi, ktero si za nas grešnike do zadnje kaplje prelił; operi vse moje grehe, ter na me ubogega grešnika poglej, ki te po tvojem sladkem imenu za odpušanje grehov ponižno prosim in k tebi z zgrevanim srcem kličem. **O** ime Jezus! ime sladko in ljubeznjivo, ime veselo in mogočno! bodi mi milostivo, ne zapusti me, da bi v večno pogubljenje padel, ampak vzemi me v število izvoljenih! **O** Jezus! vlij v moje serce svojo milost, pravo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen, serčno grevengo in stanovitnost se poboljšati, prelepo ponižnost, čistost in poterpežljivost, in vse

druge meni k zveličanju potrebne čednosti, da ti bom zamogel zvesto in pravično služiti in le v tebi svoje serce razveselovati.

V globoki ponižnosti svojega serca padem zavoljo tvojega prečastitega svetega imena pred te na kolena, o preljubeznjivi Jezus! spoznam tvojo naj vekšo visokost, katero vsi angelji molijo, in se z njimi sklenem, hvaliti te in iz vse duše povikšavati. Tebi, svojemu naj ljubeznjivejšemu prijatelju, zročujem s terdnim zaupanjem vse svoje potrebe in stiske, vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te pohlevno prosim, hiti mi po obilnosti svojega usmiljenja na pomoč! O Jezus! reši me vsega zlega in daj meni in vsem gnado stovitnosti v tvoji ljubezni; da se v hudobijah ne vtopimo, temoč se po tvojih sv. zapovedih zvesto ravnamo. Oberni svoje obličje od mojih grehov, in izbriši mi ves dolg! Grozno mi je žal, da sem te kdaj razžalil, zato te iz celega serca za odpušanje prosim. Obljubim v tvojem sv. imenu vsak den vstati in zaspati, tudi vse svoje molitve, dela in opravila začeti

in dokončati. Vodi moje serce, o Jezus! da samo to hoče in želi, kar je tebi dopadljivo; — vodi moj jezik, da z njim tvojo čast povikšavam, bližnjega pak ne ranim; — vodi moje misli, djanje, nehanje in vse stopinje vsega življenja po poti svojih svetih zapoved, in obiši me večkrat s svojo sveto gnado, da vse svoje opravila s čistim namenom začnem in dokončam tebi v daritvo. Po tem revnem življenji mi pak ohrani obilno plačilo mojega truda po svojem milostivem imenu v večnem zveličanji, da te tamkej vekomaj častim in hvalim. Amen.

Litanije

presvetega rešnjega telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, rešnik sveta,

Bog sv. Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji sam sebe učencem zavžiti dal,

} usmili se nas!

Jezus, kateri si v presvetem Zakramentu
 ko živi Bog resnično pričujoč,
 Jezus, živi kruh, kateri si z nebes prišel,
 Jezus, kruh angeljev,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatura kruh,
 Jezus, skrivni Bog in zveličar,
 Jezus, studenec vse milosti,
 Jezus, veden in najčistejši dar,
 Jezus, nekervava daritva novega zakona,
 Jezus, nedolžno jagnje božje,
 Jezus, skrivna mana,
 Jezus, beseda, ki je meso postala,
 Jezus, naj svetejši Zakrament,
 Jezus, naj vekša skrivnost božja,
 Jezus, spomin čudežev božjih,
 Jezus, pravo znamenje božje ljubezni,
 Jezus, Zakrament večne ljubezni,
 Jezus, skrivnost katoliške vere,
 Jezus, dar sprave za žive in mrtve,
 Jezus, mila obramba v skušnjavah,
 Jezus, premogočno orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,
 Jezus, naj imenitnejši vseh božjih darov,
 Jezus, spomin Gospodovega terpljenja in
 njegove smerti,
 Jezus, presveta Gospodova večerja,
 Jezus, naj vekše veselje pobožnih duš,
 Jezus, naj vekša dobrotta vernih kristjanov,
 Jezus, presladek živež naših duš,
 Jezus, moč slabih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,

usmili se nas!

Jezus, pomoč zapušenih, usmili se nas!
 Jezus, popotnik v večnost, usmili se nas!
 Jezus, zastava večnega življenja, usmili se nas!
 Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv; usliši nas, o Jezus!

Vsega zlega,
 Vsega greha,
 Nevrednega sv. obhajila,
 Poželovanja mesa,
 Poželovanja oči,
 Prevzetnosti življenja,
 Vseh grešnih priložnost,
 Vseh skrivnih skušnjav,
 Zalezovanja hudobnega duha,
 Vseh dušnih in telesnih nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,
 Z ljubeznijo, s katero si ti sv. Zakrament
 ustanovil,
 Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji večerji
 apostole obhajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi nas v presv.
 rešnjem telesu živiš,
 Z ljubeznijo, s katero se v tem presv.
 Zakramentu za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tem Zakramentu
 božji pravici zadostuješ,
 Z ljubeznijo, s katero nevrednim kristja-
 nom zanašaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem presv. Zakra-
 mentu toliko nečasti preterpiš,
 Z ljubeznijo, s katero s stola milosti tako
 usmiljeno na nas gledaš,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero nas tako dobrot-
ljivo poslušavaš,

Z ljubeznijo, s katero nam v tem presv.

Zakramentu obilno gnad skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v tem presv. Zakra-
mentu do konca sveta per nas ostaneš,

Mi ubogi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam vse naše grehe odpustiš,

Da nas v živi veri v ti presv. Zakrament
poterdiš in obderžiš,

Da v naših sercih terdno upanje v ti naj
svetejši Zakrament obudiš,

Da v naših sercih gorečo ljubezen do tega
presv. Zakramenta pomnožiš,

Da našo pobožnost k temu presv. Zakra-
mentu ohraniš,

Da nam gnado daš, vselej vredno se ob-
hajati,

Da nam sad presv. Zakramenta obilno
dodeliš,

Da češenje naj svetejšega Zakramenta
med nami pomnožiš,

Da vso nečast od presv. Zakramenta od-
verneš,

Da svojo sv. cirkev vižáš in ohraniš,

Da vsem, ki v te verujejo, luč prave
vere dodeliš,

Da naše misli k nebeškim željam po-
vzdigneš,

Da naše serca s svojim milostivim obiska-
vanjem razveseliš,

reši nas,
o Jezus!

te prosimo, sliši nas!

Da nam vselej veselje nad presv. Zakramentom v serce daš,

Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,

Da nas na konci življenja z nebeško popotnico previdiš,

Da nas poslednji den k večnemu življenju obudiš,

Da vsem vernim dušam večni mir in pokoj podeliš,

Da nas na sedežu svoje milosti uslišati hočeš,

Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš ...

Molimo.

Pohvaljen in moljen bodi brez konca, premili Jezus, v presvetem rešnjem telesu, moj Bog, odrešnik in zveličar! Terdno verujem, da si v tem presvetem Zakramentu ko živi Bog z dušo in telesom resnično pričujoč; zato te molim v ponižnosti svojega serca. Upam in se

te prosimo, sliši nas!

zanašam na tvojo neskončno milost in dobroto, da mi boš odpustil moje grehe, ki jih iz serca obžalujem. Ljubim te iz celega serca, tebe svojo naj vekšo dobroto. Serčno se ti zahvalujem za vse neprešteviline milosti, ki si mi jih od začetka mojega življenja do zdaj skazal. Pozdravljam te, o Jezus! v tem presvetem Zakramentu, svojega naj boljšega prijatelja in ljubeznjivega brata, svojega dobrotljivega očeta in edino ljubezen! —

O moj Jezus! ljubim te, in z veseljem te obišem v tem presvetem Zakramentu, ljubim te iz vsega serca, iz vse duše, iz vse moči, ljubim te čez vse. O bodi mi jezerokrat ljubljén, hvaljen in čéšen Bog Oče, Sin in sv. Duh! Goreče želim to dolžno hvalo tolikokrat ponoviti, kolikor je peska v morji, kolikor je kaplje v vodi, listja na drevji, zvezd na nebu, angeljev v nebesih, ljudi na zemlji in trave na polji! O da bi te ljubil, kakor te ljubijo vsi angelji in svetniki v nebesih in vsi pravični po vsem svetu! — O zakaj sem te, preljubi Jezus! tako pozno v presvetem Zakramentu prav spoznavati in ljubiti začel, ker si me ti ljubil, prejden sem bil rojen! Joj za tisti čas, v

kterem je bilo moje serce od tebe ločeno, da najč nisem zmislil na te! Zato žaluje vedno moje serce in terpi silne bridkosti, ker te tako dolgo nisem spoznal. — K tvojim nogam se tedaj v ponižnosti na svoje kolena veržem, objokaje svojo dozdanzo slepoto in nehvaležnost, ter udarim z očitnim grešnikom na svoje popolnoma zgrevano serce, rekoč: **O** bodi meni nevrednemu in prevelikemu grešniku milostiv!

O Jezus! kako daleč te je tvoja ljubezen peljala! Bolj ti je bilo mar za naše zveličanje, kakor za svojo božjo čast. Previdil si od vekomaj že naprej, kar mi zdaj z žalostjo gledamo, da le redki tebe v tem naj svetejšem Zakramentu spoznavajo; da njih je celo malo, ki bi te, kakor je dolžnost, v presvetem rešnjem telesu obiskavali in molili. Groza me tudi obhaja, ko premišljujem, kolikokrat so ti neverci silno nečast storili in s tim presvetim Zakramentom nepošteno delali in te gerdo zasramovali. Velika žalost me popada, ker viditi moram, da se celo pravoverni kristjani znajdejo, ki te tukej v tabernakeljnu shranjenega nikoli ali le redko obiskavajo in ne molijo, in te še celo s svojim razujzdanim ve-

denjem in grešnim zaderžanjem brez straha in prevzetno v tvojih sv. cirkvah žaliho. — O kaj še le ti preterpeti moraš od grešnikov, ki tebe, o Jezus! v presvetem Zakramentu z nevrednim obhajilom v svoje nečiste in nespokorjene serca tišijo! — Koliko žalosti in nečasti ti zadevajo prevzetni kristjani tudi pri sv. mešah in procesijah s presvetim rešnjim telesom! Ino — čez vse to ti poterpežljivo molčiš!! — O moj Jezus! ko bi mi bilo dano, s svojimi solzami ali tudi s svojo kervjo tiste nesrečne kraje po vsem svetu omiti, na katerih se tvojemu presvetemu rešnjemu telesu nečast dela, o kako rad bi storil! Ker mi je pak to nemogoče, za tega voljo sklenem tebe prihodnjič, kadarkoli bom mogel, v tem presvetem Zakramentu obiskavati in ponižno moliti. O da bi bil tako srečen, svoje lastne grehe izbrisati in tudi vse tisto zaničevanje popraviti, ki ti ga nehvaležni ljudje v presvetem Zakramentu delajo! — Odpusti, o milostivi Jezus! mojemu in vsem človeškim sercem, ki so se zoper tebe pregrešile, prizanašaj nam in ne šteј nam za greh, kakor smo si zaslužili, temoč bodi nam milostiv, ki ti poboljšanje obljubimo. Amen.

Prošnja do matere božje.

Presveta in prečista devica Marija, moja preljubeznjiva mati! jaz med vsemi naj revnejši grešnik pribežim dnes pri obiskavanji presv. rešnjega telesa tudi k tebi; zakaj za Jezusom si naj vekše hvale in časti vredna, ki si mogočna priprošnjica pri Bogu, edino upanje in pribežališe, in mila tolažnica grešnikov! — Pred tabo, o nebeška kraljica! se uklanjam, ter te zahvalujem za tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih dozda od Boga sprosila, posebno ker si s svojo mogočno priprošnjo zabranila, da še nisem večno pogubljen, kakor sem si bil zaslužil. — Iz serca te ljubim, in iz ljubezni do tebe terdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje čednosti hvaležno nasledovati; in si prizadevati, kolikor mi bo mogoče, da tudi druge napeljavam, da bodo želeli te ljubiti in tebi služiti. Vzemi me v število svojih otrok, in brani me vseh sovražnikov moje duše, ker se kam inam ne vem obrniti. Sprosi mi pri Bogu potrebno pomoč, da bom zamogel do konca svojega življenja vse skušnjave popolnoma premagavati,

pravo resnično pokoro delati, božje in cirkvene zapovedi na tenko spolnovati, svoje življenje poboljšati in enkrat srečno umreti! Za vse to te prosim, moja preljubeznjiva mati! ne zaverzi moje prošnje, pomagaj mi v življenji in smerti, skaži nad menoj, da si resnično moja mati, moja naj boljša mati! Amen.

Litanije

Jezusovega bridkega terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,
 Bog Sin, rešnik sveta,
 Bog sv. Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živega Boga,
 Jezus, Sin prečiste device Marije,
 Jezus, Sin Davidov,
 Do smerti žalostni Jezus,
 Kervavi pot prelivajoči Jezus,
 Od angelja pokrepčani Jezus,
 Od Judeža izdani Jezus,
 Od židov ulovljeni Jezus,
 Z vervmi zvezani Jezus,
 K krivičnim sodnikom peljani Jezus,

usmili se nas!

Anazu predpostavljeni Jezus,
 V obličje udarjeni Jezus,
 Od Kajfeža zasramovani Jezus,
 Pred Pilatužem zatoženi Jezus,
 Od Herodeža zaničevani Jezus,
 Svojega oblačila obropani Jezus,
 K stebru privezani Jezus,
 Neusmiljeno bičani Jezus!
 Z bodečim ternjem kronani Jezus,
 Z rudečim plajšem ogernjeni Jezus,
 Ljudstvu predpostavljeni Jezus,
 K smerti obsojeni Jezus,
 Križ noseči Jezus,
 Pod križem padajoči Jezus,
 Na križ pribiti Jezus,
 Na križi razpeti Jezus,
 S križem povikšani Jezus,
 Na križi viseči Jezus,
 Za sovražnike moleči Jezus,
 Od Očeta zapušeni Jezus,
 S smertjo boreči Jezus,
 Svojo dušo izročivši Jezus,
 S sulico prebodeni Jezus,
 S križa sneti Jezus,
 Od svoje matere obžalovani Jezus,
 Z miro pomaziljeni Jezus,
 K pokopališu preneseni Jezus,
 V grob položeni Jezus,
 Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv; usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega,
 Svoje jeze,
 Svojih kaštig,

reši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Prevelike žalosti,
 Nevarnih težav,
 Velikih skušnjav,
 Smertne sile,
 Obupanja,
 Duhovnih in telesnih sovražnikov,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večnega pogubljenja,
 Skoz svoje bridko terpljenje in svojo
 smert,

Skoz svoje velike rane in bolečine,
 Skoz svoje zdihavanje in solze,
 Skoz svojo nagoto in osramotenje,
 Skoz svojo krotkost in poterpežljivost,
 Skoz svoje boleče bičanje,
 Skoz svoje bodeče kronanje,
 Skoz svoje belo in rudeče oblačilo,
 Skoz svoj križ in oistre eveke,
 Skoz svojo gobo in sulico,
 Skoz svoje bridko pitje,
 Skoz svoje smertne nadloge,
 Skoz izročenje svoje duše,
 Skoz nagnjenje svoje glave,
 Skoz svojo bolečo smert,
 Skoz svojo predrago kri,
 Skoz svoje petere rane,
 Mi ubogi grešniki,

Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nam v vseh nevarnostih k pomoči
 pritekaš,

Da nas v naši revšini tolažiš,
 Da nam naše nadloge lehkotiš,

reši nas, o Jezus!

te prosimo,
 sliši nas!

Da nas v preganjanji braniš,
 Da nas v obupanji okrepčaš,
 Da nam ob smertni uri k pomoči pri-
 tečeš,
 Da nas pogubljenja obvaruješ,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi
 nam, o Jezus!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši
 nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili
 se nas, o Jezus!

te prosimo,
 sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš . . .

Molimo.

O ljubeznjivi Gospod Bog, Jezus
 Kristus! ker si k odrešenju sveta iz ne-
 skončne ljubezni do človeškiga roda hotel
 rojen, obrezan, od Judov zaveržen, od
 Judeža s kušcom izdan, z vervmi zve-
 zan, kakor nedolžno jagnje božje k smerti
 peljan, in pred nevredno obličje Anazovo,
 Kajfeževo, Pilatuževo in Herodeževo ne-
 spodobno postavljen, od krivih prič tožen,
 neusmiljeno bičan, zaničevan, zapljevan,
 s ternjem kronan, za uho udarjen, s
 terstiko tolčen, črez oči zavezan, obla-
 čila obropan, s cvekmi na križ pribit, s

križem povikšan, med razbojnika postavljen, z želcem in jesihom napojen in s sulico preboden biti. — O preljubeznjivi Gospod! po tih svojih presvetih mukah in terpljenji si me odrešil, ktere sem si jaz, ne ti zaslužil; iz ljubezni do mene si jih ti prestal. Zato jaz nevredni grešnik tvoje sveto terpljenje počastim z naj vekšo pobožnostjo in hvalo. Skoz sv. križ in bridko smert in nedolžno serce, ki je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me, o Jezus! večnih muk, in stori dobrotljivo, da tudi mene tje pripeljaš, kamor si pripeljal spokorjenega razbojnika, ki je na tvoji desni strani križan bil. Amen.

Zdihavanje k žalostni materi božji.

O presveta, dobrotljiva devica in mati božja! jaz padem pred tvojimi sv. nogami na svoje grešne kolena, ter te goreče iz celega serca prosim skoz bridko tvoje zapušenje, kadar si svojega ljubeznjivega Sina Jezusa tepenega, kronanega, križanega, vsega kervavega in oranjenega vidila svojo dušo nebeškemu Očetu zročiti. O preljubljena mati! skoz

toto svoje bridko terpljenje nikar me ne zapusti v mojih težavah in nadlogah, da bi serčnost zgubil in obupal; odvrčaj od mene vse bolečine, kugo, lakoto, nevarno povodenj, točo, hudo vreme, škodljiv ogenj in vse dušne in telesne nesreče. O premila mati! nikar me ne zapušaj v tem časnem življenji, posebno ob moji poslednji uri! — Ne zapusti me, kadar bom na smertni postelji bolen ležal od vsega sveta zapušen, — ne zapusti me, kadar mi bo merzla rosa po lici tekla; — ne zapusti me, kadar me bodo peklenške skušnjave v silni bolezni motile, in me v obupanje spraviti si prizadevale; — ne zapusti me, kadar moj suhi jezik ne bo mogel več teh presvetih imen: Jezus, Marija in sv. Jožef izreči; — ne zapusti me, kadar moje kalne oči tvoje sv. podobe ne bodo več gledati mogle; — ne zapusti me, kadar svojih slabih rok ne bom mogel proti tebi stegnuti; — ne zapusti me, kadar bo grenka smert boječo dušo strašila in trepeče serce utergala; — ne zapusti me, kadar se bo moja uboga duša od telesa ločila. — O ne zapusti me, kadar se bo moja revna duša polna straha pred ostrega sodnika

Jezusa Kristusa postavila! — O Marija!
 upanje vseh zgrevanih grešnikov, veselje
 žalostnih, premila tolažnica tim, ki so
 v smertni sili; — ne zapusti me, da
 bom po tvoji mogočni priprošnji na desno
 stran postavljen, in da bi moja uboga
 duša vredna postala, v svetem raji s tabo
 in z vsemi izvoljenimi brez konca se
 veseliti! Amen.

O Jezus, z Marijo, materjo svojo,
 Imej priporočeno dušo mojo!

Litanije

k žalostni materi Marii.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,

Bog Sin, odrešnik sveta,

Bog sv. Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta božja porodnica,

Sveta devic devica,

Mati Kristusova,

Prežalostna mati,

Solz polna mati,

Zapušena mati,

} usmili se
nas!

} prosi za nas!

Mati brez vse tolažbe,
 Od svojega Sina ločena mati,
 Z mečem prebodena mati,
 Bolečin opešana mati,
 V bridkost vtopljena mati,
 Naj bolj žalostna mati,
 Izvir in potok solz,
 Zapopadek vsega terpljenja,
 Ogledalo poterpežljivosti,
 Pečina stanovitnosti,
 Roka zaupanja,
 Pribežališe zapušenih,
 Obramba preganjanih,
 Premagovavka nevernih,
 Tolažba vseh revnih,
 Vračitvo bolenikov,
 Moč slabih,
 Zaupanje brodnarjev,
 Pomirjenje na morji,
 Zgodnja denica,
 Zvezda odrešenja,
 Strahovitnost nemirnim,
 Pribežališe žalostnih,
 Pomočnica zapušenih sirot,
 Vrednost vseh pravovernih,
 Oko prerokov,
 Palica apostolov,
 Krona mučenikov,
 Luč spoznovavcov,
 Dragi kamen devic,
 Tolažba ubogih udov,
 Veselje vseh svetnikov,
 Kraljica angeljev,

prosi za nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Češena si Marija . . .

Molimo.

O mati mojega Gospoda in mati vseh zapušenih sirotic! mati taistih nadložnih grešnikov, ki so Boga svojega prelubeznjivega Očeta zgubili! k tebi ponižno pribežim in te poln otročjega zaupanja za svojo mater in zagovornico zvolim. — Zato pričam in prisegnem pred nebom in zemljo, da nobene druge matere imeti ne želim, razun tebe! Da bi pak tvoje ljubezni vreden postal, terdno sklenem, ničesar ne storiti, kar bi tebi ne dopadlo; marveč vse spolnovati, kar se tebi in tvojemu prelubeznjivemu Sinu dopade. Tebe hočem za naprej spoznavati kakor mater, ljubiti kakor mater, slušati kakor mater, k tebi tudi vselej pribežati, kakor dete k svoji materi. Zato te milo prosim, vzemi me za svojega

otroka, in se proti meni nevrednemu
 kakor mati skazuj. Če sem bolen, me
 ozdravi; če sem žalosten, me razveseli;
 če sem v nevarnosti na duši in na telesu,
 me reši; če bom hudo skušavan, me
 ohrani; če sem nepokojnega serca, me
 pomiri; če ne vem, kaj mi je storiti, me
 vodi Marija dobrega sveta; če me smertne
 bridkosti obdavajo, mi priteci na pomoč;
 če bom na smertni postelji zadnjo uro
 od vseh zapušen, le nikar me takrat ne
 pozabi; — temoč spomni se, da še na
 svetu ni bilo slišati, da bi kdo bil za-
 pušen, kateri je k tebi zaupljivo klical.
 Zato padem k tvojim nogam, ter zdiho-
 vaje k tebi kličem, rekoč:

Za svojo mater zvolim tebe,
 Za svoje dete spoznaj mene;
 Ko dete hočem ljubiti tebe,
 Ko mati tudi ljubi mene!

Litanije

k svetemu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,	}	usmili se nas!
Bog Sin, odrešnik sveta,		
Bog sv. Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,	}	
Sveta Marija, nevesta sv. Jožefa,		
Sveti Jožef, sin Davidov,		
Sveti Jožef, ženin device Marije,		
Sveti Jožef, varh Marijnega devištva,		
Sveti Jožef, krušni Jezusov oče,		
Sveti Jožef, naj vikši med očaki,		
Sveti Jožef, zgled vsem zakonskim,		
Sveti Jožef, hišnik in oskerbnik Jezusov,		
Sveti Jožef, zvesti služebnik božji,		
Sveti Jožef, pridni zakonski mož,		
Sveti Jožef, rajska lilija,		
Sveti Jožef, v sveti ponižnosti močno uterjen,		
Sveti Jožef, božjim in deželskim posta- vam vselej pokoren,		
Sveti Jožef, ki si prvi z Marijo Jezusa častil in molil,		
Sveti Jožef, ki si z Jezusom v Egipt bežal,		
Sveti Jožef, ki si Jezusa tri dni iskal,		
Sveti Jožef, ki si Jezusa v tempeljnu ve- selo našel,		
Sveti Jožef, ki si v Nazaretu v miru in svetosti živel,		
Sveti Jožef, zgled perprave k srečni smerti,		
Sveti Jožef, ki si v Jezusovih rokah sladko umerl,		
Sveti Jožef, pomočnik umirajočih,		
Sveti Jožef, oče vseh revnih,		

prosi za nas!

Sveti Jožef, častitljivi varh naše dežele,
 Sveti Jožef, zvesti tovarš popotnikov,
 Sveti Jožef, tolažnik v smertnih bridkostih,
 Sveti Jožef, varh nedolžnih duš,
 Sveti Jožef, zgled deviškega življenja,
 Sveti Jožef, zgled zadovoljnosti v svojem
 stanu,

Sveti Jožef, zgled prave ponižnosti,
 Sveti Jožef, zgled hitre pokoršine,
 Sveti Jožef, zgled trdnega zaupanja na
 božjo previdnost,

Sveti Jožef, pribežališe v naših težavah,
 Sveti Jožef, zgled zvestobe vsem roko-
 delcem,

Sveti Jožef, zgled mladosti,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa daroval,
 Sveti Jožef, ki si Jezusa črez vse ljubil,
 Sveti Jožef, ki si z Jezusom in Marijo
 sveto živel,

Sveti Jožef, kteremu je bil Jezus pokoren,
 Sveti Jožef, naš priprošnjik pri Bogu,
 Sveti Jožef, pomočnik vernim dušam,
 Sveti Jožef, prijatelj angeljev in svetnikov,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi
 nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši
 nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili
 se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš ... Češena ...

prosi za nas!

Molimo.

O moj Bog! ki si svetega Jožefa, revnega pa pravičnega moža, ženiha prečiste device Marije in rednika svojega preljubeznjivega Sina izvolil, dodeli mi na njegovo prošnjo čisto dušo in neomadežvano telo. Daj mi milost, po njegovem zgledu tebi vselej pokoren in stanoviten biti, da popolnoma pravično živim in srečno umerjem. Ohrani me v svoji ljubezni, in podeli mi po tem revnem in bridkem življenji nebeško veselje po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdihavanje k Jezusu, Marii in sv. Jožefu.

Jezus, Marija in sv. Jožef! živeli ste na zemlji v pridni delavnosti, neznani svetu, v nizkem stanu in tihem miru, svetejši od vseh drugih. Oh! zadobite mi spoznanje, da še ne živim sveto, ako samo molim, zdihujem in žalosten obraz kažem; ampak če po vašem zgledu božjo voljo in dolžnosti svojega stana zvesto spolnujem, dobre dela po svoji moči opravljam, se greha varujem, svoje roke pri delu, serce pa per Bogu imam.

Jezus, Marija in sv. Jožef! težav

in nadlog, bridkost in preganjanj ste veliko preterpeli, pak ste bili vendar zadovoljni in veseli. Oh storite, da bom rad delal, da bom s tem, kar mi Bog po moji pridnosti in mojem trudu da, popolnoma zadovoljen; da tam na unem svetu kaj boljšega pričakujem; da lepi mir ljubim, in se do taistih, s kterimi vkupej živim, krotkega in poterpežljivega skazujem; po tem takem bo tudi moje serce vedno zadovoljno in veselo.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vaš lep zgled bodi vsem otrokom in staršem vedno pred očmi, in naj nas vse k nasledovanju podboduje, da bodo vaše sladke imena na smertni postelji za nas tolažne. Ljubezen, mir in edinost naj bo po vseh hišah, kakor ste bili tudi vi eno serce, ena duša. Tako bo tudi povsod sreča in blagoslov božji, dokler k vam v nebesa ne pridemo in večnega zveličanja ne dosegnemo. Amen.

Dokler živim, se k vam glasim,

Jezus, Marija, Jožef!

V ti sili zdaj, do smert' vselej

Jezus, Marija, Jožef!

Mislim na vas, jaz vsaki čas

Jezus, Marija, Jožef!

Se vam ze vsem priporočim,

Jezus, Marija, Jožef!

Duša, telo naj vaše bo,
 Jezus, Marija, Jožef!
 Terdno na vas zaupam jaz,
 Jezus, Marija, Jožef!
 Ne ločite od mene se
 Jezus, Marija, Jožef!
 V gnad' ločit' se pomagajte
 Jezus, Marija, Jožef!
 Sovražnike odženite
 Jezus, Marija, Jožef!
 Spremite me v nebesa tje
 Jezus, Marija, Jožef!

Jezus, Marija in sv. Jožef! bodite
 vselej v mojem serci, v mojih mislih, v
 mojih ustih, na mojem jeziku, moja zadnja
 misel, moja zadnja beseda, moje zadnje
 zdihtavanje! Amen.

Litanije

v čast svetega Alojzja.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,	}	usmili se nas!
Bog Sin odrešnik sveta,		
Bog sv. Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		
Sveta Marija, prosi za nas,		

Sveti Alojzi,
 Ti angeljski mladeneč,
 Ti varh kerstne nedolžnosti,
 Ti zgled čistosti,
 Ti ojstri spokornik,
 Ti zgled ponižnosti,
 Ti ljubec uboštvā,
 Ti prijatelj molitve,
 Ti dar ljubezni do bližnjega,
 Ti goreči častivec presvetega Zakramenta,
 Ti rejenec device Marije,
 Ti pomočnik mladosti,
 Ti razgled duhovnov,
 Ti lepota jezuitarskega reda,
 Ti skrivni mučenik,
 Ti varh čistosti,
 Ti svetovavec pri izvoljenji stana,
 Ti zgled stanovitnosti,

Sveti Alojzi,
 Da se v svetem strahu vsakega greha
 ogibamo,
 Da prav čisti na duši in telesu Bogu
 služimo,
 Da skesanega in spokornega duha dobimo,
 Da se nečimernosti sveta varujemo in jo
 zaničujemo,
 Da bomo goreči pri molitvi,
 Da vselej kakor vpričo Boga živimo,
 Da angeljski kruh pogostem vredno in
 hvaležno prejemljemo,
 Da smo zvesti častivci in rejenci prečiste
 device,

prosi za nas!

Da v ljubezni do Boga in bližnjega
 zmirom bolj rastemo,
 Da v dobrem do konca stanovitni osta-
 jamo,

} prosí za
 nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi
 nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši
 nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili
 se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš...

Molimo.

O sv. Alojzi, angeljski mladeneč!
 jaz, tvoj naj nevrednejši častitelj, ti pri-
 poročam čistost svoje duše in svojega
 života. Prosim te po tvoji angeljski či-
 stosti, priporočaj me nedolžnemu jagnjetu
 Jezusu Kristusu, in njegovi presveti ma-
 teri, vseh devic devici in obvaruj me
 smertnega greha. Ne pripusti, da bi se
 s kakim nečistim grehom ognusil, temoč
 odverni, kadar me vidiš v skušnjavi ali
 v grešni nevarnosti, od mojega serca vse
 nečiste misli in neporedno poželenje. Zbudi
 v meni živ spomin na večnost in na kri-
 žanega Jezusa, pomagaj mi, da globoko

v serci čutim strah božji, in napolni me z ljubeznijo, da bi, ker te na zemlji nasledujem, zaslužil se s tabo enkrat pri Bogu v nebesih veseliti. Amen.

Zdihavanje k Jezusu za dar čistosti.

Moj ljubeznjivi Jezus! ki me toliko ljubiš, da v mojem serci prebivati želiš, za eno milost te vpričo sv. Alojzja milo prosim, za eno dobroto se tebi ponižno priporočim. — Ne želim posvetne časti, ne minljivega blaga, ne zapeljivih go-ljufnih dobrot, le čisto, nedolžno, prav ljubeznjivo serce do tebe mi ohraniti daj. — Jezus, moj zvesti tovarš! varuj me prvega greha; zakaj ako bi enkrat grešil in sveto nedolžnost zgubil, bi široko cesto pregrešnega življenja nastopil, in se lahko večno pogubil. Jezus! pomagaj mi po prošnji sv. Alojzja, svojo čistost skerbno varovati; pa tudi varuj me koga drugega v greh zapeljavati, da ne bom ne v djanji ne v besedi dušni ubijavec, ampak zvesti varh svete nedolžnosti. — Podaj mi v skušnjavi svojo mogočno roko, da v greh ne zapadem slep; opo-minjaj me vedno, da ne pozabim, ki me

povsodi vidi tvoje vsegavidijoče oko, ako me ravno tema zakriva. Sveta groza me naj sprehaja, kadar se v grešni priložnosti znajdem, naj precej zbežim, da ne zgubim za kratko hudobno slast in veselje večnega zveličanja. — O Jezus! daj mi vselej, kakor svojemu rejencu sv. Alojzju, pametne misli in poštene želje, da med zapeljive hudobneže in nevarne priložnosti nikdar hodil ne bom. Ti me vodi in z milostjo svojo varno podpiraj, da srečno k tebi pridem ter prejmem krono večnega veselja. Amen.

Lavretanske Litanije

na čast prečisti Devici Marii.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,

Bog Sin, odrešnik svetá,

Bog sv. Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristuseva,

} usmili se
nas!

} prosi za nas!

Mati milosti božje,
 Mati naj lepša,
 Mati naj čistejša,
 Mati naj svetejša,
 Mati brez vsega madeža,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudežna,
 Mati našega stvarnika,
 Mati našega odrešnika,
 Devica naj modrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica polivaljena,
 Devica mogočna,
 Devica dobrotljiva,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti,
 Začetek našega veselja,
 Posodba duhovna,
 Posodba časti vredna,
 Posodba vse svetosti,
 Roža skrivna,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Škrinja božjega mira,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja denica,
 Zdravje bolenikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica vseh revnih,
 Pomočnica vseh kristjanov,
 Kraljica vseh angeljev,

prosi za nas!

Kraljica patrijarhov,	} prosi za nas!
Kraljica prerokov,	
Kraljica apostolov,	
Kraljica marternikov,	
Kraljica spovednikov,	
Kraljica vseh devic,	
Kraljica vseh svetnikov,	
Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,	

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Molitva.

Pod tvojo pomoč ino obrambo per-
bežimo, o sveta božja Porodnica! ne
zaverzi naše prošnje v naših potrebah,
temoč reši nas vselej vseh nevarnost. O
častitljiva ino žegnana Devica, naša Go-
spa, naša Srednica, naša Besednica,
naša Pomočnica. S svojim Sinom nas
pomiri, svojemu Sinu nas priporoči, svo-
jemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, o sveta božja Porodnica!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Prosimo te, o Gospod! vli svojo milost v naše serca, da mi, kateri smo skoz angeljsko oznanjenje tvojega Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, skoz njegovo terpljenje ino njegov križ k časti vstajenja perpeljani bomo. Po tajistem Kristusu Gospodu našem. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Prosimo te, o Gospod! naj nam presvete tvoje Matere ženiha zasluženje pomaga, da to, kar naša slabost doseči ne more, nam skoz njegove prošnje bo dodeljeno. Kteri živiš ino kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Salve Regina.

Češena si Kraljica, mati usmiljenja, naše življenje, sladkost ino upanje, bodi češena! K tebi kričimo zapušeni otroci

Evini; k tebi zdihavamo žalostni ino ob-
jokani v toti solzni dolini. Zato, o ti
naša zagovornica, obrni k nam svoje
milostive oči, ino po tem revnem življenji
pokaži nam Jezusa, žegnani sad svojega
telesa, o dobrotljiva, o usmiljena, o
sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, o sveta božja Po-
rodnica!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog! kateri si
dušo in telo prečiste Device ino Matere
Marije k vrednemu prebivališu za svo-
jega Sina skoz pripomoč svetega Duha
perpravil, daj, da mi, kateri se nad njenim
spominom razveselimo, skoz njeno mило-
stivno prošnjo vseh prihodnjih nadlog, ino
večne smerti rešeni bomo. Po tajistem
Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije

od vseh Svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče z nebes,	}	usmili se nas!
Bog Sin, odrešnik sveta,		
Bog sv. Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,	}	prosi za nas!
Sveta Marija,		
Sveta Mati božja,		
Sveta devic Devica,		
Sveti Mihael,		
Sveti Gabriel,		
Sveti Rafael,		
Vsi sveti angelji ino arhangelji,		prosite za nas!
Vsi sveti redi izveličanih duhov,		prosite za nas!
Sveti Joanez kerstnik,		prosi za nas!
Sveti Jožef,		prosi za nas!
Vsi sveti patrijarhi ino preroki,		prosite za nas!
Sveti Peter,	}	prosi za nas!
Sveti Pavel,		
Sveti Andrej,		
Sveti Jakob,		
Sveti Joanez,		
Sveti Tomaž,		
Sveti Jakob,		
Sveti Filip,		
Sveti Jernej,		
Sveti Matevž,		
Sveti Simon,		
Sveti Tadej,		
Sveti Matijaž,		
Sveti Barnaba,		
Sveti Lukež,		
Sveti Marko,		
Vsi sveti apostoli ino evangelisti,		prosite za nas!
Vsi sveti jogri Gospodovi!		prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otročiči, prosite za nas!

Sveti Štefan,
Sveti Lovrenc, } prositi za nas!

Sveti Vincenc,
Sveti Fabijan ino Sebastijan,
Sveti Joanez ino Pavel,
Sveti Kozma ino Damijan,
Sveti Gervazi ino Protazi, } prositi za nas!

Vsi sveti marterniki, prosite za nas!

Sveti Silvester,
Sveti Gregor,
Sveti Ambrož,
Sveti Avguštin,
Sveti Jeronim,
Sveti Martin,
Sveti Miklavž, } prositi za nas!

Vsi sveti škofi ino spoznovavci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Dominik,
Sveti Frančišk, } prositi za nas!

Vsi sveti mešniki ino leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi ino pušavniki, prosite za nas!

Sveta Marija Magdalena,
Sveta Agata,
Sveta Lucija,
Sveta Neža,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija, } prositi za nas!

Vse svete device ino vidove, prosite za nas!

Vsi svetniki ino svetnice božje, prosite za nas!
 Bodi nam milostiven; zanesi nam, o Gospod!
 Bodi nam milostiven; usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od svoje jeze,
 Od nagle ino neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od jeze, sovraštva ino vse hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od bliska ino hudega vremena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote ino vojske,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojega svetega včlovečenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoj kerst ino sveti post,
 Skoz svoj križ ino svoje terpljenje,
 Skoz svojo smert ino pokopanje,
 Skoz svoje sveto od smerti vstanje,
 Skoz svoj čudežni vnebohod,
 Skoz prihod tolažnika svetega Duha,
 Na sodnji den,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori perpeljaš,
 Da svojo sveto cirkvo vižáš ino obvaruješ,
 Da apostolskega pastirja ino vse cirkvene
 stane v svoji sveti veri obderžiš,
 Da sovražnike svete cirkve ponižáš,
 Da keršanskim kraljem ino oblastnikom
 mir ino pravo edinost daruješ,

odreši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da keršanskemu ljudstvu mir ino pokoj
podeliš,

Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš
ino obderžiš,

Da naše misli k nebeškim željam po-
vzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom z večnimi
darmi poverneš,

Da naše ino naših bratov, prijateljev ino
dobrotnikov duše od večnega pogub-
ljenja odrešiš,

Da sad zemlje daš ino obderžiš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,

Da nas uslišati hočeš,

O Sin božji,

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

O Jagnje božje, katero grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

Psalm 69.

O Bog! bodi meni na pomoč, Gospod!
hiti meni pomagat!

Sram nje naj bo, ino osramoteni naj bodo,
kteri moji duši hočejo škodovati.

prosimo te, sliši nas!

Oni morajo nazaj bežati, ino sram jih
bodi, kateri meni hudo želijo.

Oni morajo skoro odstopiti ino se sra-
movati, kateri pravijo: prav! prav!

Pa vsi, kateri tebe išejo, naj se v tebi
veselijo, ino naj v tebi razveseljeni
bodo, ino kateri tvoje zveličanje ljubijo,
morajo vsikdar reči: Visoko hvaljen
bodi, o Gospod!

Jaz pa sem potreben ino ubožen, o Bog!
pomagaj meni!

Zakaj ti si moj pomočnik ino odrešnik;
o Gospod! ne odlagaj dolgo.

Čast bodi Očetu, ino Sinu, ino svetemu
Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj
ino vsikdar, ino na večne čase. Amen.

V. Zveličane stori svoje služebnike.

O. Kteri na te zaupajo, o moj Bog!

V. Bodi nam Bog močen turen.

O. Proti našim sovražnikom.

V. Ne dopusti, da bi sovražnik nas pre-
magal.

O. Ino otrok hudobije naj se ne loti nam
škodovati.

V. Gospod! ne stori z nami po naših
grehih.

O. Ino ne plačuj nam po naših krivicah.

V. Molimo za našega vikšega Pastirja I.

- O.** Gospod! ohrani ga, ino ga živi, stori ga srečnega na zemlji, ino ga ne daj v roke njegovih sovražnikov.
- V.** Molimo za vse naše dobrotnike.
- O.** Gospod! daj vsem našim dobrotnikom zavoljo svojega svetega imena večno življenje.
- V.** Molimo za verne duše v icah.
- O.** Gospod! daj njim večni mir ino pokoj, ino večna luč njim naj sveti.
- V.** Pusti nje v miru počivati.
- O.** Amen.
- V.** Molimo za naše nenazočne brate.
- O.** Zveličaj, o moj Bog! svoje služebnike, kateri na te zaupajo.
- V.** Pošlji njim pomoč od svetostva.
- O.** Ino od Siona obvaruj nje.
- V.** O Gospod! usliši mojo molitvo.
- O.** Ino moje vpitje naj k tebi pride.

Molitva.

O Bog! kteremu je lastno, se vselej usmiliti ino zanesti, sprejmi naše ponižne prošnje, da nas ino vse tvoje služebnike, kateri smo z lancmi (ketnami) grehov terdno zvezani, milost tvoje dobrote odveže.

Prosimo te, o Gospod! usliši molitve tajistih, kateri te pohlevno prosijo,

ino zanesi tim, kateri svoje grehe spoznajo, da tako tudi odpušanje ino mir po tvoji dobroti zadobimo.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrekljivo miloserčnost, da nas od grehov nikar samo ne odvežeš, temoč tudi od štrafeng, ktere si za tajiste zaslužimo, odrešiš.

O Bog! kterega greh razžali, in pokora potolaži, poglej milostivno na prošnjo svojega k tebi kličejočega ljudstva, ino šibo svoje jeze, ktero zavoljo naših grehov si zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se čez svojega služebnika I. našega vikšega Pastirja, svojega namestnika na zemlji, ino ga vižaj po poti večnega življenja, da bo skoz tvojo pomoč, kar je tebi dopadljivo, želel, ino z vso močjo dopernesel.

O Bog! od kterega svete želje, dobre naprejevzetja ino pravične dela pridejo, daj svojim služebnikom taki mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, ino zdanji časi skoz tvojo pomoč brez straha pred sovražnikom obvarvani ino mirni.

O Bog! užgi naše obisti ino serca

z ognjem svetega Duha, da bomo tebi s čistim telom služili, ino z očišnim sercem dopadli.

O Bog, stvarnik ino odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služebnikov ino služebnic odpušanje vseh grehov, da one milostivno odpušanje, ktero so vselej želele, skoz bogaboječe prošnje dosežejo.

Prosimo te, o Gospod! da hočeš našemu djanju ino popušanju s svojo milostjo naprej priti, ino skoz svojo pomoč naprej ravnati, da bi se vse naše molitve ino dela od tebe začele, ino v tebi začete dokončale.

Vsegamogočni večni Bog! kateri gospoduješ čez žive ino mertve, ino se vsih usmiliš, ktere iz vere ino djanja za svoje spoznaš; prosimo te pohlevno, da toti, za ktere smo si naprejvzeli našo molitvo opraviti, kateri so še na svetu per življenji, ali so se že od tajistega ločili, skoz prošnjo vseh tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpušanje vseh svojih grehov dosegnejo. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu tvojem Sinu, kateri s teboj živi ino kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Molitva za deželskega oblastnika.

O Bog! ti varih vseh kraljestev, posebno pa keršanskega cesarstva, daj svojemu služebníku našemu cesarju I., da on tvojo moč, skoz katero on vlada, spozna ino časti, da, ker je on skoz tvojo naravnanje deželski oblastnik postal, on tudi skoz tvojo pomoč vselej mogočen bo. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu tvojem Sinu, kateri s teboj živi ino kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekoma do vekoma. Amen.

Molitva za potrebe vsega keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog! Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne miloserčnosti na našo težavo, nadlogo ino potrebo. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere je tvoj edinorojeni Sin naš Gospod ino zveličar Jezus Kristus v roke grešnikov voljno prišel, ino tudi svojo predrago kri na drevu svetega križa prelil. Po totem Gospodu Jezusu odverni od nas, milostivni Oče! dobro zaslužene šrafenge, nazočne ino prihodnje nevarnosti, škodljivo puntarijo, vojske, dragoto, bolezni ino žalostne nadložne čase. Razsveti tudi

ino poterdi v vsem dobrem duhovne ino posvetne oblastnike, da vse navizajo, kar bo k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, ino k miru ino poboljšanju vsega kersanstva potrebno. Podeli nam, o Bog mira! pravo edinost v veri brez vsega ločenja ino vse zmotnjave; preoberni naše serca k pravi pokori ino poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni, daj nam vroče želje k vsi pravici, da mi, kakor pokorni otroci, v življenji ino smerti tebi prijetni ino dopadljivi postanemo. Prosimo te tudi, kakor ti hočeš, o Bog! da prositi imamo, za zdrave ino bolene, za vse žalostne ino nadložne kristjane, za žive ino mertve. Tebi naj bo priporočeno vse naše djanje ino popušanje, naše delo ino opravilo, naše življenje ino naša smert. Daj nam tu le tvoje milosti vživati, ino tam z vsemi izvoljenimi doseči, da tebe v večnem veselji ino zveličanji hvalimo ino častimo. To nam podeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, našem Gospodu ino zveličarji, kateri s teboj ino svetim Duhom enaki Bog živi ino kraljuje do vekoma. Amen.

5 krat: Oče naš, ino: Češena si Marija.

Cirkvene pesme.

I.

K tihi meši. *)

K začetku.

1.

Mi padnemo na kolna
Pred Te, Bog Sabaot!
Naj tebi bo povoljna
Ta meša, o Gospod!
Ti pesme naše vslišaj,
Ki k tvoji časti so,
No serca naše vižaj,
Da tebe ljubijo.

2.

Ti den pred, kak je vmreti
Preljubi Jezus htel,
No že slovo dal svéti,
Je z jogri k mizi vsel;
Potem njim kruh razlomil,
No vino razdelil,
Zahvalno se naklonil,
No z žegnom posvetil.

*) Od pokojnega G. Volkmera.

3.

On rekel je: Zavžite,
 To moje meso je,
 To moja kri, le pite,
 No zmislite na me!
 Jaz čem na križi vmreti,
 Da vam življenje dam,
 No nebo pa odpreti,
 Kder bo naš večni stan.

4.

Naj tebi se dopadne
 Svet aldov (ofer) mešnih rok,
 No tvoje serce nagne
 Se k nam, o večni Bog!
 Naš aldov dalč žlahtnejši,
 Kak Aronski je bil,
 Je Jezus naj svetejši,
 Kak nas je sam vučil.

Gloria.

1.

Bog Oče! čast no hvalo
 Ti dolžna je vsa stvar,
 Kar nam bi mir ne dalo,
 Odverni proč vsikdar.
 Daj mirno nam živeti,
 Črez vse te ljubiti,
 No tebi, kak češ meti,
 Prez straha služiti.

2.

O Jezus! božje jagnje,
 Na križi vbit za nas;
 Naj k smiljenju te nagne
 Molitve naše glas.
 Pohvaljen bodi vseli
 Duh sveti, smiljen Bog!
 Pobožne razveseli,
 No reši nje 'z nadlog.

Evangelii.

1.

Ti sveti Evangelii
 Je prišel od Boga,
 Za fundament ga vseli
 Le prava cirkva ma.
 Bog sam je htel vučiti
 Kter laži na guči;
 Življenje ma dobiti,
 Kter njega se derži.

2.

On kaže v nebo stezo
 Skoz svojo svetlo luč;
 Podverže duhu meso
 Skoz svoj mogočni guč.
 Gospod! na serce suho
 Nam tvojo milost vli,
 Govori glasno v uho,
 Da grešnik se zbudi.

Kredo.

1.

Mi verjemo v Očeta,
 Od kter'ga vsaka stvar,
 Je stvarjena od nekda,
 No vižana vsikdar.
 Iz njega Sin izide,
 Je Bog od vekoma,
 No k nam kak človek pride
 Skoz Duha svetega.

2.

Marija kak devica,
 Na svet ga rodi,
 Skoz njeni rod pravica
 Med nami stan dobi.
 Za nas je on nedolžen
 Na križi smert prestal,
 Bil v novi grob položen,
 Na tretji den je vstal.

3.

V nebesa je odišel
 K Očetu, kder sedi
 Na desnici, no bo prišel
 Obsodit vse ljudi.
 Nebesa so pravičnim
 Odločene za dar,
 Poguba pa krivičnim,
 Kder konca né nikdar.

4.

Mi verjemo, da samo
 Edina cirkva je,
 V njoj občnost sveto mamó,
 Velk zaklad za nas vse;
 Vseh grehov odpušenje
 Skoz mešnikov oblast,
 Pokojnih vseh zbudenje
 No velko večno čast.

K aldovanju (ofranju).

1.

Mi aldovat' želimo
 Čist aldov 'z mešnih rok,
 Zdaj je še kruh no vino,
 Potem bo živi Bog
 No človek na oltari;
 Gospod! naj tebi so
 Prijetni toti dari,
 Za to te prosimo.

2.

Za aldov tudi damo
 Vso voljo no serce,
 Vse misli, ktere mamó,
 Gospod! ti vižaj nje.
 Pomagaj nam storiti
 Karkolj le meti češ,
 S pokoroj greh vmoriti,
 Kak ti nam zapoveš.

3.

Pred tvojimi nogami
 Naš celi glèšt leži,
 No vse, kar nos'mo z nami:
 Življenje, telo, kri.
 Da polja dež dobijo
 Potrebni iz megle,
 Obilni sad rodijo,
 Tvoj žegen daj črez nje.

Sanktus.

1.

Mi čemo zdaj zapeti
 Ti pesem, o Gospod!
 Da sveti, sveti, sveti,
 Si ti Bog Sabaot!
 Od tvoje časti polna
 Je zemlja no nebo,
 Pred teboj naj vse kolna
 Se zdaj naklonijo.

2.

O da bi vsi goreli
 V ljubezni, no na glas
 Z veselim srcem peli:
 Hozana vsaki čas!
 Pohvaljen, kateri pride,
 V imenu tvojem k nam!
 Sin božji rešit ide
 Ves rod človeški sam.

Po pozdigavanji.

1.

Moj duh, o Bog! te moli,
 Če ravno si zakrit,
 Ker vem, da ti nikoli
 Počutkom boš odkrit.
 Kar z njimi ne m'rem znati,
 To vera me uči,
 Skoz njo te čem spoznati,
 No vselej ljubiti.

2.

Božanstvo je zakrito
 Na križnem drevu blo,
 Človeštvo pa je skrito
 Še tudi tu celo.
 Skrivnost ljubezni tvoje
 Spomni me na te;
 Odvzel si grehe moje,
 No križan vmerl za me.

3.

Od grehov me operi
 Skoz svojo sveto kri;
 Moj Jezus! odpri dveri
 Mi svoje milosti,
 Da k tebi pridem skoro,
 No z menoj verni vsi
 Ta na nebeško goro,
 Te v luči gledati.

Agnus Dei.

1.

Vesel'te se kristjani
 Nad velkim čudežem,
 Ljudem le on neznani,
 Pa znan vsem angeljem:
 V dveh stvarjenih spodobah
 Je Bog nestvarjeni,
 No v žegnanih posodbah
 Za duše hranjeni.

2.

Zakrit to na oltari
 Se znajde božji Sin,
 Vsi mladi ino stari
 Se oživijo z njim.
 On naših duš je hrana,
 Kak vera nas uči,
 No za pomoč nam dana,
 Se greha braniti.

3.

Te, kadar duša iti
 Bo mogla iz tela,
 Če toti kruh zavžiti
 Le človek srečo ma,
 Se néma smerti bati,
 Ti kruh telo zbudi,
 No more z dušoj vstati
 Iz groba, kder perhni.

4.

O Jezus! čast no hvalo
 Ti damo vsaki čas,
 Da se ti je dopalo
 Prebivati pri nas.
 Ti kruh je tvoje meso,
 No vino tvoja kri,
 K življenju najde stezo,
 Kter s tem se oskerbi.

5.

O stori, da želimo
 Ta zakrament zavžit',
 No vsi ga zadobimo,
 Prej 'z svéta mamó it';
 Da srečno vsi zaspimo
 Od grehov sčisteni,
 No vekomaj častimo
 Te s tvoj'mi angelji.

Ite missa est.

1.

Da k meši dnes smo prišli;
 Pohvaljen bodi Bog!
 No prej, kak mo razišli,
 Še žegen tvojih rok
 Obilno nam podeli
 Dnes ino vsaki čas
 Da bomo sploh živeli,
 Kak ti želiš od nas.

2.

Da bi, o Bog! ohranil
 Nas dnes no vsaki den,
 No pred vsem hudim branil,
 Je prošnje te namen.
 Pred tvojo sodbo priti
 Brez greha nam Bog daj,
 No milost zadobiti,
 Da gremo s teboj v raj.

II.

K tihi meši.**K začetku.**

1.

Pred teboj mi klečimo,
 O ti Bog Sabaot!
 No tebi izročimo
 Ti aldov (ofer), o Gospod!
 Naj se dopade tebi
 Zdaj naš'ga petja glas,
 Ki pošljemo ga k nebi,
 Poglej le dol na nas.

2.

Na den pred, kak terpeti
 Je Jezus si zvolil,
 No križan za nas vmreti,
 Je per večerji bil,

Te vzel je kruh no vino,
 Obojno žegnal je
 Rekoč: To stor' te ino
 Se spomnite na me.

Gloria.

1.

Bog Oče! tebi sliši
 Vsa hvala vekomaj;
 Ti naše prošnje sliši,
 Svoj mir nam 'z neba daj.
 Daj mirno nam živeti
 Na zemlji tu vselej,
 Tam pa nam daj prejeti
 Nebeški sveti raj.

2.

O Jezus božje Jagnje!
 Na križi vbit za nas,
 Na milost te naj nagne
 Molitve naše glas.
 Še tebe mi častimo.
 Duh sveti, tažnik (troštar) naš,
 No serčno poželimo,
 Da nam tolazbo daš.

Evangelij.

1.

Iz božjih ust izide
 Ta sveti Evangel,
 Tajisti ne preide,
 Kak Bog naš Izrael.

Bog, kter' ga nam oznani,
 Je moder, vsega znan,
 Kter' rad te navke hrani,
 Je srečen tak kristjan.

2.

Beseda božja kaže
 Nam pot k zveličanji,
 Kter nači verje, laže,
 No dušo pogubi.
 Bog daj! da mi deržimo,
 Kar vera nas uči,
 No enkrat zadobimo
 Veselje v večnosti.

Kredo.

1.

Mi verjemo, spoznamo,
 Da zemlja no nebo
 Od Boga je, ki mamó
 Za Očá, stvarjeno.
 Sin božji večno rojen,
 No z mesom tu obdan,
 Od Duha bil zadobljen
 No Jezus menovan.

2.

Marija je rodila
 Nam dete Jezusa,
 Je srečne nas storila
 Skoz Izveličarja.

Za nas zasramovani
 Je križno smert prestal,
 Te v novi grob bil djani,
 Na tretji den pa vstal.

K aldovanju.

1.

O Bog! da bi gorvzeti
 Htel mešni aldov svet,
 No prošnje vse sprejeti
 Za nas no celi svét.
 Zdaj je še kruh no vino,
 Pa spremenito bo
 Zdaj v rešnje telo, ino
 Kri, kak mi verjemo.

2.

S tem tudi še zročimo
 Mi dušo, telo, vse,
 No ti perporočimo,
 Naj ti dopade se;
 Da bi mi vse deržali,
 Kar ti nam zapoveš,
 Se vsega varovali,
 Kar ti nam prepoveš.

Sanktus.

1.

Zdaj z ang'li pémo sveti,
 Svet si ti naš Gospod!
 No enokrat še sveti
 Je naš Bog Sabaot.

V nebesih no na zemlji
 Je polno vse časti;
 O da bi skor začeli
 Neverni vervati.

2.

Zdaj čemo tu v brumnosti
 Le eno serce met',
 Hozana v visokosti!
 Vsi z enim glasom pet',
 Kter v božjemu imenu
 Zdaj pride, hvaljen je;
 Čast, hvalo dajte njemu
 Zdaj no na veke vse.

Po pozdigavanji.

1.

Mi mol'mo klečijoči
 Zdaj tebe, o Gospod,
 No Bog nevidijoči!
 O pusti tvojih s'rot
 Molitve k tebi priti,
 No reši nas 'z nadlog,
 Ki v belem kruhu skriti
 S tu, kak živi Bog.

2.

Božanstvo na Kalvarji,
 Je ljudem skrito b'lo,
 Pa tu zdaj na oltarji
 Je skrito tud telo.

To je spomin dobrote
 Nebeški živi kruh!
 No hrana za nas srote,
 Ki te želi moj duh.

Agnus Dei.

1.

Vesel'mo se, kristjani!
 Velk čudež se godi,
 Zdaj Jezus je med nami
 Neviden za oči:
 V podobi kruha, vina
 Je na oltarji tam
 Kri, meso Boga Sina
 Zdaj pričujoče nam.

2.

Glej! Jezus božje Jagnje
 Na križi visijoč,
 Tam v smerti glavo nagne,
 No stere pekla moč.
 Kter njega kri no telo
 Še vreden zadobi,
 Zaupanje ma celo,
 Da večno tam živi.

3.

O Jezus! mi častimo
 Ljubezen tvojo zdaj,
 No tud častit' želimo
 Tajisto vekomaj,

Da si nam dal za hrano
 Meso no svojo kri,
 Na vižo nam neznano
 V podobi kruhovi.

Ite missa est.

1.

Da smo tu v božji hiši
 Zdaj mešo slišali,
 Tak naj bo, kak se sliši,
 Čast Bogi večnemi!
 Da bi ti dopadljivi
 Le naši dari b'li,
 O Bog preljubeznjivi!
 Tè bomo srečni vsi.

2.

O Bog! stoj ti na strani
 Nam dnes no vsaki čas;
 Pred hudim nas obrani,
 Da ne premaga nas.
 Da bi pravični stali
 Brez greha v sodbi vsi,
 No v milosti se zbrali
 Tam s tvoj'mi angelji.

K peti meši. *)

K začetku.

1.

Pred teboj, božja Visokost!
 Kleči keršanstvo vso,
 Serce, oči, kak je dolžnost,
 K tebi povzdignemo.
 Daj nam, o stvarnik! smiljenje,
 Ino vseh grehov rešenje;
 O Bog! iz svoje milosti
 Nas grešnikov ne zapusti,
 Ne zapusti iz svoje milosti,
 Ne zapusti
 Iz svoje milosti.

2.

Zaprav'li tvoje dare smo,
 O žalostni spomin!
 Gospod! zdaj k tebi pridemo,
 Kak nekda zgubljen sin.
 Ja greh nas tak zadolžil je,
 Pa vender 'z neba nas pogle.
 Bog! ne zaverzi grešnika,
 Svoj'ga ljudstva spokornega,
 Spokornega, ljudstva spokornega,
 Spokornega, ljudstva spokornega.

*) Od pok. G. Volkmera.

Mi delo smo od tvojih rok,
 Tvoji podložniki:
 Daj naši slabosti, o Bog!
 Moč svoje milosti.
 Tu na oltar darujemo,
 Dolg naših grehov plačamo,
 Vrednost te kervi velka je,
 Prelival je, za nas prelival je.

Gloria.

O Bog! Te vsel častiti
 Čemo popolnoma,
 Tvoje ime svetiti,
 Zdaj no na vekoma.
 Čast, hvala bodi tebi,
 Trojno edini Bog!
 Na zemlji, no na nebi
 Od nas tvojih otrok,
 Od nas tvojih otrok.

Pred evangelijem.

Ti evangeli sveti
 Resnica prava je,
 To mora vsak verjeti,
 Kter če zveličanje.
 Kristus ga je oznanil,
 Naš božji učenik,
 Kter ga je v serci hranil,
 Je srečen keršenik,
 Je srečen keršenik.

Kredo.

1.

O Bog! na zemlji no na nebi
 Te spoznajo tvoje stvari,
 Jaz verjem tri peršone v tebi,
 Gospod no stvarnik vseh reči!
 Na Sina, Bog enak Očeti,
 Je rojen, ne pa stvarjeni,
 Od svet'ga Duha je spočeti,
 No za nas človek rojeni,
 No za nas človek rojeni.

2.

Bog Sin od svoje visokosti
 Je prišel rešit grešnika,
 Na križi storil je zadosti,
 Skoz smert za greh vsega sveta,
 On smert no pekel je premagal,
 Na nebi dobil vso oblast,
 Enkrat vse hudo bo kaštigal,
 Pravičnim dal bo večno čast.

Aldovanje.

1.

Vzemi, o Bog! te dare
 Iz mešnikovih rok,
 Ktere mi grešne stvari
 Darujemo, o Bog!
 Za grešnike na svéti,
 V težavah, v žalosti,

Ma to za aldov biti
 Pri Bogi zadosti,
 Pri Bogi zadosti.

2.

Naš aldov ti gorvzemi,
 Ljub' Oče milostni!
 To je tvoj Sin ljubljani
 Zakrit tu v skrivnosti.
 Njegova kri no telo
 Velke vrednosti je,
 Izbriše grehe celo,
 Odpre zveličanje,
 Odpre zveličanje.

Sanktus.

1.

Popevajte čast, hvalo:
 Svet, svet, svet si, o Bog!
 Da tebe bi spoznalo
 Nebo no svět širok.
 To moramo prositi,
 O božja visokost!
 Tvoje ime častiti,
 To naša je dolžnost,
 To naša je dolžnost.

2.

Zdaj hočemo zapeti
 Z veselim srcem vsi,
 Hvala po celem světi
 Naj bode tistemi,

Kter pride zdaj v imeni
 Tega Gospoda k nam;
 Naj bode Bog hvaljeni,
 Od vseh stvari spoznan,
 Od vseh stvari spoznan.

Pozdigavanje.

1.

Poglej 'z nebes, Oče smiljeni!
 Glej smiljeno dol na oltar,
 Tu Jezus je tvoj Sin ljubljeni,
 Njega darujemo ti v dar.
 Njegova bridka smert, terpljenje,
 Ktero ti zdaj darujemo
 Naj bo vsem za večno življenje.
 Mi križanega verjemo,
 Mi križanega verjemo.

2.

On sam je htel se darovati,
 Da bi odrešil celi svét,
 No nam življenje mogel dati,
 Za to je htel na križi vmret'.
 O Jezus, naše poželenje!
 Daj nam tolaž, pomoč vsikdar,
 Da tvoja kri ino terpljenje
 Nam ne bo zgubljeno nikdar,
 Nam ne bo zgubljeno nikdar.

Agnus Dei.

Spomin per meši reče,
 Kaj Jezus vse terpi,
 Kak mu iz serca 'zteče
 Do slednje kaplje kri.

Skoz njegve svete rane,
 Skoz smert Zveličarja,
 So duše vse oprane,
 On večni mir vsem da,
 On večni mir vsem da.

Obhajilo.

Gospod! jaz nejsem vreden
 Pred tvojo mizo prit';
 Ker sem še grešnik reven,
 Pokoro čem storit'.
 Vender želim prejeti
 Iz celega serca
 Jezusa, pred kak vmreti!
 Še duše ženiha.

Ite missa est.

Zdaj Jagnje je zaklano
 No aldov dokončan;
 Oču nebeškem' dano
 To Jagnje Jezus sam.
 O Bog! ljubezen tvojo
 Smo premišljavali,
 Za dušo, telo svojo
 Žegen zadobili.

K predgi.

1.

V Očeta ino Sina
 No Duha svetega,
 V časti tega imena
 Častimo mi Boga.

Molitva ta je sveta,
 S kateroj je učil
 Kristus častit' Očeta
 Ino nam naročil.

2.

Oče naš! kter v nebesih
 Kraljuješ vekomaj,
 Na dušah no telesih
 Ti nam svoj žegen daj.
 Vsel bodi posvečeno
 Tvoje sveto ime,
 Svetejše né nobeno,
 Kakor to tvoje je.

3.

Tvoje kraljestvo pridi
 Po naši smerti k nam;
 Tvoja volja se 'zidi
 Na zemlji, kakor tam.
 Daj nam vsakdanj'ga kruha
 Za dušo no telo;
 Pošlji nam svet'ga Duha,
 Da nam ga žegnal bo.

4.

Odpusti, mi želimo,
 Vse naše grehe nam,
 Kakor mi odpustimo
 Vsem našim dolžnikam.
 Ne peljaj nas v skušnjavao,
 Od zlega reši nas,
 Daj ti nam misel pravo,
 Te ljubit' vsaki čas. Amen.

Pesem k žegnu.

Zdaj ponižno počastimo
 V zakramentu Jezusa,
 No v pobožnosti klečimo
 Ga moleči za Boga.
 Na oltarji on stanuje,
 Če ga ravno vidit' ni;
 Živa vera nam pričuje,
 Kar ne vidijo oči,
 Da v tem kruhu on živi.

K žegnu.

(Tantum ergo. Genitori genitoque.)

K tvoji časti čemo peti,
 Sliši Jezus ti naš glas;
 Pros'mo te za žegen sveti,
 Ljubi Jezus! žegnaj nas.
 Daj, da tvoj'ga žegna srečno
 Vsi deležni bodemo,
 Ino tebe enkrat večno
 Vsi vkup vživat pridemo
 V tvoje sveto kraljestvo.

Po žegnu.

Naj vse stvari te častijo,
 Večni Oče milosti!
 Čast naj Sinu vse želijo,
 Hvalo Duhu svetemi!
 Jezus! tebi mi zročimo
 Dušo, telo ino vse;
 Tvojo milost da dobimo,
 Bodi z nami, pros'mo te,
 Daj nam tam zveličanje.

Te Deum laudamus. *)

1.

Tebe, Bog! mi hvalimo,
 Kak Gospoda te častimo,
 Tvojo moč spoznavamo,
 Vsi skoz njo smo, no živimo,
 Vse, kar stvaril si, kriči:
 Večni ti naš Oča si.

2.

Vse, kar nebo v sebi ma,
 Angelji no kerubini,
 Oblastnikov vojska vsa,
 Vse moči no serafini,
 Vse, vse poje na ves glas
 Tvoje hvale vsaki čas.

3.

Trikrat svet' Bog Sabaot,
 Bog neskončane oblasti;
 Celega sveta Gospod,
 Vse je polno tvoje časti:
 Zemlja, morje no nebo,
 Je od nje napolnjeno.

4.

Tebe vsi apostoli,
 Marterniki no preroki

*) Od pok. G. Volkmera.

Hvalijo, da njihov si
 Mojster no Gospod visoki,
 Kteri nje napolnil si
 Z Duhom svoje svetosti.

5.

Tebi, Oče! večnemi,
 Tvojemu edinem' Sini,
 Kter' je 'z tebe rojeni,
 Svetem' Duhu, Bog edini!
 Po vsem svétu cirkva vsa
 Dolžno čast no hvalo dá.

6.

Sin Očeta večnega,
 Kristus, kralj nebeške časti!
 Si šel rešit grešnika
 Iz hudičeve oblasti;
 Si 'z Device meso vzel,
 Bog no človek biti htel.

7.

Nebo né zaperto več
 Keršenim v ti pravi veri,
 Sterl si bridki smerti meč,
 No odperl vsem k nebi dveri;
 Na desnici tam sediš,
 Doklič k sodbi vse zbudiš.

8.

Tebe zato prosimo,
 Mi skoz tvojo kri oprani,

Kteri v tvoji službi smo
 'Z tvoje milosti izbrani,
 Med svetnike tvoje v raj
 Nam po smerti priti daj.

9.

Svojemu ljudstvu, o Gospod!
 Ktero tvoja je erbija,
 Kaži k zveličanju pot,
 Da sovražnikov favšija
 Nam ne škodi, žegnaj nas
 Tu, no tam na večni čas.

10.

Vsaki den želimo mi
 Tebe, velki Bog! častiti,
 No imeni tvojemi,
 Kak je vredno, se moliti;
 Da brez vsega greha vsem
 Bo pretekkel toti den.

11.

Smil' se, Bog! ah, smil' se
 Ti črez nas sirote vboge,
 Upamo, Gospod! na te,
 Da boš od nas vzel nadloge,
 Tak črez nas ti smili se,
 Kak mi upamo na te.

Sveto Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškiga sladu,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in miru
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

Stoji nam vsim odperto
 Usmiljeno Serce;
 Spokorno in razterto
 Tud milost upat' sme.
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

V Serca presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Še našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno,
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

V to Serce zakleniti
 Se hoč' mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

O Jezus! naj omije
 Nas Serca tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno
 Naj Jezusovo Serce
 Od vsih nas vedno bo.

Pesem k Marijnemu sercu.*)

O Marija, naša ljuba Mati!
Sprejmi v milostno serce
Verne vse, k jih tvoje zveste množ'ce
Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno serce;
K tebi, k tebi kopernijo
Naše misli in želje.

Vse duhovne, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno serce;
Naše duše vedno jih težijo,
Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno serce;
Spros', naj Bog duhovnam usliši
Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno serce;
Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
Noč in dan za nas skerbe.

O Marija, o Marija!
Ti imaš materno serce;
Vsi smo tvoji sini, hčere,
Naše serca te žele.

*) L. Jerana.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, da je ne zgube!
 O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš serce;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne sme!
 O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš serce;
 Otročiči tvoj' čmo biti;
 To je, to je ljubo ime.

Grešnikom, Marija, ljuba Mati!
 Vlij žal'vanje v njih serce;
 Da čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo, dokler živé.
 O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 O ne pust', da b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Sprosi, da jim zbriše večni Oče
 Vse njih grehe in dolge.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 Naj se jim njih ogenj, bolečine
 Hitro, hitro ohlade.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 Tud, če z naših kdo je v vicah,
 Oh podaj mu berž roke!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno serce;
 K svetmu Trojstvu vse, o vse pokličí
 Nad oblake nad zvezde.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno serce;
 Daj vsim vernim prav živeti,
 Da svet' raj si pridobé.

Pesem k sv. Frančišku.

1.

Pozdravljajmo z veseljem vsi
 Prezalega svetnika;
 Iz serca ga pohval'mo mi
 Presvetega Frančiška!

2.

Kak mati božja Jezusa
 Je v jaslicah povila;
 Tak mati je tud njegova
 Ga v štalici rodila.

3.

In rasel je mladenč lepo
 Na starosti, modrosti;
 Skerbel je rano za nebo,
 Dojemal na svetosti.

4.

On z Jezusom soznani se,
 K molitvi 'ma veselje;
 Objiše rad on cirkvice,
 Do revnih 'ma smiljenje.

5.

Veliko premišljava zdaj
 Čez Jezusa terpljenje;
 Da bi le prišel v sveti raj,
 Terpeti 'ma želenje.

6.

V Jeruzalem potuje še
 V to sveto božje mesto;
 Objiše svete kraje vse,
 Kušuje božjo cesto.

7.

Tud k papežu se v Rim poda,
 Tam milost si sprositi;
 Goreče on želi s serca
 Odpustkov pridobiti.

8.

On predga zdaj, uči lepo,
 Ljudi k pokori vabi;
 Spolnuje pak tud sam zvesto,
 Na se on ne pozabi.

9.

V obleko ostro dene se,
 In s pasom se ogerne;
 Na tleh on spi, in posti še,
 Skušnjave si odverne.

10.

Pet jezer bratov v kratkem 'ma,
 Ki k njem' so se podali;
 On red jim lep' napisan da,
 Dab' zvesto ga deržali.

11.

Objiše večkrat Jezus ga,
 Tolažit ga v terpljenji;
 Mu svoje svete rane da
 Okusit' že v življenji.

12.

Marijo on lepo časti,
 Tud angelje nebeške;
 S pokoroj se povsod glasi,
 Terpi on muke težke.

13.

Zdaj grešnice in grešniki
 K njem' v klošter noter grejo;
 Postanejo spokorniki,
 Za svet zdaj več ne vejo.

14.

Tam molijo, se postijo
 In v redu prav živijo;
 Za grehe solze točijo,
 In voljno vse terpijo.

15.

Zdaj pet in štindeset let star
 Je slep ino bolni;
 In da se nesti pred oltar,
 Ker Jezusa je žejni.

16.

V terpljenji hvali on Boga,
 Se joka ino moli;
 In žegna svoje iz serca,
 Ki so pri njem okoli.

17.

Ker on za smertno uro vej,
 Tak lepo brate prosi;
 Naj molijo mu kaj naprej,
 Kdar bode v smertni rosi.

18.

In ko je sladko on zaspal,
 Sami zvonijo zvoni;
 V roko je Bogu dušo dal,
 Ki šla je k svetem' troni.

19.

O brati ino sestrice,
 Frančišku bote zvesti;
 Vi ženihi, nevestice,
 Ohran'te čiste vesti!

20.

Če priti čete k njem' v nebo,
 Po njegovem izgledu;
 Živeti mor'te prav lepo
 V tem svetem tretjem redu.

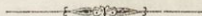
O B S E G.

	Stran.
Predgovor	3
Krajše pravila tretjega reda	9
Odpustki in milosti tretjega reda	13
Davidova 50. pesem od pokore	23
Molitev za spokornega duha sv. Franciška	26
Molitev, kadar k redu pristopiš	26
Molitev zaobljube ali profesje	27
Litanije sv. očeta Franciška	28
Litanije vseh svetnikov iz redov sv. Franciška	32
Način, vsakdanjo molitev tretjega reda opravljati	40
Molitev k juternicam ali zornicam	41
Molitev k prvi uri	42
Molitev k tretji uri	43
Molitev k šesti uri	45
Molitev k deveti uri	46
Molitev k večernicam	47
Dokončna molitev	49
Način skrivnosti Jezusovega terpljenja v tednu premišljevati	
V ponedeljek	50
V torik	53
V sredo	57
V četrtek	60
V petek	64
V saboto	67
V nedeljo	70
Male dnevnice k časti bl. devici Marii	74
Male dnevnice k časti sv. očetu Francišku	83

Zaobljuba v pomoč vernim dušam v jicah	92
Razne sv. opravila, se svetih odpustkov vdeležiti	94
Bolj imenitne opazke za brate in sestre tretjega reda	100
Občinske dolžnosti	
a. ogibati se je	103
b. storiti in opraviti pak imaš	104
Vsakdanje dolžnosti	105
Jutrenja molitev	106
Večerna pobožnost in molitev	108
Pobožnost k sv. meši	110
Pobožnost k spovedi in sv. obhajilu	
1. Molitev pred spovedjo	126
2. Molitev po spovedi	129
3. Molitev pred sv. obhajilom	131
4. Molitev po sv. obhajilu	133
5. Molitev za odpustek	136
Molitev pred podobo križanega Jezusa	138
Razne moitve za vse praznike celega leta	
Na novega leta den	139
Na den sv. treh kraljev	141
V praznik Jezusovega sladkega imena	142
V praznik Marije svečnice	143
V sv. postnem času	144
V praznik Marijnega oznanjenja	145
Na den sedem žalost bl. device Marije	146
V praznik sv. Jožefa	148
Veliki četertik	149
Veliki petik	150
Obiskovanje Jezusa v božjem grobu	151
Molitev za božjo pomoč na konci svojega življenja	154
Sv. velikonočni praznik	156
V praznik Kristusovega vnebohoda	158
Binkoštni praznik	158
V praznik presv. Trojice	159
V praznik presv. rešnjega telesa	161
Na den presv. Jezusovega serca	162
Na den čistega mladenca sv. Alojzja	164
V praznik vnebovzvetja bl. device Marije	165

V praznik Marijnega rojstva	167
V praznik Marijnega sladkega imena	168
Molitev pred podobo matere božje	169
Prošnja za devet gnad k materi božji	173
Zdihljeji k materi božji	174
V praznik vseh svetnikov	175
V spomin vseh vernih duš	177
V praznik Marijnega čistega spočetja	178
V praznik Jezusovega rojstva	179
V praznik sv. Štefana	180
V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla	182
V spomin svojega sv. angelja varha	183
V spomin svojega rojstva	184
V spomin svojega sv. patrona	186
Ponovljenje kerstne obljube	187
Duhovna sporočitev	188
Molitev za vse potrebe vsega keršanstva	191
Spomin večnih resnic	195
Keršanska očitna spoved	196
Obujenje treh božjih čednost	197
Rožni venec	
1. Navadni rožni venec	200
2. V adventu	201
3. V postu	202
4. O binkošti	202
5. Angeljski k časti presv. Trojici	203
6. K časti presv. rešnjega telesa	203
7. K časti Jezusovega serca	204
8. K časti žalostni materi božji	204
9. K časti sv. Alojzju	204
Sveti križev pot	205
Litanije od sladkega Jezusovega imena	226
Litanije presv. rešnjega telesa	231
Litanije Jezusovega bridkega terpljenja	240
Litanije k žalostni materi Marii	246
Litanije k svetemu Jožefu	249
Litanije k svetemu Alojzju	254
Lavretanske litanije	258

	Stran.
Litanije vseh svetnikov	262
Cirkvene pesme	
K tihi meši	273
K tihi meši	282
K peti meši	289
K predgi	294
K žegnu	296
Te Deum laudamus	297
Sveto serce Jezusovo	300
Pesem k Marijnemu sercu	302
Pesem k sv. Francišku	304

ran.
262

273
282
289
294
296
297
300
302
304

